

دهزگای چاپ و بلاوکردنهوهی



زنجیره ی روشنبیری

*

خاوهنسی نیمتیان: شهوکهت شیخ یهزدین

سهزنووسه: بهدران شههمهده ههیب

T خاتوون

ناوونیشان: دهزگای چاپ و بلاوکردنهوهی ئاراس، گهړهکی خانزاد، ههولتیر

س.پ. ژماره: ۱

www.araspublisher.com

ناوی کتیب: خاتوون T - رۆمان
ناونیشانی فەرەنسی: La lenteut
نووسینی: میلان کۆندیرا
وەرگیپانی لە فەرەنسییەو: د. ئەحمەدی مەلا
بلاوکراوەی ئاراس- ژمارە: ۲۰۱
دەرھینانی ھونەری: بەدران ئەحمەد حەبیب
بەرگ: بەرگ: دۆمینیک ئینگریس - لە گەرماو، ۱۸۰۸ - ۱۱۴ × ۹۷
سەنتیم - مۆزەخانە ی لووژر، پاریس
دەرھینانی بەرگ: ئاراس ئەکرەم
نووسینی سەر بەرگ: محەمەد زادە
پیت لیدان: تریسکە ئەحمەد
ھەلەگری: شێرزاد فەقی ئیسماعیل
سەرپەرشتیی کاری چاپخانە: ئاوپرەحمانی حاجی مەحموود
چاپی یەکەم - چاپخانە ی وەزارەتی پەرورده، ھەولیتیر- ۲۰۰۳
لە کتیبخانە ی بەرپۆدەرایەتی گشتیی رۆشنبیری و ھونەر لە ھەولیتیر ژمارە
(۲۸۹) ی سالی ۲۰۰۳ ی دراودەتی

خاتوون T

میلان کۆندیرا

وەرگیپانی: ئەحمەدی مەلا

سەفەر وای پیتویست دەکرد دانی ئیوارە و شەوێک لە کۆشکە مێنینهوه. لە فەرەنسا کۆشکێکی زۆر کراون بە مێوانخانە، مێوانخانەش چوارگۆشە یەکی کەسک لە نیو پانتایییەکی دزیوی ونبووی بێ شینایی و خاکەرێ و درەخت و بالندە، دەکەونە نیو تۆرێ ریگاوبانەوه. ئوتومبیل لێدەخوڕم و لە ئاوینە کەشەوه ئوتومبیلێکی تر بەدی دەکەم کە لە دوامەوهیە. چرا بچوو کەسە چەپ پرتە پرت دەکات و لە هەموو ئوتومبیلە کەشەوه تەزووی بێ ئۆقرەیی هەلەدەستا. شۆفێرکە لە رێککەوتیک دەگەرێ بۆ ئەوهی رەتم کات؛ وەک نێچیرەوان چۆن لە کێشکە یەک بگەرێت، ئا ئەوها لەو چرکە ساتە دەگەرێ.

فێرای هاوسەرم پیتی وتم: "هەر پەنج دەقە یەک یەکی لە ریگاوبانەکانی فەرەنسا دەمریت. سەیری ئەو هەموو شیتانە بکە چۆن ئوتومبیل بەو خێرایییەوه دەهاژوون. خۆ هەر ئەمانەشن، کاتیک لە پێش چاویان لەناو بازار پیرەژنێک رووت دەکەنەوه، خۆ دەتوانن چاپووک و وربا بن و فریای پیرەژن بکەون. ئەم باشە بۆچی ناترسن کاتیک سوکانیان بەدەستەوه پیت؟"

چۆن وەلامی بدەمەوه؟ رەنگی ئا بەم چەشنە پیت: ئەو کەسە بەسەر ماتۆرە کەیدا چەماوەتەوه تەنها دەتوانی تەرکیز بکاتە سەر فرینی خۆی؛ خۆی بەچمکیکی زەمەنی رابردوو و داهاوو گیر دەکات؛ واتە لەم بەردەوامییە لە زەمەن دادەبڕی؛ لە دەرەوهی زەمەندا دەژیت؛ بەجۆرێکی دی، وەک کەسیکە حال گرتبیتی؛ ئا لەم حالەتەدا، نە ئاگای لە تەمەنی خۆبەتی، نە ئاگای لە ژنە کەبەتی، نە ئاگای لە منالەکانیتی، نە ئاگای لە کێشەکانیتی، سەرەرای هەمووشی ناترسی، چونکە سەرچاوەی ترس لە داهاوووه سەرچاوە وردەگریت و ئەویش گەردن نازادە لە داهاوو؛ لە هیچ شتیکیش سل ناکاتەوه.

خێراییی شێوهیە کە لە شێوهکانی حالگرتن، پێشکەوتنی تەکنیک بەدیاری دەبێهەشتە مرۆف. بەپێچەوانە یەکی سوار ماتۆر بوو، ئەو کەسە غار دەدات، هەمیشە بەرامبەر بەجەستە ی خۆی جزووری هەیه، پیتویستە بێ وچان گوێی لە کشان و گرژبوونی لەشی خۆی بیت، ئاگای لە هەناسە کورت و خێراکانی خۆی بیت؛ کاتیک کە غار دەدات هەست بەبارستایی خۆی دەکات؛ هەست بەتەمەنی خۆی دەکات و ئاگاداریشی زیاد دەکات، جا چ بەرامبەر بەخودی خۆی، چ بەرامبەر بەژبانی خۆی. بەلام کاتیک کە مرۆف خۆی دەداتە دەست خێراییی مەکینەوه، شتەکان دەگۆرین: لەشی خۆی لە دەرەوهی گەمە کەدایە و خۆی دەداتە دەستی خێرایییە کەوه کە بیژۆژی نییه، ماددی نییه، خێرایییەکی پەتییه، خێراییی خۆی لە خۆیدا، حالگرتنە.

پەیهەندییەکی سەیر لە نیوان ساردوسری تەکنیک و گەرموگوری حالگرتن هەیه. ئەو ژنە ئەمەریکییەم دەخاتەوه یاد پیت سی سال لەمەوبەر بینیم، روخساریکی توندوتیژ و زۆریش مۆتەحەمیسی هەبوو، جۆرە ئەپاراچیکێکی^(۱) ئیرۆتیسیم بوو بۆ خۆی؛ دەرزیکی دامی (سەهۆل ئاسا تیۆری بوو)، دەرزیکی بوو لەمەر ئازادی سیکسوالهوه؛ ئەو وشە یەکی کە بێ وچان دەکەوتە سەر زاری، وشە ی رەحەت بوون بوو. حیسابم کرد: چل و سی جار ئەم وشە یەکی دووبارە کردەوه. کەش و هەوای رەحەت بوون: سوودمەندگەرایییەکی^(۲) توندیرو بوو، دەبوست بەسەر ژبانی سیکسوالیدا تەببیقی کات؛ مەبەستیشی لە چالاکی بوو دژ بەسستریهوی، لە پیتنا ئەوهی بگەینە ترۆپیکی حالگرتن، جووتبوون نەبیتە تەگەرە یەک و بەلکو بەسەریا زال بین، ئەمەش تاقە ئامانجی عیشق و گەردوونە.

(۱) بەو ئەندامانە دوترا کە مۆجەخۆری پارتی کۆمۆنیستی روسیا بوون. (وەرگێڕ).
 (۲) (utilitarisme) پرنسیپێکی فەلسەفییە، هەموو شت بەبەهای سوودەوه دەبەستیتەوه. (وەرگێڕ).

چیرۆکه که ی فیشان دینۆن ئا بهم شیوه به دست پیده کات: نه جیبزاده به کی ته مه ن بیست سال، ئیواره به کیان بۆ بینینی شانۆنامه به ک ده چی. (نه ناوی نه ناوونیشانی تۆمار نه کرا بوو، به لام خه یالم ته وه م پی ده لئ که نه جیبزاده بوو.) له لۆزه که ی ته نیشتیبه وه خاتوونیک ده بیننی (چیرۆکه که ته نها پیتی به که می ناوه که یمان ده داتی: خاتوو "ت".)؛ ده سته خوشکیکی کۆنتیسه (۱) که ته م سوارچاکه عاشقیتی. کۆنتیس داوای لیده کات دوا ی ته واو بوونی شانۆکه هاوړیگایه تی بکات. له م داواکارییه بریار دراوه تووشی سه رسورمان دیت و ته وه نده ی دیکه ش تووشی چه واشه یی ده کات، چونکه ته وه که سه ی ده ناسی که خاتوو "ت" هه زی لیبه تی، مارکیزیکه (نازانین ناوی چیه، جا لیره وه ده چینه ناو جیهانیکی نه ینبه وه و ئیتر ناو نامینن.)، به بی ته وه ی سوارچاک له شتیکی تی بگات، خۆی له ناو گالیسکه به ک له ته نیشته خاتوو ی نازدار ده بینیته وه. دوا ی سه فه ریکی خۆش و به له ززه ت، گالیسکه که به رامبه ر به په یژه کانی کۆشکی راده وه ستنی که میترده دوردونگه که ی خاتوو "ت" چاوه رپیان ده کات. هه رسیبه کیان له ناو ته مۆسفیتریک بیده نگ و جارپس نانی ئیواره ده خۆن و پاشان میترده که روخسه ت وه رده گریت و ئیتر هه ردووکیان به ته نها ده میننه وه.

ئا له و کاته وه، شه وه که یان ده سپیده کات: شه ویکه له سه ر سئ ستوون، شه ویکه سئ قۆناغه: سه ره تا له ناو باخچه که پیاسه ده که ن، پاشان پیکرا له ژووری ده خه ون؛ دوا جاریش به رده وام پیکرا له کابینه نه ینبه که ی کۆشک به په که وه شه و ده به نه سه ر.

به یانی ژۆر زووش له یه ک جودا ده بنه وه، له به ر ته وه ی سوارچاک له نیو ته و لابییرانته ناتوانی ژووره که ی خۆی بدۆزیتنه وه، ناچار ده گه رپیتنه وه

(۱) کۆنت: پله یه که له ئیتراری (هه ره می) نه جیبزادان که له دوا ی مارکیز و پیتش فیکۆنت ده که ویت، کۆنتیسه ژنه کۆنت یا خاتوو کۆنت ده گریته وه. (وه رگری)

بۆچی له ززه تی له سه رخۆبیمان ون کرد؟ ئای، له کۆین ته وانه ی جاری جارن، ده گه ران و ده سووران؟ له کۆین ته و پاله وانه ده سه به تالانه ی که له گۆرانیه میلییه کاندایا ده کران، ته و سه علووکانه ی که له م ناسیاوه بۆ ته و ناسیاوه ده رۆبیشتن و له ژیر ناسمانی پانو پۆردا لیبی ده نووستن؟ ئایا هه ر له گه ل رچه و رتیگاوبانه کانی لادیدا ون بوون، له گه ل میهرگ و میهرغوزاره کاندایا له ناوچوون، له گه ل سه روشتدا ئاوا بوون؟ قسه یه کی نه سته قی چیکی هه یه ده لئ: ده سته تالییه شیرینه کیان به ئیستیعاره به ک پیناسه ده کرد: ته وانه ی له په نجه ره کانی خودا راده مان. ته وه ی له په نجه ره کانی خوداش رامیننی قه د بیزار نابیت و دلئ خۆشه. له م جیهانه ی ئیمه، ده سته تالی بووه ته بیثیشی که دوو شتی جیاوازن: بیثیش هه ست به حیرمان ده کات، بیزار ده بیت، هه میشه له جووله یه ک ده گه رپیت.

له ئاوپنه که وه ته ماشا ده که م: هه مان ته و ئوتومبیله یه که ناتوانی ره تم کات چونکه ئوتومبیلیکی ژۆر به ئیتیجاهی پتچه وانه وه دین. له ته نیشته شۆفیتره که ش ژنیک دانیشتووه؛ نه ری بۆچی پیاوه که قسه یه کی عه نتیکه ی بۆ ناکات؟ بۆچی ناو له پی ناخاته سه ر ته ژنۆی؟ له جیاتی ته مه، نه عله ت له و شۆفیترانه ده کات که له پشسه وه ی ته ون و خیرا ناهاژوون و به هه مان شیوه ژنه که ش بیه ره له و ناکاته وه، ده ست له سه ر ده سته شۆفیتره که دانی، ته ویش، واته ژنه که ش به زبهن ئوتومبیل لیده خورپیت و نه عله تم لیده کات.

بیه ره له و سه فه ره ده که مه وه که پیتش دوو سه د سال له مه وه پیتش رووی دا، سه فه ری نیوان پاريس و کۆشکیکی ده ره وه بوو، سه فه ره که ی خاتوو "ت" و سوارچاکه لاوه که ی که هاوړیگای بوو. ته وه یه که م جار بوو که هه نده له په که وه نزیک بینه وه، له نیو ته مۆسفیتریک شه هوانی له وه سف به دهر، ته م له یه ک نزیک بوونه وه به له سه ر ئیقاعی له سه رخۆبیه وه له دایک ده بوو: جوولانه وه ی گالیسکه که ته م راژه نینه ی دروست ده کرد و ته م دوو له شه له یه کتر ده خشان، سه ره تا له ده ره وه ی ویت، پاشان بوو به ویستی ته وان.

له ئاخوتنی ئاسایی رۆژانه، مهفهومی ئیدۆنیسم ناماژه بۆ چه وتیبیه کی ئه خلاقى له مه رابواردن و له ززه ته وه ده کات؛ ته نانه ت جنده بازیش ده گریته وه. بێگومان ئه مه راست نییه: ئیپیکور له مه ر له ززه ته وه گه وه ترین تیوریزانه، زۆر به گومانه وه سه یری ژیانیکى پر له کامه رانیی ده کرد: به نیسه بت ئه وه وه، ئه و که سه ی له ززه ت ده چیژی، ئه و که سه یه که نازار ناچیژی. که واته، نازار چیشتن مه فهومی جه وه هری ئیدۆنیسمه: کامه رانین له حاله تیکدا که له نازاره وه دوور بین؛ چونکه گه لى جار له ززه ت نازارمان زیاتر پیده به خشی تا له کامه رانی، ئیپیکور داوامان لیده کات له ززه ت به وریایی و له خۆبوردییه وه موماره سه بکه ین. حیکمه تی ئیپیکوری باگراوندیکى خه مۆکی ئامیزانیه ی هه یه: مرۆف فری دراوه ته نیو که ساسی جیهانه وه و تیبینی ئه وه ش ده کات که تاقه به های ئاشکرا و نیا هه بیته ئه وه له ززه ته، با که مۆکه یه کیش بیته، مرۆف خو شی ده توانی هه ستی پیتبکات: قومه ئاویکی فینک، روائینیک به ره و ئاسمان (به ره و په نجه ره کانی خودا)، نه وازشیک.

له خۆبوردو و یا نه، له ززه ت ته نها بۆ ئه و که سه یه که هه ستی پیتبکات و ده چیژی، بۆ نمونه فه یله سووفیکیش ده توانی ره خنه له جه وه هری خوویستن له تیوری ئیدۆنیسم بگریته. به لام، بۆ من، خوویستن له تیوری ئیدۆنیسمدا پاژنه ی ئه خیلش نییه، به لکو خه سله ته کانیه تی (ئای که حه زم ده کرد به هه له یا چوو بیتم!) که تا ئه و په ر ئیتۆپین: له هه ققه تدا، گومان له وه ده که م که ئیدیا لی ئیدۆنیسم ته حقیق بیته؛ له وه ده ترسم که ئه و ژیانیه ی ئه و داوامان لیده کات موماره سه ی بکه ین، له گه ل سروشتی ئینسان نه گونجا و بیته.

هونه ری سه ده ی هه ژده هه م له ززه تی له نیو ته مومژی موحه ره ماته کانه وه ده ره په راند؛ هه لۆیستیک له دایک بوو که پیتی ده وتریت "فجور" که له

باخچه که و له وئ به سه رسورمانه وه چاوی به مارکیز ده که ویت که پیشتریش ئه وه ی ده زانی که دۆستی خاتوو "ت" ییه. مارکیزیش زۆر نییه گه راوه ته وه کۆشک، به دلخۆشییه وه سلای لیده کات و باسی هۆی ئه م داوه ته ئه فسووناوییه ی بۆ ده کات: خاتوو "ت" پتویستی به دالده ده ریک هه بوو بۆ ئه وه ی دلپیی میرده که ی له مارکیز به شاریته وه. ئه م ته له ئه فسوون ئامیزه ئۆخزنی پیده به خشی و قه شمه ری به و سوارچاکه ده کات که ناچار بوو رۆلی دۆسته درۆزه نه کی گالته ئامیز بیینیت. دوا ی شه ویتکی عاشقانه، سوارچاک گه لى ماندوو و مارکیزیش به سوپاسه وه گالیسه که یه کی بۆ به کری ده گری و ده یگه رینیته وه بۆ پاریس.

ناوونیشانی کتیبه که "پنتی رۆژی دوا یی" یه. ئه م چیرۆکه بۆ یه که مین جار، له سالی ۱۷۷۷ و ناوی نووسه ریش به شه ش پیتی گه وه جیگۆرکی پیتر بوو: "M. D. G. O. D. R" بلا و ده بیته وه. (چونکه ئیمه له جیهانی نه یینی داین) ده شکری به م جو ره بخویند ریته وه: "مسیو دینۆن، ژه نتیۆمیکى ئاسایی پاشا". (۱)

پاشانیش له ژیر ناوونیشانیکی بچووک و زۆر به نه یینییه وه، له سالی ۱۷۷۹ جاریکی دیکه بلا و ده کریته وه و بۆ سالی ئاینده ش، له ژیر ناوی نووسه ریکى تر، جاریکی تریش بلا و ده بیته وه. بۆ چاپیکى نویتى دیکه، له سالی ۱۸۰۲ و ۱۸۱۲، هه میشه به بی ناوی راسته قینه ی نووسه ر، سه ره له نوئ بلا و ده بیته وه. له کۆتاییشدا، دوا ی فه رامۆشکردنیک که نیو سه ده ده خایه نی، له سالی ۱۸۶۶ جاریکی تریش چاپ ده کریته وه. ئیتر له و ساله به دوا وه، ئه م چیرۆکه ده دریته پال قیقان دینۆن و له م چه ره خه ی ئیمه شدا، تا دیت سه ره که وتنی زۆر نایاب به خو به وه ده بینی، ئیستاش به یه کئ له و کتیبه ئه ده بییانه ده ژمیرد ریت که به باشی هونه ر و زه یینییه تی سه ده ی هه ژده مان بۆ روون ده کاته وه.

(۱) به فه ره نسییه که ی: "M. Denon, Gentilhomme Ordinaire du Roi" (وه رگێر).

تابلۆکانی فراگونار و واتو و لاپه ره کانی ساد و کر تیبیبوئی کور یا دوکلۆدا ههستی پێ ده کریت له بهر هه مان هۆ، فانسانی هاو رپم زۆر هه ز له وه سه ده به ده کات و نه گه ر بیهتوانی بایه له سه ر یه خه ی چاکه ته که شی وینه مارکیز دو سادی وه ک نیشانه هه لده گرت. له گه ل ئی عجابه که ی نه و دام، به لام نه مه ش ده لیم (به بی نه وه ی که سیش گویم لی بگریت) مه زنیی راسته قینه ی نه و هونه ره له وه دا نییه که جو ره پرۆ پاگه نده یه ک بیت بو ئیدو نیسم، به لکو له شیوه ی راقه کردنه کانی تی. هه ر له بهر هه مان هۆ، "په یوه ندییه تر سناکه کان ی شو دلۆ دو لاکلو به یه کێ له رۆمانه هه ره گه وه کانی گشت سه ر ده مه کان داده نیتم.

شه خسییه ته کانی نه م رۆمانه خو یان ته نها به گه ران به دوای له ززه تدا خه ریک ده که ن. به لام، ورده ورده خو پنه ر له وه تیده گات که هه نده ی غه زوو گرینگه به لایانه وه، هه نده له ززه ت به لایانه وه گرینگ نییه. ئاره زووی له ززه ت چه شتن نییه، به لکو ئاره زووی سه رکه وتنه که نه و سه رچو پییه که ی به ده سه ته وه یه. نه وه ی که سه رها له چه شنی گه مه یه کی ئوخ ژبه خشانه ی سۆزانیانه ده رده که وی، به نه یی و ناچار بیه وه ده گو ر دیته زۆر انباز به ک له نیوان ژبان و مه رگدا. به لام چ په یوه ندییه ک له نیوان ئیدو نیسم و زۆر انبازیدا هه یه؟ ئی پیکور ده نووسی: "مرۆقی زانا به هیه چ جو ری خو ی به شتی که وه خه ریک ناکات که په یوه ندی به زۆر انباز بیه وه هه بیت."

شیوه ی نامه گه رای ی له "په یوه ندییه تر سناکه کان" دا پرۆ سه یه کی ته کنیکی ئاسایی نییه بو نه وه ی فۆرمی کی دیکه بتوانی شوینی بگریته وه. نه م فۆر مه خو ی له خویدا ره وان بیژانه قسه ده کات و پیمان ده لی، ژبانی گشت نه و هه موو شه خسییه تانه، له پیناوی گه رانه وه یه، بو مان ی نه قل بکه ن و پیمانی رابگه یه نن و ئی عتیرافمان له لا بکه ن و بنو سه ر یته وه. له و جیهانه ی که هه موو شتی ک بو گه رانه وه یه، گه رانه وه چه کی که له ژیر ده ستی هه موو اندایه و له هه مان کاتیشدا کاتێ بلا و ده بیته وه، ده بیته چه کی کی کوشنده. قالمۆن، قاره مان ی رۆمانه که یه، نامه یه ک بو یه کێ له و ژنانه ده نووسی که

ئیغرای کردووه و داوای جودابوونه وه ی لیده کات و نه ویش نامه که ده دریتی، به لام، ده سه ته خوشکه که ی نه و ژنه، خاتوو مارکیزی میرتوی، نه م نامه یه، وشه به وشه ده نووسیته وه. دره نگه ریش، هه مان خاتوو مارکیزی میرتوی، بو تو له سه ندنه وه، نامه یه کی نه یی قالمۆن نیشانی ره قیبه که ی ده دات، نه ویش داوای موباره زه ی لیده کات و قالمۆن ده کو ژریت. دوای مردنی، نامه هه میمییه کانی نیوان نه و و میرتوی بلا و ده بنه وه و ئیتر خاتوو مارکیز هه موو ژبانی له ژیر ته ماشای قین ده با ته سه ر. گه مارۆ درا و وه لا وه خرا و ژبان ده با ته سه ر.

هیچ شتی ک له و رۆمانه دا تا سه ر به نه یی له نیوان دوو که سدا نامینیته وه؛ هه موو که سی وه ک پییده چی له نیو گو یچه که ماسییه کی زه به لاهی بزویندا بژی، ئیتر هه موو وشه یه کی چر پیندرا و، ده نگ ده داته وه، زل ده بیته و به چه ندین بار و ته رحیش زایه له ی لیوه په ییدا ده بیته. کاتێ که منال بووم پییان ده وتم نه گه ر بیتو گو یچه که ماسییه ک به خیه ته سه ر گویت، نه وه گویت له چر په هه ره دووره کانی زه ریا ده بیته. ئا به م جو ره، له نیو جیهانی لاکلۆدا، هه ر رسته یه ک گو ترا، نه وه ئیتر بو هه میسه گویت لی ده بیته و دوویات ده بیته وه. ئا نه مه سه ده ی هه ژده هه مه؟ ئا نه مه یه به هه شتی له ززه ت؟ یا نه وه تا ئینسان به بی نه وه ی هه ستی پی بکات، هه میسه له نیو گو یچه که ماسییه کی بزویندا ده ژیت؟ له هه موو حاله تیکدا، خو جیهانی ئی پیکور گو یچه که ماسییه کی بزوین نییه تا داوا له موریده کانی بکات و بلای: "به نه یی بژین!"

خه لکی ته ماشای ده کهن، مناله کەش له سههه ئه سهکه مبهيله که پراوه ستاوه و تا دههات دهنگی بهرز ده کرده وه. له سههه روخساری باوکیشی زهرده خه نه یه که ده ببهنرا که بهختیاری پتوه دیار بوو.

شوشه یه کی بۆردۆی^(١) نایاب، گوشتی سۆنه، شبرینی بی - نهی نی ئوتیله که یه -، ده که وینه قسه، دلخۆش و بی خه م. پاشان ده گه ریینه وه ژووره که مان، هه روا بۆ چه ند ده قه یه که ته له فیزیۆنه که داده گیر سینه م. دیسانه وه منال. ئه مجاره یان پیتست رهشن و گیانه لایانه. ئه ماوه یه یه که له کۆشکه که ماینه وه، ری ککه وتی ئه و سه ره ده مه بوو، بۆ ماوه یه چه ندین ههفته، هه موو رۆژی، منالانی ولاتیکی ئه فریقایان له ته له فیزیۆن پیتشان ده دا، هی ولاتیکی بوون ده میک بوو ناویم له بییر چووبوه وه (وا دوو سی سالی به سههه ری، چون ئه م هه موو ناوه ش له به رده کرئ!)، مه به ست له و ولاته بوو که شه ری ناوخۆ و برسیستی هه لا هه لای کرد بوو. منالان دهغه زار، شه که ت، هیزی ئه وه شیان نه بوو میش و مه گه ز له سههه سههه و روویان لاده ن.

قیرا پیتی وتم: "تایا پیره میردیش له و ولاته ده مرن؟"

نه خیر، نه خیر، ئه وه ی گه لی سه رنج پراکیشسه له م برسییه تی و قاتوقرییه ی ئیستا، که له وانی دیکه جودای ده کاته وه ئه وه یه ته نها قری ده خاته منالانه وه. هه رگیز گه وریه که مان نه بینی له سههه شاشه که تازار بچیژی، ته نانه ت هه موو رۆژیکیش سهیری ده نگویاسمان ده کرد، به تابهت بۆ ئه وه ی ببهتته به لگه بۆ ئه م بارودۆخه زۆر تابه ته.

که واته زۆر سهروشتییه، منالان نه که گه وریه کان، زۆر به ئاسایییه وه به رووی دلره قی گه وریه کانا به ته قنه وه و شیعیاری "منالانی ئه وروپا برنج بۆ منالانی سۆمال ده نیرن" هه لگرن. سۆمال! ئا ئا به لی! ئه م شیعیاره

(١) مه به ست له شه رابی ناوچه ی بۆردۆیه. بۆردۆ شاریکه ده که ویتته رۆژئاوای فه ره نساهه و به شه رابی نایاب به ناوبانگه. (وه رگپه).

ئه و که سه ی له ژووری پیتسوازیی دایه عاده ته ن ئینسانی زه ریفن، ئه وه نده ی دی زه ریفتر ده بن کاتیکی له پرسگه ی میوانخانه یه که دان. هه رچه نده ش هه ر دوو سال ده بی که بۆ یه که م جار هاتینه ئیره، به لام پیتی ده چی زۆر شتیان گۆرا بیت. سالۆنیکیان بۆ کۆنفیرانس و سیمیناری جیا جیا ته رخان کردوه و هه روه ها گه رماویکی نایابیشیان دروست کردوه. جیتی سههه سوپمان بوو، به هۆلیکی گه لی رۆشندا تیپه رین و په نجه ره ی زۆریشی لی بوو که ده پروانییه باخچه یه که. له سههه تای هۆله که ش، نارده وانیکی پان به ره و گه رماوه که شۆر ده بووه وه، به کاشیش پازاندرابوه وه و بنمیچه که شی شوشه ریژ کرا بوو. قیرا ئه مه ی هی تابه وه یاد م: "جاری پیتسو، له هه مان شوین، گۆلجاریکی بچووکیش داندرابوو."

سهههه تا چووینه ژووره که مانه وه و پاشان چووینه باخچه که هه یوانی که سک به ره رووی رووباره که دامه زرا بوو، مه به ست له رووباری سینه. گه لی شه نگ و که می چه په ساین و ئاره زووی ئه وه شمان ده کرد پیاسه یه کی دووردریژی بکه بن. دوا ی چه ند ده قه یه که، ریگایه که مان لی قوت بووه وه که ئوتومبیلی پیا یا دههات؛ ئیتر به کویدا هاتبووین هه ر به ئه ویتشا گه راینه وه.

چیشتنه که ی ئیواری به تام و له ززه ت بوو، هه موو به جلوه برگی جوانه وه هاتبوون، هه ر به وه ده چوو که به شه ره فی زه مانی به سههه رچوو ئه م خه لکه کۆبووبیتته وه و گشت بی ره وه رییه کان له بنمیچی سالۆنه که موچرکی به له شیانا ده هیئا. له ته نیشتی ئیمه ش چه ند خیزاتیکی له گه ل مناله کانیانا هاتبوون، دانیشتبوون. منالی له وانه به دهنگی بهرز گۆرانی دهوت. خزمه تکاره که به خۆی و سینییه که وه چه مایه وه سههه میزه که یان. دایکیشی به چاویکی فیکس تییده روانی هه ر وه که ئه وه ی پیتی بلتی و هانی بدات بۆ ئه وه ی به سههه مناله که یا هه لیشاختی، چونکه شانازی به وه وه ده کرد که

منالته فه رهنسییه کان کاتتی بهراکردنه وه به ره وپیری منالته ئه فریقییه هاوته مه نه کان بیان ده چوون، هه میسه روخساری بیترکی رۆشنبیرم ده خاتته وه یاد. که واته ئه و رۆژانه بۆ ئه و، رۆژگاری شکۆمه ندیی بوون. ئه مه ش هه میسه شتیکی ئاسایییه کاتیکی له مه ر شکۆمه ندیییه وه ده دوتین، شکۆمه ندیی ئه و تووشی شکستی هات: دیتته وه یادمان: له هه شتاکانی ئه م سه ده یه دا، جیهان به رامبه ر به ئافه تی ئایدز زهنده قی چوو بوو، له ریتگی مومارسه ی خو شه ویستییه وه ئینسان تووشی دیت و سه ره تا له ناو ئۆمۆسیکسۆلاکاندا بلاو بووه وه بۆ ئه وه ی به رامبه ر به توند ره وان هه لۆتست وهرگیریت، چونکه وایان لیکدایه وه ئه م ئافه ته سزایه کی ره ببانییه و ده بی خۆ له و نه خو شان هه پپاریزین هه ر وه ک چۆن جارن خو مان له رشان وه ده پاراست؛ ئه وان هه شی بانگاشه ی لیبوردن بیان ده کرد، ئه وه بیان روون ده کرده وه که نزیک بوونه وه له و نه خو شان هه هیچ مه ترسی تیدا نییه و به لکو هه لۆتستیکی برایانه شه. دووبیترکی په رله مه نتار و بیترکی رۆشنبیر، له چیشته خانه یه کی به ناوبانگی شاری پاریس له گه ل کۆمه لتی تووشبووی ئایدز نانیان خوارد و نانخواردنه که ش له ئه ئۆسفیرتیکی زۆر نایاب و ده گمه ن به سه ر چوو؛ بۆ ئه وه ی وه ک نمونه یه کی چاکیش بئینیتته وه، په رله مه نتار له کاتی شیرینی خواردندا بانگی ته له فزیۆن ده کات. هه رکه کامیتراکان ناماده بوون، دووبیترک هه لسا و له نه خو شتیکی نزیک بووه وه و له سه ر ئه سکه مبیله که ی به رزی کرده وه و هیشته ش هه ر له ج و لیوی به شکۆلاته وه بوو، ناو ده می ماچ ده کات. ئیتر بیترک تووش بوو. هه ر خیرا له وه تیگه یشت که ماچه که ی دووبیترک و ده کات که ئه و وینه یه هه میسه به نه مری بئینیتته وه؛ بۆیه هه لسا و به شیلگیتری بییری کرده وه که ئایا ده بی ئه ویش ماچی به کئی له و نه خو شان هه بکات یا نه. له یه که م قوئاغی بیهرکردنه وه دا، ویستی به م کاره هه لئه ستی، چونکه له ناخی خۆیدا

به ناوبانگه ناوی ولاته که ی خسته وه یادم! ئای چه ندی جیی داخه گشت ئه م هه موو رووداوانه هه مووی له بیهرچوونه وه! منالان کیسه برنجیان ده کپی و کیسه یه کی هیجگار زۆریان کۆکرده وه! دایک و باوکان ئینتیباعیکی سه بریان له لا دروست بوو که کۆرپه کان بیان هه نده هه ستی هه ره وه زیان له لا پته وه و ئه م هه سته ش له ئاستی جیهانییدا به رقه رار ده بوو. دایک و باوکان پاره یان به خشی و ریکخراوه کانیش یارمه تی خو بان پیتشکه ش کرد؛ له هه موو قوتابخانه کانیشدا کیسه برنج کۆکرایه وه و نیررانه به نده ره کان و له پاپۆره کان بارکران و به ره و کیشوه ری ئه فریقا به ری خران و هه موو دونیاش موتابه عه ی ئه م مه لحه مه یه ی شکۆمه ندی برنجی کرد.

هه ر یه که سه ر دوا به دوا ی ئه وه ی له سه ر شاشه که ئه و منالانه مان بینی که گیانیان ده دا، کچۆله ی شه ش هه وت ساله شاشه که ی داگیر کرد و به جلوه رگی گه ورا نه وه و وه کو پیره ئنی خنجیلانه و نازدارانه هه لسوکه وتیان ده کرد. ئای که میهره بان و ئۆخژنبه خسه و عه نتیکه یه کاتیکی منالان لاسایی گه وران ده که نه وه، کیژۆلان و کورانی ماچی یه کتر ده که ن و پاشان زه لامییک په یدا بوو و منالیتیکی شیرخۆره ی له با وه شه و له و کاته ی که ده یوبست ئه وه مان بۆ روون کاته وه که باشته رین ریتگا بۆ خاوین کردنه وه ی په رۆ پیتالی شیرخۆره یه ک، ژنیکی شه نگ ده رده که وت و لیتی نزیک بووه وه و زاری کرده وه و زمانیتیکی تا بلتی هه شه ربی لیوه ده رکرد و ویستی بیخاته زاری خاوی ئه و زه لامه ی که شیرخۆره که ی له با وه ش بوو.

"با برۆین بنوین"، قیرا پیم ده لتی و ته له فیزینه که ش ده کۆرژینیتته وه.

قناعه تی ده کرد و هیشتا سوور نه بوو له سه ره ئه وهی که ئایا ئەم نه خویشیه له یه کیکه وه بۆ یه کیکی دی بهم شیوهیه ده گوازیتته وه یا نا؛ له قوناعی دووه میشدا، ویستی به سه ره وه سواسه یا زال بیت و وینه یه کی واش له ته له فزیۆن ده رپجیت، خو موغامه ره یه کی وا ده هیتنی؛ به لام له قوناعی سییه مدا، له کاتی نزیک بوونه وهی له ده می نه خوشتیک هه لویتسته یه کی کرد؛ ئایا ئە گهر هاتوو ئه ویش نه خوشتیکی دیکه ی ماچ کرد، خو ئه وهی ئه و قه د ناگاته ئاستی ئه ویتتر، واته ئاستی ماچه که ی دوو بیترک، به لکو به پیتچه وان هه وه و ههر خیرا ده چیتته خانه ی لاساییکه ره وه یه ک، ده چیتته خانه ی ئه وهی که دوا ی یه کیکی دی کهوت، ته نانه ت ره نگیبی به خزمه تکاری ئه ویش بچویندری، چونکه لاساییه کی وا کتوپر ته نها شکۆی زیاتر ده خاته سه ره شکۆی ئه وی تره وه. له کۆتاییشدا، به وه رازی بوو که ههر به پیتوه رابوه ستیت و زه رده خه نه یه کی گه لحو بانه بکات. به لام ئه و چه ند چرکانه ی که دوودل بوو تیا یا زۆری له سه ره کهوت، چونکه به رامبه ر به کامیتر و له ده نگو یاسی ته له فزیۆنیشدا، ههر هه موو فه ره نسا چاویان لیبی ده بێ و روخساریان بینی و ههر سه قوناعه که ی سه ره ده موچاویشبان خوینده وه که رارا و دوودل دیار بوو. ئه و منالانه ی که خه ریک بوون کیسه برنجیان بۆ سو مال کۆیکه نه وه، له کاتیکی زۆر چاکدا فریای کهوت. له هه موو ریکه وتی کدا، به رامبه ر به بینه ران و جه ماوه ران، هه مان قسه ی نه سه ته قیش دوویات بکاته وه "ته نها منالان له هه قیقته تدا ده ژین!"، پاشان ده چیتته ئه فریقا و له ته نیشته کچۆله که ی پیست ره ش وینه یه ک ده گرتت که کچۆله ی ناوبراو خه ریکی گیاندان بوو و هه موو روخساریشی میش و مه گه ز داگیری کردبوو. ئیتتر ئه و وینه یه له سه ره ئاستی جیهان ده نگ ده داته وه، به لکو له وینه که ی دوو بیترکی زیاتر ده نگ ده داته وه، مه به ست له و وینه یه که ماچی تووشبووی نه خوشتیکی تایدزی کرد، چونکه وینه ی منالیک که گیان ده دات، به هایه کی زۆرتری هه یه له ئینسانیکی گه وره، شتیکی روون و ئاشکراشه ئه و کات یه کیکی وه کو

دوو بیترک ئەم راستییە نە دەزانێ. سه ره راي ئە مه ش دوو بیترک ههستی به وه نه کرد که ئیتتر شکستی خواردوو و دوا ی چه ند رۆژتیکی تر، جاریکی دی دوو بیترکمان له ته له فزیۆن بینییه وه وه کو مه سیحییه کی ئیماندار، ئه وه شی ده زانی که بیترک خاوه ناسه، بیتری له وه کرده وه که مۆمیتک له گه ل خو ی بسات، چه کیکه خاوه ناسته رین که س ملکه چ ده کات. له کاتی چاوپیتکه وتنه که ی له گه ل رۆژنامه نووسی کدا، دوو بیترک مۆمه که ی له گیران ده رده هیتنی و دایده گیرسیتنی، بهم شیوه نار ه وایه، به رامبه ر به منالانی ولاتانی دووره ده ست، ویستی گومان بخاته سه ره دلپاکیی بیترک و ئیتتر کهوته باسکردنی وه زعی منالانی هه ژاری ولاتی خو مان، منالانی گوندانی ئیمه، منالانی گه ره که داماو هکان و بانگاشه ی هاو ولاتانی کرد که دابه زنه شه قامه کان و مۆمیتک بگرنه ده ست و پیتکرا هه موو به شه قامه کانی پاريسا ره وتیتک ئه نجام بدریت، بۆ ئه وه ی هه ره وه زیی خو مان به رامبه ر به نازاری منالانی خو مان ده ربهرین؛ ههر بۆیه، بۆ ئەم بۆنه یه بانگی بیترکی کرد (به ته وزیکی شار او وه) پیتکرا، له سه ره تاي خویشاندانه که ده رپوشتن. بیترکیش ده بووایه، یا ئه وه تا وه کو ساوتلکه یه ک، مۆم له ده ست، له ته نیشته دوو بیترکه وه پروات، یا ئه وه تا خو ی بدزیتته وه و بیته جیبی گله یی هیتران. ئە مه ته له یه ک بوو ده بوایه خو ی لیبی قوتار بگردایه، به شیوه یه کی بو ترانه وه و چاوه پروان نه کراو: بریاری دا و ههر خیرا وه کو گزگل بۆی ده رچوو، به ره و یه کی له ولاتانی ئاسیا رۆبی که میلله ت له گه رمه ی یاخی بوونی دا بوو. بۆ ئه وه ی به شیوه یه کی روون و ئاشکرا هاوار بکات که پشتیوانی زۆر لیتکراوان ده کات؛ ئه فسووس، جوگرافیا هه میشه خالی لاوازی ئه و بوو. جیهان بۆ ئه و ده بووه دوو به شه وه، به شیکی فه ره نسایه و به شه که ی تریش ئه وه ی ده مینیتته وه؛ ناوچه تاریک و تنووکانی قه د لیتکتر جودا نه کرده وه. ئا بهم شیوه یه له ولاتیکی هیتنی بیزار که ر داد به زی که فرۆکه خانه که شی ده که وته ناوچه شاخاوییه کانه وه و به فر دایپۆشی بوو و به که لکی فرۆکه فرینیش نه ده هات؛ هه شت رۆژ له وی چاوه روانی کرد تا کو

تەعلیقى پۆتقانىش ئەمە بوو: "بیرک پاشای شەھیدانى سەماکەرانه"
مەفھوومى سەماش تەنھا لە لایەن گرووپىكى بچووكى پۆتقانهو و اتای
دەزانرا. ئەمە يەكێكە لە داھێنانە ھەرە مەزنەكانى، دەشبى خەفەتى ئەوھش
بخۆین، چونكە بەباشى ئەم بابەتى بۆ ساغ نەكردینەو و نەبوو بەبەتى
كتیبيك یا ببیتە بابەتى چەندین سیمینارى نێودەولەتى. ھیچ
گرینگىیەكى بەناو و شورەت نەدەدا. ھاوړیکانى بەشەوق و گرینگىیەو
گوێیان بۆ شل دەکرد.

بەگۆرەى پۆتقان، ھەموو سیاسەتمەدارانى ئیمپرو، كەمى سەماكەرن و
ھەموو سەماكەرانیش خۆ تیکەلى سیاسەت دەكەن، ناشییت ئیمە
تیکەلىیان بکەین و لە یەكتر جودایان نەكەینەو. سەماكەر لە
سیاسەتمەدارى ئاسایی خۆى جودا دەکاتەو، چونكە سەماكەر لە دەسەلات
ناگەریت، بەلكو لە شورەت و شكۆمەندى دەگەرێ؛ ئارەزووى ئەوھش
ناكات كە قاوغيكى تايبەت بۆ رێكخراوی كۆمەلایەتى بسەپینى (وھكو
شوومىك دوودلى خۆى بەیان دەكات) بەلكو دەپەوێ لەسەر شانۆ سنگى
خۆى ھەلكیشى.

بۆ ئەوھشى سەرتاپای تەختەى شانۆ داگیر بکەى دەبێ پال بەئەوانى
دیکەو بنیى. ئەمەش پەيوەندى بەمەعلانى و تەكنىكى زۆرانبازى
تايبەتەو ھەبە. ئەو خەباتەى كە سەماكەر دەپكات، پۆتقان ناوى دەنێ
ژودۆى^(١) ئەخلاقى؛ سەماكەر دەسكێشەكەى بۆ ھەموو كەسێك فرێ
دەدات: كێ دەتوانى ئەو نیشان بدات كە لە ئاپوودارتر و (ئازاتر و
بەشەرەفترە و سەریحترە و لەوانى دیکەش فېداكەرە و راستگۆتریشە)؟
ھونەرى ئەوھش شك دەبات كە ئەو پتر بخاتە دۆخێكى نشیوترەو.

ئەگەر ھات و سەماكەرىك خۆى تیکەلى گەمەى سیاسەت کرد، ئەو
بەئاشكرا ھەموو دانوساندنیكى نھینى رەت دەکاتەو و (كە ھەمیشە
گۆرەپانى ھەموو گەمەيەكى سیاسەتى راستەقینەيە) بەدروژن و بى ئاپوو
و دووړوو و پيس و پۆخلیان دادەنى. پيشنیارەكانى راستەوخۆ و ړووكەش
لەسەر سەكۆبەك و بەگۆرانى وتن و ھەلپەرینەو بەرامبەر بەجەماوەر
ئاشكرا دەكات و بەبەردەوامییش ئەوانى دى بانگ دەكات بۆ ئەوھى

(١) وشەيەكى یۆنانیە بەمانای "پرەنسیپی ھونەر" ھاتووە، بەلام لە ئەوړوپا وھكو
وەرزش مامەلەى لەگەل كراوہ. "وەرگێر".

به شداری بی بکهن و جهخت له سهر ئه وهش ده کهم: نهک به نهیینهیه وه، (بو ئه وهی کاتی ته و او بداته ئه ویتتر بو ئه وهی بیر بکاته وه و بیر له وه بکاته وه که دژه پیتشیناری خووشی ناماده بکات) به لکو به ئاشکرا و ئه گهریش مومکین بیت، ئه وه به واقورماندنه وه: "هه مووتان نامادهن (وهکو من) له موچهی مانگی خاکه لیتو خووش بن و بو ئه وهی بیبه خشنه منالانی سووال؟" حه په سان، خه لکیش ته نها دوو ریتگیان له بهردهم دایه: یا ئه وه تا ده لیتن نه و به مه میسداقییهت له سه رخو لاده دن، چونکه دوژمنایه تی خو یان له گه ل منالاندا روون ده که نه وه، یا ئه وه تا ده لیتن "به لای" به لایم له نیو شله ژانیتی ته و او کاتیک کامیراش زور بیژیانه، دوو دلی سهر روویان ئاشکرا ده کات، ههر وه کو چۆن پاراییه که ی بیرکی له کو تایی نان خواردندا له گه ل تووشبوانی ئایدز، ئاشکرا کرد. "دکتور H بۆچی بیده نگن به رامبهر به وهی که مافی مرؤف له ولاته که تاندا پیتشیل ده کری؟" ئه م پرسیاره له دکتور H کرا، له کاتیکدا که خه ریکی عه مه لیات کردنی نه خووشیک بو، نه ییده توانی وه لایم بداته وه؛ به لایم پاش ئه وهی سکه هه لدر او ه که ی دوور بیه وه، به ییده نگیه که ی، خو ی تووشی شه رمیکو زور کرد و پاش ئه وهی سه ما که ره که چاک هانی دا، هه رچییه کمان ویست هه لپشت، (ئه مه گه مه یه کی دیی ژودۆی ئه خلاقیه، گه لی فه زبعه) ئیتتر وازی لیهیتنا: "با گه لی دره نگیش بیت..."

ئه مه له بارودۆخی تاییهت (بو نمونه له رژیمه دیکتاتوریه کاندا) روو ده دات، چونکه به ئاشکرا هه لویتست دهر برین ترسناکه؛ دیاره بو سه ما که ریک ترسناکییه که ی که متره، چونکه ئه وه ده که ویتته ژیتر پرؤژیکته ره وه و له هه موو سووچی که وه دیار ده بیت و جه ماوهریش پارێزگاری ده کات؛ هه ره وه ها مو عجیبینی شار او ه ی خووشی هه یه و به شینه بی و هه له شه بییه وه گو ترایه لی بانگاشه که ی ده بن، نامادهن ئیمزای بو کو یکه نه وه، ناماده ی کو بو نه وه یاساغه کانی ده بن، له شه قام خو پیشانان ساز ده کهن. ئیتتر هه ندیکیشیان تووشی گیرمه و کیشه ده بن،

به لایم سه ما که ره که شکست ناهیتنی، هه رچه نه ده ئه ویش بو به سه رچاوه ی ئه م گیرمه و کیشانه، ئه وه ده زانی که مه سه له یه کی ره وا، له ژبانی ئه م و ئه و گرینگتره.

فانسان دژی پوتشان راده وه ستیت: "شتیکی ئاشکرایه که تو قینت له بیرک ده بیتته وه و ئیمه ش دوات که وتووین. به لایم، ئه گه ر گه خو یه کیش بیت، پشتیوانی گه لی مه سه له ی کردوه و به رای ئیمه ش مه سه له ی ره وان، یا ئه وه تا، به نیسه بت تو وه ته نها کاریک بو له پیناوی خو ده رخستان. پرسیاره ئه وه ت لیده که م: کاتی ده ته وی خو تیکه ل که یته نیو نیزامیکی گشتیه وه، سه رنجی هیترا ن بو کاریکی ناروا رابکیشی، ده ستی یارمه تی بو زور لیکرا ویک دریتز بکه ییت، چۆن ده کری له م سه رده مه ی ئیمه نه بیتته سه ما که ریک یا وه کو سه ما که ریک خو ت دهر نه خه ی؟".

ئا به م جو ره پوتشانی ئه فسووناوی وه لایمی دایه وه: "به هه له یا ده چیت ئه گه ر وا تیبگه ییت که من دژی سه ما که رانم. من پشتگیرییان لی ده که م. ئه وه ی خو ی له سه ما که ران دووره په ریز رابگریت یا ئه وه تا قینی لییان ببیتته وه، ئه وه ئیتتر ته گه ره به ک بو خو ی دروست ده کات و توانای ئه وه شی نابیت به سه ریا زال بیت: چونکه شه ره ف و ئابروویان زور له پیتش چاوانه، سه ما که ر مه حکوومی ئه وه ده بیت که نه بیتته جیتی گه لی، وه کو فاوست په یمانی له گه ل شه بیتانا نه به ستووه، به لکو له گه ل فریشته یا په یمانی به ستووه: ده یه وی ژبانی بکاته شا کاریکی هونه ری و فریشته ش ئا له م کاره یا یارمه تی ده دن؛ چونکه ئه وه ت له یاد نه چیت سه ما کردن هونه ره! ئا لیروه، واته له ناواخی ژبانیه وه ماده ی هونه ره ده قوژیتته وه و ده بیتته جه وه هری هه قیقی بو؛ دهرز له مه ر ئه خلاقه وه نالیتته وه، به لکو ده ی کاته سه ما! ده یه وی به جوانی ژبانی خو ی، جو ش و خرؤش و ئه فسوون به خشیته خه لک! عاشقی ژبانه، ههر وه کو په یکه رتاشیک چۆن عاشقی ئه و په یکه ره ده بیت که خه ریکی تاشینیتی."

له خوځم ده پرسم ئه رى بۆچى پوتقان ئه م بيرو بۆچونه سوودبه خشانه بۆ
 خه لگى ئاشكرا ناكات. دكتوراي له مەر ميژووه به ده دست هيتاوه، خو
 هه نده ش مه شغول نيبه، له مه كته به كه ي كتيبخانه ي نيشتماني هه ميشه
 بيزاره. ئايا به لايه وه گرینگ نيبه تيورييه كاني به خه لك بناسيني؟
 زيادپر ويش نيبه ئه گه ر بلتين ته نانه ت بيزيشي ليده كاته وه. ئه وه ي
 بيرو بۆچونه كاني به هيتران بناسيني، ترسي ئه وه شي هه يه، كار له واني تر
 بكات و هه قيقه تي خو ي فهرز كات و ئيتير بچيته ريزي ئه وانه ي كه
 ده يانه وي دنيا بگورن. دنيا گورن! به نيسبه ت پوتقانه وه چ فيكره يه كي
 قوره! ئه مه ماناي ئه وه ي نيبه كه شانازي به جيها نه وه ده كات، به لكو
 به نيسبه ت ئه وه وه هه موو گورانكار بيهك، بى سى و دوو دنيا به ره و
 خراپتر ده بات. هه ره ها له تيروانيه يكي خو په رستانه شه وه، هه موو بيروپا و
 بۆچوونيكيش دواي ده رپيني و بلاو كرده وه، سبه ي يا دووه ي جار يكي
 دى به گز خاوه نه كه ي ده بيتته وه و هه موو ئه و له ززاتانه ي لى ده سه نيته وه كه
 پيشتر له و رووه وه چيشتتبووي. چونكه پوتقان يه كي كه له مور بده
 گه وه ر كاني ئه پي كور: ته نها له بۆچووني له ززه ته وه گه شه به بيروپا كاني خو ي
 ده دات. قين و كينه ي به رامبه ر به مرو قايه تي نيبه، چونكه مرو قايه تي بۆ
 ئه و سه رچاوه يه كي له بن نه هاتوه بۆ بي ر كرده وه، دلخوشكهره
 به مه كر و كاني، به لكو به هيچ جور تيكيش هه ز له وه ناكات كه په يوه ندييه كي
 زور تايبه تي له گه ل دروست بكات. كو مه لى ها وړي ده وري داوه و يه كتر له
 قاوه خانه كه ي گاسكو ن ده بينن، ئه م نمونه بچووكه ي مرو قايه تيبه ش بۆ ئه و
 به سه .

يه كي له و براده رانه، قانسان ناويكه، گه لى ساده و زووش ده چيته
 دلوه. گه ليك خوش ده وي و ته نها ره خه شم ليى هه بيت (راسته،
 به كه موكه يه ك ئيره بيبه وه) ئه م په رستنه كال فامه بۆ پوتقان هه يه تي،

به نيسبه ت منه وه كه مي زياد پر وييه. ته نانه ت ئه م دو ستايه تيبه شي گه لى
 دلگيره. چونكه هه ردووك له باره ي گه لى با به ته وه قسان ده كهن، ئه مه ش بۆ
 قانسان گه لى دلگيره؛ له باره ي فه لسه فه وه و سيا سه ته وه، هه ره ها له باره ي
 كتي بيشه وه قسان ده كهن، قانسان دلخوشه كاتي ك له گه ل پوتقانه. دوو
 به دوو؛ له مەر گه لى فيكره ي سه رنج را كيش و كار يگه ره وه ده دوين و
 پوتقانيش به گه رموگور بيه وه ده وي و هه ندى جار يش هه لى مور بده كه ي
 راست ده كاته وه و ئيحا ي ده داتى و فيره جواميري ده كات. به لام هه ركه
 يه كي به سه ريانا بيت، ئيتير قانسان دلى ده گيرى، چونكه هه ر زو، پوتقان
 ده بيته يه كي كي دى: به ده نكي به رز قسه ده كات و عه نتيكه ش ديته پيش
 چاو، به نيسبه ت قانسانيشه وه گه لى سه ير ديته پيش چاو.

بۆ نمونه: كاتى له قاوه خانه هه ردووك پي كرا ده بن، قانسان ليى
 ده پرسى: "به راستى چون له و وه زعه ي سو مال ده گه ي؟" پوتقان، له سه رخو،
 كو نفراسيكي له باره ي ئه فر يقاوه بۆ ساز ده كات. قانسان له هه ندى له و
 قسانه ي كه ئه و ده يلئى، تيبيني خو ي بۆ عه رز ده كات، له و رووه وه قسه
 ده كهن، ره نكه هه ندى جار يش گالته بكن، به لام واش ناكهن وه كو بليمه ت
 خوبان پيشان بدن، ته نها ئه وه نه بيت، ده يانه وي بۆ چه ند ساتي ك
 به سه نيته وه. له وه زياتر شيلگيري مومكين نيبه.

ماچو له گه ل ژنيكي جواني نه ناسراو هات. قانسان ويستى له سه ر
 مه وزو وه كه ي به رده وام بيت: "توخوا پوتقان پيم بلئى، هه ست ناكه يت
 ده ته وي يه كي هه لبه له تيني كه... " و ده مه ته قيبه كي سوودبه خش له مەر
 تيورييه كاني ها وړي كه وه قووت ده كاته وه.

پوتقان بۆ قه ده ريك وچان ده دات. وه ستاي ئه م پشوانه يه. واى
 ليكده داته وه كه ته نها ئه وانه ي شه رم ده كهن له م پشوانه ده ترسن و
 به په له په ليشن كاتي ك وه لاميان پى نابئى، رسته ي تي كه لو پي كه ل وايان
 ليده كات كه وه كو قه شمهر هه لسوكه وت بكن. پوتقان ده زاني چون
 به وي قاره وه بيده نك بيت، به لكو ئه ستيره ي كا كيشانيش به بيده نكي ئه و

سهری سوږ ده مینتی و بی وچان چاوه ږتی وه لامه . بی ورته ، ته ماشای فانسان ده کات و ناشزانی بچی له شه رما چاو داده خات و پاشان به زه رده خه نه وه سه یری خانمه که ده کات و جارتیکی دیش ته ماشای فانسان ده کات وه و له چاوه قورسه کانیسی داواکارتیکی دروژنانه ده خویند ریتته وه: "به رامبه ر به و خانمه و نا به و شیتویه سووری له سهر مه و زو وعه که ت و به شیتویه کی سهرنج راکیش شیتوهی بیرکرنه وه ت ناشکرا ده که یت، نه مه گرژ بوونه و یه کی لیبیدوت به شیتویه که که جیتی پاراییه ، ناشکرا ده کات. "

له سهر روخساری ماچو زه رده خه نه به ناوبانگه گه لحویه که ی به دیار ده که ویت، خانمه جوانه که ته ماشایه کی لووتبه رزانه و عه نتیکه ی فانسان ده کات، فانسانیش سوور ده بیتته وه؛ ههستی بریندار ده بی: هاوړتیه که ، ده که یه که نابات زور به جو شه وه گوئی بو قولاغ کردبوو، هه خیرا، له بهر نه وه ی دلنی نه و خانمه پازی کات، ناماده یه نه ویتتر نغرو بکاته نیو سه غله تی.

پاشان، هاوړتیانی تر ناماده ده بن و کوډه بنه وه و ده که ونه له وچه دان؛ ماچو نوکته ده گپرتته وه؛ به سه رنجی هیشکه وه، گوژار زانیاریه کتیبیه کانی هه لده پرتی؛ چنه د ژنیک خو بان له بهر پیکه نین ده گرن. پوتشان بیده نگ ده بیت؛ چاوه ږتی ده کات، داوی بیده نگیسه کی تیروته سه ل و ده که ویتته دوو: "کچه هاوړتیه که م بی وچان داوی نه وه م لیده کات که هه لسوکه وتی توندره وانه ی له گه ل بنوینم. "

خودایه ، چهن به جوانی قسه ده کات. نه وانه ی سهر میزه که ی ته نیشیتیش به بیده نگ بوون و گوئی ده گرن؛ تریقه ی پیکه نین له ناو هه وادا گرژ ده بیتته وه، چاوه وروان. چ شتیک له مه دا هه یه که کچه هاوړتیه که ی داوی نه وه ی لئ بکات که هه لسوکه وتی توندره و ی له گه ل مومارسه بکات؟ گشت نه م سیحره له ناو ده نگدا نیشته جیبیه و فانسانیش ناتوانی هه ست به ئیره یی نه کات، چونکه ده نگی نه و نه گهر له گه ل نه وه ی پوتشان به راورد کریت، به ده زووله یه کی مسکین ده کات که جورته تی نه وه ی هه بیت خو ی به

فیولینسیل بچوینتی. به بی نه وه ی ده نگی به رز کاته وه، پوتشان به هیمنی قسه ده کات، سهره ږای نه مه ش هه موو هه لکه که پر ده کات و له و زیاتر گوتمان له که سی دیکه نابیت. به رده وامه: "هه لسوکه وتی توندره وانه... به لام من توانای نه مه م نییه! من کابرایه کی توندره و نیم! من کابرایه کی ناسکم! "

تریقه ی پیکه نین هه و داگیر ده کات و بو نه وه شی نه م تریقه یه له زه تی هه بیت، پوتشان وچانیک ده دات.

پاشان ده ست به قسه ده کاته وه: "جار ناجاری کیژله یه که دیت بو نه وه ی شتم بو تایپ ده کات، دپته ماله که م. روژتیکیان خه ریکی نه وه بووم شتم پیی ده نووسییه وه، له پرتکدا، زور له سهر خو ی و به نیازیکی پاکیشه وه، ده ستم بو قژی برد و هه لمساند و به ره و قهره و تله که رایمیچا. له نیوه ی ری، به ره لام کرد و دامه تریقه ی پیکه نین: ئوی، چ چه وتیبیه که، نه ری تو نه بووی داوی نه وه ت لیکردم که توندره و بم له گه لت. داوی لیبورونت لیده که م خانم! "هه موو نه وانه ی له قاوه خانه که بوون ده ست به پیکه نین ده کن، ته نانه ت فانسانیش، جارتیکی دی ماموستا که ی خو ی خو ش ده ویتته وه.

به لّام رۆژی دوايي، به له هجه به كي توانج ئاميزه وه پيئي وت: "پۆتشان، تۆ ته نها تيؤريزانكي گه وه ري سه ماكه ران نيت، به لكو به خؤتيش سه ماكه ريكي گه وه ري."

پۆتشان (كه مي شله ژا): "تۆ چمكه كان تيكه ل ده كه يت."

فانسان: "كاتيك من و تۆ پييكه وه ين زؤر ئاساييه، به لّام ههر يه كيكي ديكه روومان تيكات، ئه وه خيتر ئه و شوينه ي كه لبي دانيشتوبوين، ده بيتته دوو به شه وه، من و ئه و كه سه ي كه تازه رووي تيكردوين و توش ده چيته سه ر ته خته ي شانؤ و سه مامان بؤ ده كه ي."

پۆتشان: "ههر وه كو پيتم وت تۆ چمكه كان تيكه ل ده كه يت. تييري سه ما ته نها به سه ر ئه وان ه دا ده سه پي كه له ژيان ي جه ما وه ردا ئيگزيبيسيؤنيستن.^(۱) قينيشم له ژيان ي گشتيي^(۲) ده بيتته وه."

فانسان: "دويني به رامبه ر به و ژنه ره فتاريكي وات نواند، ههر به وه ي بيترك ده چوو، مه به ست له و ره فتاره يه كه به رامبه ر به كاميراكه نواندي. ويستت به ته واوي سه رنجي بؤ لاي خؤت رابكيشي. ويستت خؤت وه كو چاكترين ئينسان پيشان به دي. دژ به منيش، چه په لترین ژوودؤي ئيگزيبيسيؤنيستت به كار ده هيتا."

پۆتشان: "وايه ره نگه ژوودؤي ئيگزيبيسيؤنيست بوويت. به لّام ژوودؤي ئه خلاق نه بوو! ههر له به ر هه مان هؤش، زؤر به هه له يا ده جيت كه به سه ماكه رم بچويتني. چونكه سه ماكه ر ده يه وي زؤر به ئه خلاقانه بيته پيشه وه. منيش، له تۆ خه راپتر خؤم پيشان دا."

(۱) مه به ست له و كه سانه يه كه به رامبه ر به هيتران خؤيان رووت ده كه نه وه. (وه رگيتر).

(۲) مه به ست له كاري سياسي ته دارانه. (وه رگيتر)

فانسان: "سه ماكه ر ده يه وي به ئه خلاق خؤي نيشان به دات چونكه جه ما وه ره كه ي ساويلكه ن و واش تيده گات هه موو ئاماژه يه كي ئه خلاقانه ش شتيكي جوانه. به لّام جه ما وه ره كه مه كه ي ئيمه هه ژاران و هه ز له ئه خلاق ناكه ن. كه واته تۆ ژوودؤيه كي نانه خلاقانه ت دژ به من به كار هيتا و ئه مه ش به هيچ شيوه يه ك له گه ل جه وه ري سه ماكه رانه ي تۆ هاوتبا نييه."

پۆتشان: "له پريكد، به له هجه يه كي زؤر سه ريحانه): "فانسان، ئه گه ر بريندارم كردييتي، داواي ليبوردم لئ ده كه م."

فانسان (خيتر به ئيعتيزاره كه ي پۆتشان ئينفيعالتيكي ئؤخربه خش هات): "پتيوست ناكات داواي ليبوردم لئ بكه ي چونكه ده زانم گالته ت ده كرد." شتيكي ريكيكه وت نييه له قاوه خانه ي گاسكؤن چاويان به يه ك ده كه ويت. له نيو هه موو مه شاخه كاندا، ئار تاگؤن له هه موويان گه وه ره تره: شيخي هاورييه تي و تاقه به هاي پيروزيشه لاي.

پۆتشان به رده و امه: "به واتايه كي زؤر فراوان (وايه، تۆ هه قته) بينگومان سه ماكه ر له ههر يه كيكيما نه، له مه يانه له گه لئ تام، كاتيكي ژنيكيش ده بينم، ده به سه ماكه ريكي ده جار له وان ي دي زياتر. چ ده سه لاتيكم هه يه؟ گه لي له من به هيتزه ر."

فانسان دؤستانه پنده كه ني، تا ديتيش به سؤز ديتته پيش چاو و پۆتشان به له هجه يه كي تۆ به كارانه به رده و امه: "له لايه كي تريشه وه، ئه گه ر ههر وا به و هك ئه وه ي تۆ باسي ده كه ي، مه به ست له گه وه ره ترين تيؤريزه زاني سه ماكه ران به، ده بي له نيو ئه وان و من شتيكي هاوبه ش هه بيت ئه گينا به بي ئه مه مومكين نييه. راسته، له گه لئ تام، فانسان."

له م قؤناغه دا، پۆتشان هاوريي تۆ به كار، ده بيتته وه تيؤريزان: "هيج نييه، شتيكي بچكؤلانه يه و به س، چونكه به و اتا ورده ي كه ئه م چمكه به كار ده هيتم، هيچ په يوه ندييه كم له گه ل سه ماكه راندا نييه. بروا ناكه م ئه مه مومكين بيت، به لكو سه ماكه ريكي راسته قينه، يه كيكي وه كو بيتره يا

قیرا نووست؛ ئەو پەنجەرەبەم کردەووە که دەپروانیبە باخچەکه و بێر لەو ماوەبە دەکەمەووە که خاتووت و لاوہ سوارچاکەکه پیکەوہ بوون، مەبەست ئەو بەیانیبەبە که کۆشکەکهیان جێبەجێشت، واتە لەو ماوەبەبە که دەبیتە سێ قۆناغ.

قۆناغی بەکەم: هەردوو ک قۆل لە قۆل، بەقسە کردنەو، پیاسە دەکەن، لەناو چیمەنەکەش لەسەر ئەسکەمبیلێک دادەنیشن، هەر قۆل لە قۆل و قسە دەکەن. مانگەشەو، باخچەکه بەرە هەیانەکه شۆر بۆووتەو و بەرەو قەرەغی سێن دەچیت، چرپە ی ئەوان و ورشە ی درەختان تیکەل دەبن. با نەختیک لەو گەفتوگۆبە تۆمار بکەین. سوارچاکەکه داوای ماچیتکی لێدەکات. خاتووت وەلام دەداتەو: "منیش هەز دەکەم: ئەگەر بیت و ئەم ماچە رەت کەمەو، ئەو کات گەلێ لە خۆت بایی دەبی و عەبزەتی نەفس وات پێ دەلێ که سەلت لێ دەکەمەو." "

خاتووت هەر چیبەک دەلێت، بەرەمی هونەرە، هونەری ئاخووتن، دەبێ هەموو ئامازەبەکیش جیبی سەرنج و لە ماناکەشی کۆلرا بیتەو؛ ئەمجارەیان، بۆنمونه، خاتوو خۆی بۆ ماچی سوارچاکەکه شل دەکات، بەلام پاش ئەوێ تەفسیری خۆی بەسەر ئەم داواکردنە سەپاند: ئەگەر بیت خاتوو خۆی دایە دەست، ئەو تەنھا لەبەر هەندێ بوو لووتبەرزبێ سوارچاکە بگەریتیتەو ئاستی تەواوی خۆی.

کاتییک، لەبەر گەمەبەکی ئەنتیلێکتوالانە، خاتوو ماچیک وەرەگێرتە کردە ی بەرگریکردن، خۆکەسبێش کالقام نیبە، تەنانەت سوارچاکەکهش، دەبێ ئەم قسانە زۆر بەجیدی وەرگیرین، چونکە ئەم قسانە پێرەوێکی زبهن دیاری دەکەن و ئەویش دەبێ وەلامی تاییبەتی خۆی بۆ ئەو پێرەو ئەمادە کات. چونکە گەفتوکردن بۆ کات بەسەربردن نیبە، بەلکو بەپێچەوانەو،

دوو بێترە، بەرامبەر بەژنیکی که هیچ حەزنیکی تیا نەبێ، هەولێ ئیغرای کردنی بدات و خۆی بەرامبەری رووت بکاتەو. بەخەیاڵیا نایەت چیرۆکی تایینووسەکه بگێریتەو، ئەوێ که قژی بەرەو رایەخەکه ی راکیشا، ئەوێ که بەبەکیکی دیکە ی چواند. چونکە ئەو جەماوەرە ی که ئەو دەبەو ئیغرای بکات، چەند ژنیکی کۆنکریت و دیار و ئاشکرا نیبە، بەلکو حەشاماتیکی نادیارە! گوئیگرە، لەمەر سەماو، ئەمە بەشیکی دیکە ی تیۆریبەکه ی: نادیاربێ جەماوەرەکه ی! ئا لێرە سامناکترین رووی نوێخواری لەم شەخسیبەتە بەدەر دەکەوێت! بەرامبەر بەمن و تۆ خۆی رووت ناکاتەو، بەلکو بەرامبەر بەهەموو عەالم خۆی رووت دەکاتەو. هەموو عەالمیش چ دەگە یەن؟ هەتا هەتاییبەکی بێ روخسار! شیکلیکی موجه رەدە و هیچی تر.

لە ناوێند قسە کردندا بوون، گوژار و ماچوو هاتن، هەر لە دەرگاوە، گوژار رووی دەمی کردە فانسان: "تۆ پیت و تم بۆ کورپیک لەسەر ئەنتۆمۆلۆژیست^(۱) داوەت کراوێت. هەوالیکم پیبە! بێرکیش دیت.

پۆتشان: "جاریکی تریش ئەو؟ لە هەموو شوێنیکە!"

فانسان: "دەبێ لە شوێنی وا لە چ بگەریت؟"

ماچوو: "تۆ بەعینوان ئەنتۆمۆلۆژیستیت، دەبێ بزانی بۆچی."

گوژار: "کاتی که قوتابی بوو، بۆ ماوە ی سالتیک ناوی خۆی لە قوتابخانە ی بالای ئەنتۆمۆلۆژیستان نووسیبوو و لەوێ دەبوێند. لەو کۆرەدا، وەکو میوانی شەرەف بەخێرھاتنی لێدەکریت."

پۆتشانیش: "دەبێ برۆین و بیبە یە قەشەریات!" پاشان، ئاور لە

فانسان دەداتەو: "دەتوانی بەدزی بمانبەیتە ژوورەو!"

(۱) جۆرە زانستییکە بەژنیکی حەشەرەو خۆی خەریک دەکات. (وەرگێر)

هەر گفستوگۆیه کات ریکدهخات و جلتهوی دهگریته دهست و یاسا و دهستورهکانی خۆی دهسهپیتی و پیتوستیشه گوپراهلی بین.

کوژیایی قوئای یهکهمی ئەم شهوهیان: ئەو ماچهی که خاتوو پیتشکهشی سوارچاکهکی کرد، تهنهها بۆ ئەوه بوو سوارچاکهکه زۆر ههست بهشانازی کردن نهکات، ماچیکی دیکهی بهدواوه هات، ماچهکان "بهپهله بوون، قسه و گفستوگۆکانی کهرت دهکرد، جیگای قسهیان دهگریتهوه..." بهلام، ئا ئەوهتا خاتوو ههلهدهستیت و ریگای گهراوه دهگریته.

چ هونهریکی خستنه سهه شانۆیه! پاش ئەوهی بۆ یهکهم جار واتاکان تیکهڵ دهبن، وای پیتوست دهکرد خاتوو ئەوهی پێ نیشان بدات که میوهی لهززهتی خۆشهویستی هیتشتا بهتهواوی پینهگهیشتوووه؛ دهبی نرخیهکهی بهرز کریتهوه، ئارهزوومه ندرت بکریته؛ پیتوسته موفاجهئات، بگهه و بهرده، حالهتی ههلواسراو دروست کریته. له کاتی گهراوهیان بهرهو کۆشکهکه، خاتوو ت ئەوه دهردهخات که بهرهو عهدهم شوپ دهبیتهوه، ئەوهشی دهزانی که له دوا ساتدا، توانای ئەوهی ههیه بارودۆخه که قهلب بکاتهوه و درپژه بهم ژوانه بدات. بۆ ئەمهش تهنهها رستهیهک بهسه، سیغهیهکی هونهری داونهریتی گفستوگۆکردن، لهو رووهوهش دهیانی لهبهه بوو. بهلام بهشپوهی تهلهیهکی چاوهروان نهکراو، ههر وهکو ئەوهی له پرێکدا ئیحای لی گومرای بوویته، تهنهها دانه بهکیش نهدههاته سهه زار. بهئهکتهریک دهچوو له پرێکدا دهقی شانۆنامه کهی بیرو چوو بیتهوه. چونکه، راسته، دهباوه دهقه کهی له بههه بواوه؛ خو ئەمه وهکو رۆژگاری ئیمرومان نبیه، کیژۆله بهک بهئاسانی بلێ، تو دهتهوی و منیش، کهواته با کات بهفیرۆ نهدهبین! بۆ وان، سههره رای ههموو قهناعه تیکیشیان له مهه ئازادییهوه، ئەم سههراحه ته وهکو ئەوه وابوو بهریهستیکی له بهردهم بیته. ئەگهه بیته و بۆ کهسیان فیکهیهک له کاتی تهواوی خۆی دروست نهبیته، ئەنجه تیکیش نه دۆزنهوه بۆ ئەوهی درپژه به پیاسه کردنه که بیان بدن، ئەوه ناچار دهبن، له ریتی مهنتیقیکێ زۆر سادهی بی دهنگبوونهوه، ریتی کۆشکهکه بگرن و بهک

لهوی تر روخسهت بخوازیته و یهکتر جیبهیلن. له بههه ئەوهی تا دههاتیش، ههر دووک ههستیان بهوه دهکرد که دهبی تا زوووه ئەنجه تیک بدۆزنهوه و رابوهستن و بهئاشکرا ناوی بهین، ههندهی تر ده میان دهچوووه تهلهی تهقیوهوه:

هه موو رسته بهکی فریاد ره سیشیان لی دهشارد رایهوه و به بی هیوا یییه وه به رهو پیری دهچوون. ههر له بهه ههندهی کاتی دهگه نه بهر دهروازی کۆشکه که، "به غه ریزه بهکی هاو به شهوه، ههنگاوه کانیان هپور ده بوونه وه".

خۆشه ختانه، له دوا چرکه دا، ههر وهکو ئەوهی چرپه که ری^(۱) له پرێکدا قووت بیتهوه، خاتوو دهقه کهی هاتهوه به بیرا: به رهو رووی سوارچاکه دا شالاو ده بات: "زۆر دلّم به تو خۆش نییه... " له دوا له حزه! هه موو شتی کوتار کرا! خاتوو تووره ده بی! ئەنجه ته کهی دۆزییه وه، به توره بوونیکی ها که زایی، ئیتر دهیتوانی درپژه به پیاسه کردنه که بدات: خاتوو له گه ل ئەودا سه ریح بوو، بۆچی هه یج شتیکی له باره ی خۆشه ویسته که یه وه بهو نه وتوووه، مه به ست له کۆنتیسه؟ خیرا، خیرا، ده بی خۆی بۆ روون کاته وه! پیتوسته ده ست بکاته وه به قسه کردن! دوا ی گفستوگۆ دۆزرایه وه و جار یکی دیش له کۆشکه که دوور که وتنه وه و ئەمجاره یان به بی زه حمه تی به رهو گراوی خۆشه ویستی ده یان بات.

(۱) مه به ست لهو که سه یه که به چرپه دهق بۆ ئەکتهر ده خۆنیته وه. (وه رگیته).

به دهم قسه کردنه وه، خاتوو ت زه مینه ی قوئاغی داها تووی خوش ده کرد، سه باره ت به هه لسوکه وت و شیوه و چوئیه تی بیر کردنه وه سوارچاکه کی فیر ده کرد. ناراسته و خوئیانه، هه ر وه کو ئه وه ی باسی شتیکی تری بو بکات، به وردی و بلیمه تیی و نهرم و نیانی سوارچاکی تیده گه یاند. بو ئه وه ی خوی له ته وقی دل سوژی قوتار کات و سوارچاکیش بو موغامه ره کانی شه وگار خاو کاته وه، ئه وه ی بو روون ده کرده وه که کوئنتیس ژنیکی ساردوسره و خوویسته. نهک ته نها له پیناوی ئه وه ی داها تووی نزیک بخه ملینت، به لکو داها تووی دووریش، به شیوه یه ک و سوارچاکیشی حالی ده کرد که نیازی ئه و رقه به رایه تی نییه له گه ل کوئنتیس و نایه وی ده سبه رداریشی بیت. خاتوو ت دهرزکی چروپری له مه ر په روره دی عاتیفیه وه پی وت، فه لسه فه ی خوی له باره ی عیشقی پراتیکه وه بو راقه کرد و ئه وه ی بو روون کرده وه چون ده بی ئیتر له زورداری ده ستور و یاساکانی ئه خلاق خو رزگار بکریت و خو به چه کی نه یینی پاراستن پارتیزین: یه کیکه له و فه زیلانه ی که له سه رووی هه موو فه زیله کانه وه یه. به لکو، به شیوه یه کی سروشتی، ئه وه شی پیده وت ئیتر له مه ولا چون له گه ل میترده کی هه لسوکه وت کات.

تووشی حه پاسان بوون هاتن: له کوئی ئه م فه زایه ی که هه ند به وردی ریک خراوه وه و خوشه کراوه و دوا به دوایش چنراوه و حسیبی ته وایشی بو هه موو ورده کاریبه کانی کراوه، جیگا بو عه فه و بیه ت و "شیتی" و ورینه کردن و شه یدای ئاره زوو و "عیشقیکی دیوانه ئامیز" ده بیته وه. سوربالیسته کان چه ندی بو ی به په رۆش بوون؛ ئه ی خو فه رامۆشکردن له کوئی؟ ئه ی کوان گشت ئه و فه زیلانه ی له باره ی شه یداییه وه ده دوین و تیکرای بوچوونه کافمانی له مه ر عیشقه وه خه مالاندووه؟ نه خیر، لیتره جیگیان نابیتته وه. چونکه خاتوو ت شازاده ی عه قلّه. نهک به هه مان

شیوه ی عه قلّی بیبه زه یی مارکیز دو میترتوی، به لکو عه قلّیکی نهرم و نیان، عه قلّیکه که په یامی هه ره به رزی ئه وه یه عیشق پارتیزیت.

ده بیتم چون خاتوو، به نیو ئه و مانگه شه وه دا سوارچاک به رپوه ده با. خاتوو راوه ستاو له نیو نیمچه تاریکیبه که وه که له به رده میانا قووت بووه وه، قه راغی گوئیسوانه یه کی پینیشان دا؛ ئه و کۆشکه بچوکه شایه دی چ ساته وه ختیکی شه هوه تاوی بو، به داخه وه، خاتوو پیی ده لّی، کلبله که م پی نییه. هه ردووک نزیک دهرگا که ی ده بنه وه (چه ن سه یره! چ شتیکی چاوه روان نه کراوه) به لام دهرگا که ی دانه خراوه!

بوچی خاتوو ئه وه ی پی وت که گوايه کلبله که ی پی نییه؟ بوچی هه ر زوو ئه وه ی پی نه وت که ئه م دهرگایه ده میکه دایناخه ن؟ هه موو شتی ته رتیب کراوه، ده ستکرده و دروست کراوه، هه موو شتی داهینراوه، هه یچ شتیکی راست نییه، یا به شیوه یه کی تر، هه مووی هه ر هونه ره؛ له م حاله ته دا، هونه ری درتیه پیدانی چاوه روانیه، چاکتره بلّین: ئه مه هونه ری راگرتنی حاله ته کانی هه لچوونه، تا ئیمکان هه بیت.

له کتیبه‌که‌ی دینۆن، له هیچ شوپنیک چاومان به‌وه‌سفی له‌شی خاتو ت ناکه‌ویت؛ به‌لام شتیک که جیگای گومان نیبه: نابیی له‌شیکیی لاوازی هه‌بوویت؛ و‌اشی بۆ ده‌چم که "له‌شیکیی خڕین و نهرمی" هه‌بوویت" (ئا به‌م جۆره لاکلو له په‌یوه‌ندییه ترسناکه‌کاندا وه‌سفی جه‌سته‌ی ئافره‌تی ئاره‌زوومه‌ند ده‌کات) باس کراوه؛ هه‌روه‌ها له‌شی خڕیله و سه‌نگینی جوولانه‌وه و هه‌لسوکه‌وتی له‌گه‌ڵ دا به. ده‌سه‌تالییه‌کی شیرینی ده‌دات. حیکمه‌تی شل و خاوی هه‌یه و هه‌روه‌ها مه‌ع‌لانیشه له‌مه‌ر ته‌کنیکی له‌سه‌رخۆیییه‌وه. به‌تایبه‌ت له‌قوناغی دوومه‌ی ئه‌و شه‌وه‌دا، مه‌به‌ست له‌چوونیا نه‌ بۆ کۆشکه‌ بچوکه‌که: ده‌چنه ژووره‌وه، به‌کتر راده‌موسن، ده‌که‌ونه سه‌ر قه‌نه‌فه‌یه‌ک، موماره‌سه‌ی خۆشه‌ویستی ده‌که‌ن. به‌لام، "هه‌موو شتی به‌کتویری رووی دا. هه‌ستمان به‌هه‌له‌کامان کرد (...) زیاد له‌ پیتوست به‌که‌فوکولین، پیتوسته‌ نهرم و نیانتر بین. راکه‌راکمانه‌ به‌ره‌و ئۆخرن، به‌لام هه‌موو ئه‌و له‌زه‌تانه‌ فه‌رامۆش ده‌که‌ین که له‌ دوا‌ی ئه‌وه‌وه دین".

په‌له‌ په‌لپی شیرینی له‌ کاوه‌خۆییان لێ گوم ده‌کات و هه‌ردووکه هه‌ست به‌مه‌ ده‌که‌ن و به‌خه‌تای تیده‌گه‌ن؛ به‌لام هه‌ست ناکه‌م که خاتو ت تووشی سه‌رسورمان بوویت، وا هه‌ست ده‌که‌م ئه‌م خه‌تا چاوه‌روان کراوه‌ی پێ ده‌زانی، قه‌ده‌ره و به‌لکو چاوه‌روانییه‌ ده‌کرد، هه‌ر بۆیه‌شه له‌ کۆشکه‌ بچوکه‌که‌ پێشوه‌خت بیری له‌ خۆ خه‌ریک‌کردن ده‌کرده‌وه بۆ ئه‌وه‌ی ئه‌و خیراییه‌ چاوه‌روان کراوه‌ هێور کاته‌وه و شته‌کان به‌شپه‌یه‌ک ئاماده‌ بکات بۆ ئه‌وه‌ی بچنه‌ قوناغی سێیه‌مه‌وه، تاکو موعامه‌ره‌کانیان له‌ نیتو سستییه‌کی که‌شخه‌دا ئه‌نجام بدن، غلۆزینه‌وه نیتو دیکۆرتیکی نوێیه‌وه.

خاتووه موماره‌سه‌ی خۆشه‌ویستی راده‌گرێ، له‌گه‌ڵ سوارچاکه‌که‌ ده‌ست به‌پیاسه‌کردن ده‌که‌نه‌وه؛ له‌سه‌ر ئه‌سه‌که‌مبیله‌که‌ی ناوه‌ند چیمه‌نه‌که‌

داده‌نیستی و ده‌ست به‌ئاخووتن ده‌کاته‌وه و به‌ده‌م قسه‌کردنه‌وه‌وه سوارچاک به‌ره‌ کۆشکه‌که‌ ده‌بات و به‌ره‌ کابینه‌ نه‌یینه‌یه‌که‌ که له‌ ته‌نیشت ئه‌پارتمانه‌که‌یه‌تی؛ که‌ زوو، مێرده‌که‌ی وه‌کو په‌رستگایه‌کی ئه‌فسووناوی عیشق رازاندبوویه‌وه. له‌ به‌رده‌م ده‌رگا، به‌رامبه‌ر به‌و ئاویتانه‌ی که به‌قه‌د هه‌موو دیواره‌کانا هه‌لواسرابوون سوارچاک ده‌سه‌په‌سی، وینه‌یان چه‌ندین جار دووپات ده‌بیته‌وه، له‌ پرتکدا، هه‌شاماتی وینه‌ له‌ ده‌وربان کۆده‌بیته‌وه. به‌لام له‌وئ موماره‌سه‌ی خۆشه‌ویستی ناکه‌ن، هه‌ر وه‌کو ئه‌وه‌ی که خاتو ت بیه‌وی پێ له‌ ته‌قینه‌وه‌یه‌کی به‌ته‌وه‌ژمی هه‌ست بگرێ و ده‌یه‌وی تا تواناشی هه‌بیت درێژه به‌هه‌لچوون بدات، بۆیه‌ به‌ره‌و ژوورپکی ته‌نیشت ده‌بیات، جۆره‌ ئه‌شکه‌وتیکه‌ له‌ ناو تاریکی ئاوا ده‌بێ، به‌بالیفی جۆراو‌جۆریش رازاندراوه‌ته‌وه؛ ئا له‌وئ، تا به‌ره‌به‌یان، به‌هێوری و کاوه‌خۆیییه‌وه موماره‌سه‌ی خۆشه‌ویستی ده‌که‌ن.

به‌هێور کردنه‌وه‌ی شه‌و و به‌که‌رت کردنی به‌چه‌ند به‌شیکیی جیا جیا، خاتو ت، چاکی لێ ده‌زانی، چۆن ئه‌و ماوه‌ که‌مه‌ی که هه‌یان بوو وه‌کو هه‌نده‌سه‌ به‌شیکلی بچووک بچووک دا به‌شی بکات. ماره‌کردنی شیکل به‌سه‌ر به‌رده‌وامیی، له‌ داواکارییه‌کانی جوانییه‌ و هه‌روه‌ها له‌ داواکارییه‌کانی زاکیره‌شه. چونکه‌ ئه‌و شته‌ی که شیکلی نییه‌ ناتوانین ده‌ستی به‌سه‌را بگرین و ئه‌زه‌ربش ناکریت. بۆ ئه‌وان شیکلدا نه‌ ئه‌و ژوانه‌ شتیکی ده‌گمه‌نه‌ چونکه‌ ئه‌و شه‌وه‌ تاچه‌ شه‌وه‌ و مه‌گه‌ر ته‌نها له‌ یادوه‌ربدا دووپات بیته‌وه.

له‌ نیتوان زاکیره‌ و له‌سه‌رخۆیی، له‌ نیتوان خیرایی و فه‌رامۆشکردن تاله‌ هه‌و دا به‌کی نه‌یینه‌ هه‌یه. با باردوودۆخیکی تایبه‌ت به‌یینه‌یه‌وه یاد که شتیکی پوچ نییه: به‌کێ به‌شه‌قامدا هاتووچۆ ده‌کات. له‌ پرتکدا، ده‌یه‌وی شتیکی بیته‌وه یاد، به‌لام یاد فریای ناکه‌وی. ئا له‌و کاته‌دا، به‌شپه‌یه‌کی ئۆتوماتیکی شه‌قاوه‌کانی هێور ده‌کاته‌وه. به‌پێچه‌وانه‌شه‌وه، به‌کێک ده‌یه‌وی رووداویکی جه‌رگه‌ر فه‌رامۆش کات که ده‌میک نییه‌ رووی داوه،

ئەو پەوتى خىرا دەداتە ھەنگاۋەكانى ھەر ۋەكو ئەۋەدى كە بىيەۋى لەو رووداۋەى كە دەمىك نىيە قەوماۋە ۋە ھىشتا لىيەۋەى نىكە، دووركە ۋىتەۋە.

لە ماتماتىكى ۋە جوودىدا، ئەم ئەزمونە دوو ھاۋكىشەى ساكار دەگرىتە خۆ: پلەى ھىۋاشى پەيوەندىيەكى راستە ۋە خۆى بەكتوپىرى زاكىرەۋە ھەيە؛ پلەى خىرايىش پەيوەندىيەكى راستە ۋە خۆى بەكتوپىرى فەرامۆشكردنەۋە ھەيە.

لە سەردەمى قىشان دىنۆن دا، رەنگى تەنھا بازەيەكى بچوۋكى مورىدان، نووسەرى "پنتى رۆژى دۋايى" يان ناسىيى ۋە ئەم نەيىيەش ئاشكرا نەبوۋىت؛ بەشىۋەيەكى يەكجارەكىش (رەنگە) تەنھا پاش مردنى نووسەر، ئەۋەش دۋاي ماۋەيەكى زۆر، ئاگادارى ژيانى نووسەر بوۋىتەن. قەدەرى ئەم چىرۆكە بەشىۋەيەكى غەرىب بەۋ چىرۆكە دەكات كە قىشان دەيگىرپتەۋە: لەنىو تارىك ۋە روۋنى نەيىنى ۋە ئەفسوون ۋە نادىارى ۋە شاردنەۋەدا رىزگارى دەيى.

دىنۆنى نەخشەساز ۋە ۋىنەگر ۋە دىپلۆمات ۋە گەرۆك ۋە ھونەرناس ۋە سىحربازى سالتۇنەكان ۋە پىۋاي خاۋەن ئەزمونىكى سەرنجراكىش، ھەرگىز خۆى بەخاۋەنى ئەم چىرۆكە نەزانىۋە. نەك لەبەر ئەۋەى رەفزی ئەۋ شكوپىدانەى بكات، بەلكو ئەمە شتىكى دىكەى دەگەياند؛ ۋاي بۆ دەچم، خوتنەرانى ئەۋ كات كە ئەۋ دەبوۋىست لىيان نىك بىتەۋە ۋە ئىغرايان بكات، جەماۋەرىكى پانوپىرى نادىار نەبوۋ كە بەبالاى نووسەرا ھەلشاختى ۋەك ئەۋەى ئىمپرو روو دەدا، بەلكو چىنگى ناسىياۋ بوون كە دەيتوانى يەك بەيەك بىناناسى ۋە بىانرخىنى. چىزى ئەۋ سەركەۋتەنى كە لە لايەن خوتنەرانەۋە دەسگىر دەبوۋ، زۆر جىاۋاز نەبوۋ لەۋەى كە لە سالتۇنىكدا، بەرەۋنەقەۋە بەرامبەر بەچەند گوتىگرېك كە لە دەۋرى كۆدەبوۋنەۋە، دەسگىرى بىيى.

دوۋ جۆرە شكوۋەندىيە ھەن: يەكەمىيان پىش داھىنانى كامىرايە ۋە ئەۋى دىش دۋاي داھىنانىتى. لە سەدەى چۋاردەمدا، فاكلاڧ، پاشاي چىك، ھەزى لەۋە دەكرد لە شارى پراگ ھاۋتوچۆى خانەكان^(۱) بكات ۋە لەگەل

(۱) لىرە خان لەجىاتى (auberge) ى فەرەنسىمان دانا، مەبەست لەۋ مېۋانخانەيە كە خەلكى سادە ۋە تا رادەيەكىش ھەژارى تىبا دەنوستن ۋە دەھۋانەۋە.

رهنگبى پوتشان دهرهق به بىيركى رۆشنبىر ههنده دلرّوق نه بوابه نه گهر بهاتبايه ناگاي لهو گيرمه و كيشانه بوابه كه له لايهن كچه هه قاليكى قوتابخانه وه، ئىماكولاتا ناويك تووشى هات؛ "بى سوود" ويستى به لاي خويا رايكيشى.

دواى تىپهر بوونى بيست ساليش به سهر نهو رووداوه، رۆژتيكيان ئىماكولاتا بىيرك له ته له فيزيون ده بينى كه خهريكى پاسكردى ميتش و مه گهزه له سهر رووى كچوليه كي پيست رهش؛ ئه مه بو نهو جوژه ئيشراقىك بوو. ههر خيرا، نه وهى بو ساغ بووه وه كه هه ميشه ههر خووشى ويستووه. ههر هه مان رۆژ، ئىماكولاتا نامه يه كي بو دنووسى و تىايا "خوشه ويستيه بى گه رده كهى" جارانى خووشى بو به يان دهكات. به لام بىيرك زور چاك نه وهى هاته وه ياد كه خوشه ويستى نهو به هيچ ته رحىك بى گه رد نه بووه و به لكو گه لى حه شه رى و له هه مان كاتيشدا هه ستى به برىندار بوونى شعورى كرد كاتىك ئىماكولاتا به بى سى و دوو ره تى كرده وه. ههر بو به له و ناوه وه ئىحايه كي كه مى گالته جارانه ي وهر گرتبوو كه دايك و باوكه پور توغالييه كهى دابوويانه كچه كه يان؛ بىيرك نازناويكى كه مى سه ير تر و كه مى خه موكى ترى پى به خشىبوو، نه وىش "ده ست لى نه دراو" بوو. ره فتارىكى ناشرىنى ده رخت كاتىك نامه كهى به ده ست ده گات (شتىكى سه يروسه مه ره، بيست سال به سهر نه م شكستىيه دا تىپه رىبوو، هيشتا به ته واوى هه ره سى نه هپنا بوو) بو به وه لامى نه دا يه وه.

نه م بى ده نكييه ئىماكولاتا تووشى شله ژان دهكات و له نامه ي داها تووبدا گشت نه و نامانه ي خسته وه ياد كه كاتى خووشى بىيرك بوى نووسى بوو. له يه كى كياندا، ئىماكولاتاى به "نه و بالنده يه ي چواندبوو كه خه و له چوان ده توورنى".

خه لكى نه ناسىاودا قسه بكات. پاشاى ناوبراو، هه م ده سه لات و هه م شكۆ و هه م سه ره به ستى هه بوو. شارل، نه ميرى به رىتانيا، نه ده سه لانى هه يه نه سه ره به ستى، به لام خاوه ن شكۆ به كي مه زنه: نه له دارستانه چره كاندا، نه له نيو حه مامه حه شاردر او كه يه قوولاى هه ژده نه ومى خواره وه، ده توانى خووشى له ته ماشا رزگار بكات و نه ناسرى ته وه. شكۆ مه ندى هه موو نازادىيه كهى لووش داوه، ئا ئىستا ده زانى: ته نها نه و زيه نه نا ئاگايانه ده توان، سه ره به خو يانه هه راوه رباى به ناويانگى به ده نه دواى خو يان.

ئىوه ده لىن نه گه ر بىت و خه سله تى شكۆ مه ندى بگووى، له هه موو حاله تىكدا نه مه ته نها چه ند كه سىكى خاوه ن ئىم تىاز ده گرى ته وه. له مه دا ئىوه به هه لده دا چوونه. چونكه شكۆ مه ندى ته نها نه وانه ناگرى ته وه كه خاوه ن شوره تن، هه موو خه لكى ده گرى ته وه. رۆژى ئىمرو، خه لكى به ناوبانگ له سهر روويه لى گو قاره كان دان، له سهر شاشه ي ته له فيزيون، غه زووى خه يالى هه موو خه لكى ده كهن. هه موو خه لكيان مه شغوول كرده وه، ته نانه ت ده چنه خه ونى شه وه، ئايا ئىمكاني نه وهى هه يه رۆژى له رۆژان بىبىته با به تى شكۆ و بنا سرى (نه ك وه كو نه وهى شا قاكلاش كه هامووشوى قاوه خانه كانى ده كرد، به لكو وه كو شارل كه خووشى له نه ومى هه ژده هه مى ژىرزه مين، له حه مامه كه يدا ده شارى ته وه).

نه م ئىحتىماله وه كو سىبه ر دواى هه مووان كه وتوووه و كاره كت هرى ژيانىشى گو رپوه؛ چونكه (نه مه پى ناسه يه كي ساده ي ماتماتىكى و جوودى دى كه به) ئىمكانيه تىكى نووى بوون، با ئىحتىمالىيه كي كه مىشى هه بىت، تىكر اى و جوود ده گووى.

زۆر دەمیټک بوو ئەم رێستەییە فەرمانۆش کردبوو، بۆیە کە کاتێ ئەو رێستەییە یبێنی هەستی کرد کە رێستەییەکی تا بلێی بلحە و زۆر بەنالائییکی زانی کە ئیماکولاتا هینابوویەو یادی. درەنگتر، دواى ئەوەی قسە و قسە لۆکیکی زۆری بەرگوێ کەوتبوو، لەو تێگەشت کە هەر جارێک لە تەلەفیزیۆن دەرچوو بایە، ئەو ژنەى کە هەرگیز بێرک دەستی لێ گیر نەبوو، لە هەر کوټیەک بوايە، با لەسەر نانخواردنیش بێت، دەکەوتە لەوچەدان و باسی ئەو خۆشەویستییه بێگەردەى بێرکی مەشوروی دەکرد و دەپوت سالانی زوو لەبەر خۆشەویستی ئەو، خەوی لە چاوان زرا بوو. بێرک بۆ یەكەم جار لە ژبانی تامەزرۆی ئەوەی دەکرد کە لە پێش چاوان ون بی.

لە نامەى سیټیەمدا، ئیماکولاتا داواى یارمەتییهکی لێ کردبوو، نەک بۆ خۆی بەلکو بۆ یەكێ لە هاوسێکانی، مەبەست لە ژنیټک بوو کە لە خەستەخانە عیلاجیکی زۆر خراپیان کردبوو؛ نەک تەنھا لەبەر ئەو نیمچە بەنجەییە کە وەختبوو ژبانی بەفەتارەت بەرێ، بەلکو خەستەخانەکە بەهیچ شتوویەک نامادە نەبوو کە تەعویری بدات. ئەگەر راستیشە بێرک یارمەتی منالانی ئەفریقا دەدات، خۆ دەستدریژکردن و یارمەتیدانی خەلکی سادەى وڵاتەکەى خۆی شتیکی ئاسایییه، هەرچەندە ئەوان ئەو بوارەى بۆ خۆش ناکەن کە لە تەلەفیزیۆن دەرچیت.

پاشان ئەو ژنە خۆی، لەسەر داواکاری ئیماکولاتا، نامەییەکی بۆ دەنووسێ: "... مامۆستا، ئەو کیژەت دیتەو یاد کە بەپاکیژە ناوت دەبرد و خەوی لە چاوانت تۆراند بوو ". توحوا ئەمە راستە؟! لەم سەر بۆ ئەو سەر بەناو ئاپارتمانەکەیدا لە تاوا دەهات و دەچوو و هاواری دەکرد و بەتوورەیییهو دەدوا. نامەکەى کەتو پەت کرد و دواى ئەوەى بەتف سواغی دا فرپیی دایە تەنەکەى زبڵەو.

رۆژیکیان لە بەریتووبەری تەلەفیزیۆنیټک بیستی کە گوايە راپۆرتاژچییهکی ژن دەیهوێ پۆرتیټیټیکی بێرک بکات و بەخەلکی بناسینێ. توورە بوو، ئەو سەرنجە توانج نامیټەى هاتەو یاد کە ئارەزووی بێرکی ئاشکرا دەکرد،

چونکە حەز لەو دەکات لە تەلەفیزیۆن دەرچیت، چونکە ئەو ژنەى کە دەیویست ئەو پۆرتیټە نامادە بکات، هەر هەمان ئەو بالندەییە شەوان بوو، مەبەست ئیماکولاتایە! ئا ئەمەیه بابەتی توورە بوون: لە راستیدا، ئەم پێشنیاریەى زۆر بەکارټیکی چاک زانی، فلیمیټک لەسەر ژبانی بکریټ، چونکە حەزی بەو دەکرد کە ژبانی بیټتە بەرھەمیټکی هونەری؛ بەلام قەد لەو دەپێش بیری لەو نەکردبوو کە بەرھەمیټکی وا بدریټتە پال ژەنریټکی کۆمیکەو! بەرامبەر بەم مەترسییه، خیرا ئەوەى ئاشکرا کرد کە دەیهوێ تا پێی بکری لە ئیماکولاتا دوور کەوتتەو و تکای لە بەریتووبەرەکە کرد (بەرامبەر بەم تەواوووعە تووشی حەپەسان هات) کە ئەم پڕۆژە دواخریت، چونکە هیشتا زۆر زوو بۆ یەکیټکی بی بایەخ و گەنجی وەک ئەو.

له کتیبه که دا، به شیوه یه کی دلگیر و سه ریخ باسی گشت نه و شکستیانی کردوه که دوو چاری هاتوه و له هه مان کاتیشدا قه و ره ی بهرنه داوه، چونکه قه ناعه تیکی پته وی هه بووه که نه م دووه، یه ک بو ته وی تر دروست کراون: ئایا کیسنجهر به وریایی و سلکرده وه خوئی دهرناخت؟ نه مه جیی سه رسورمان نییه: ژنه رۆژنامه نووس، نه وه ی باش ده زانی، ده بی کیسنجهر تووشی چه ندین ژنی بلخ و دزیو هاتبی؛ سووره له سه ر نه وه ش، کاتی کیسنجهر له وه تیده گا تا چ راده یه ک نه و خووشی ده وی، هه موو دلراو کتیه ک کوئی پی دیت و ئیتر واز له و خو دووره په ریز گرتنه دینیت. ئای چه ندی دلنیا بوو له و خووشه ویستییه بیگه رده! ده یتوانی سویند به سه ر نه و خووشه ویستییه بخوات: بو نه و، نه م هه سته، به هیچ جوړیک په یوه ندی به وه سواسه یه کی ئیرو تیکییه وه نه بوو. له زور شوینیش نه وه دووپات ده کاته وه و به (شیوه یه کی دایکانه ی سادیانه) که "هیچ شتیکی نه وتوی جنسیم تیا به دی نه ده کرد": کیسنجهر گرینگی به جلویه رگ نه ده دا؛ هه ره ها پیاویکی قوژیش نه بوو؛ چیژیسی ناقولاشی بو ئافره تان هه بوو؛ له لایه کی دیش حوکی نه وه ی به سه را ده سه پینتی، سه ره رای نه وه ی که خووشه ویستییه خووشی بوو روون ده کاته وه و ده لئی "ده بی چ دوستیکی (۱) خرابیسی لی دهرده چیت". نه و ژنه رۆژنامه نووسه ش، هه ر وه کو نه و، دوو منالی ده بی، هه ر له خوړا، به بی نه وه ی نه ویتر ئاگای له هیچ هه بوو بیت، سه فه ر بو کوئ دو ئازور (۲) ریکده خات و له دلی خووشی ده لئی به لکو دوو منالنه کی کیسه نجه ر فیره فه رهنسی بن.

➤ ژبانی تاییه ته، ژبانی خاوخیزان ده گرتته وه. (وه رگپت).

- (۱) لیته دوست به مه به سستی نه و که سه دیت که هاوسه ری خوئی هه بیت، له هه مان کاتیشدا، په یوه ندی له گه ل ژنی دیکه هه بیت. (وه رگپت).
- (۲) Côte d'azur): که ناری رۆژه لاتی فه رهنسایه که ده که ویتته سه ر سه وری ناوه راست. ئاو و هه وایه کی خووشی هه یه، له هه مان کات هاوینه هه وار و زستانه هه واره. (وه رگپت).

نه م رووداوه به سه ره هاتیکی دیکه م ده خاته وه یاد: به خت یارم بوو ده ستم له و کتیبه خانه به گیر بیت که هه موو دیواره کانی مالی گوژاری داپوشیوه. جار تکیان باسی غه مگینی خووم بوئی ده کرد، په فه یه کی پی نیشان دام که له سه ره وه، به ده سه توخه تی خوئی نه مه شی له سه ر نووسیوو: شاکاری نوکته نایرادییه کان، به زه رده خه نه یه کی بیژیانه شه وه، کتیبیکی دهره یینا، له سالی ۱۹۹۷، ژنه رۆژنامه نووسیکی پارسی چاپی کردبوو و تیا یا باسی خووشه ویستی خوئی بو کیسنجهری کردبوو. نازانم ئایا ناوی نه م سیاسیسه قداره به ناویانگه شتیکتان پی ده لئی، موسته شاری نیکسون و نه دازاری ئاشتیش بوو له نیوان نه مریکا و قبه تنام.

ئا نه مه ش به سه ره هاته که یه: له واشنتون ژنه رۆژنامه نووس چاوی به کیسنجهر ده که ویت بو نه وه ی چاوپیکه وتنیکی له گه لدا ریک بخات؛ سه ره تا ده بوست بو گوژاریک ئاماده ی بکات و پاشانیش بیکاته مادده یه ک و بیداته ته له فیزیۆن. چاوپیکه وتنه که چه ند جاریک دووباره بووه وه، به لام به بی نه وه ی سنووری راپوژتاریکی پیشه یی تیپه ر کات: بو ئاماده کردنی راپوژتاره که، یه ک دوو جارن پیکه وه نانی ئیواره یان خوارد، چه ند جاریکیش له کووشکی سپی، له خانوه تاییه تییه که ی، سه ری له مه کته به که ی دا؛ سه ره تا به تاقی ته نیا، پاشان له گه ل تیپه که ی و هه تا دوایی. هه نده نابات کیسنجهر زور سه ز به چاره ی نه و ژنه ناکات. کیسنجهر کالفام نه بوو، له وه تیده گا که به ده وری چی ده خولیتته وه؛ بو نه وه ی له خوئی دووری کاته وه، چه ند سه رنجیکی زور ئاشکرای ئاراسته ده کات. نه وه ی تیده گه یه نی که ژنان چه ندی به هه بیته وه سه یری ده سه لات ده که ن و نه وه شی تیده گه یه نی که وه زیفه که ی ناچاری ده کات هه موو ژبانیکی خسووسی (۱) بخاته وه لاوه.

(۱) له زمانی فه رهنسی (vie publique) و (vie privée) هه یه. یه که میان ژبانی نه و که سه انه ده گرتته وه که له بواری سیاسییدا ئیش ده که ن، پیچه وانه که شی <

بوون بهه لَبژارده بۆچوونیتی لاهوتیییه، به واتای: له لایهن ئیراده و ویستیکی ئازادهوه، تهنانهت له رتی نه زویهکی خوداوهندهوه، به بی ئه وهی شایانیشی بین، له لایهن بریاریکی بالاوهوه، بۆ کاریکی له راده به دهر و گه لی سهرسورپتهر هه لَبژیردراوین. ئا بهم باوره وه گه لی له قه دیسه کان هیز و توانای خویمان ده سگیر ده بوو تا کو ته فاهه تی ژیا مان رهنگ ده داته وه ههر بکن. بۆچوونه لاهوتیییه کان له نیو ته فاهه تی ژیا مان رهنگ ده داته وه ههر چه شنی لاسایی کردنه وه کانی ئه وان؛ ههر یه کئی له ئیمه نازار ده کی شنی (که م تا زۆر) چونکه ژیا ن که چه یه و تا کو بلتی ساده یه و نیازمان وایه له و باز نه یه خو زگار که یین و بهرز بینه وه. ههر یه کئی له ئیمه، جارێ له جارن وه می (که م تا زۆر به هیزی) ئه وهی له لا دروست بووه که ئه و شایانی ئه م بهرز بوونه وه یه و پیتشو هختیش بۆ ئه م مه به سته هه لَبژیراوه.

بۆ نمونه هه سته کردن به هه لَبژاردن له په یوه ندی عاشقانه دا دهر ده که وئ. چونکه له دوا پیناسه دا عیشق، دیارییه که به بی شایه ن؛ خو شیا ن ده و بین به بی ئه وهی مو سته حه ق بین، به لکو ههر ئه مه شه به لگه ی عیشقی راسته قینه. ئه گه ر بیت ژنیک پیم بلتی: خو شتم ده وئ چونکه زیره ک و شه ره فمه ندی، چونکه چا و باشقا ل نیت و له ماله وه قاپوقا چاغیش ده شو ی، ئا له م کاته دا تووشی بی هیوا بی ده بم؛ چونکه ئه م خو شه ویستییه بو نی شتیکی لَبژه دئ که ناوی سوو ده مه ندییه. چه ند ریکتره کاتیک گو یمان له وه ده بیته که یه کئی پیمان بلتی: من شیتی تو م هه رچه نده تو نه زیره ک و نه شه ره فمه ند و به لکو درۆزن و خو په رست و چه په لی.

ره نگه ی ههر له و کاته وهی که زار له مه مکی دایک دایه، مرۆف تووشی یه که م وه م بیته له مه ر ئه وهی که هه لَبژیراوه ئه ویش له ئه نجامی ئه وهی که به بی هیچ فه زلیک سو زی دایکانه ی به رده که وئ و ئیتر هه نده ی تریش به وزه یه کی زۆره وه کو ره و رک له هه موو شتی ده گریته. پتو یسته په روه رده

ئه م وه همه پووچ کاته وه و ئه وه به منال تیبگه یه نی که هه موو شتی نرخی خو ی هه یه. به لام زۆر جاریش دره نگه و کار له کار ترا زا وه. به بی گو مان ئه و کیژۆله ده ساله ییه تان بینیه له پیناوی ئه وهی ئیراده ی خو ی به سه ر ده سته خوشکه کانی دا فه رز کات، به بی ئه نجه تی پته و، به دهنگی به رز و به فیزیکی زۆره وه هاوار ده کات و ده لی: "چونکه من پیت ده لیم"؛ یا ئه و تا ده لی: "چونکه من ئه مه م ده وئ". وا هه ست ده کات هه لَبژیراوه. به لام رۆژتیکیا ن دیت بلتی "له بهر ئه وهی من ده مه وئ" و ئیتر هه موو ئه و خه لکه ی ده ورو پشیشی بده نه قاقای پیکه نین. ده بی چ بکات ئه و که سه ی هه ست ده کات هه لَبژیراوه و به لگه ی بۆ ئه م هه لَبژاردنه ش بدۆزیتته وه، بۆ ئه وهی با وه ر له لای خو دروست کات، چ لای خه لکی دی و نه بیته شتیکی که م نرخی و هیچ و پووچ؟

ئا لیتره وه، ئه م سه رده مه ی که به داهیتهری فۆتوگراف نا وزده ده کریته، قووت ده بیته وه، به هو ی گشت ئه و ئه کته ره به نا و بانگانه و سه ما که ران و گشت ئه و که سانه ی که به نا و بانگن ده خرینه سه ر شاشه یه کی مه زن و له دووره وه ش هه موو که سی ده توانی بیانبینی و مو عجیب بن پیتیا ن و که سیش نه توانی ده ستیا ن لی گیر بیت. ئا ئه م تپروانینه ی که لیا و لیا و ئی عجا به بۆ هه موو ئه وانه ی که مه شوورن، ئیتر ئه وهی که هه ست ده کات هه لَبژیراوه، به نا شکر ئه وه روون ده کاته وه که ئه و سه ر به خه لکانی تابه ته و له هه مان کاتیشدا، ما وه یه ک له نیوان خو ی و خه لکانی ساده و هره گریته، به تابه ته به رامبه ر به ها و سییا ن، له گه ل ئه وانه ی کار ده کات، له گه ل ئه و که سانه ی که به نا چاری ژیا ن دابه ش ده کات. (چ ژن بیت چ پیا و).

ئا به م شیوه یه خه لکانی به نا و بانگ، ئه وانی ش ده بنه دامه زرا ویتیکی ره سمی هه ر وه کو ریک خرا وه ته ندروستییه کان و "زه مانی" کۆمه لایه تی، یا شیتخانه کان. ئه مه ش به مه رچی وه زیفه ی خو ی له ده ست نادات، ده بی ئه و که سانه هه می شه دوور ده ست بن. کاتیک یه کئی بیه وئ به شیوه یه کی

راسته و خو و شه خسی، لای یه کیکی به ناویانگ ئه وه بدرکینتی که ئه ویش له هه لبرژیدراوانه، ترسی ئه وهی هه یه که هه وه کو عاشقه که ی کیسنجهه لاهه خری. ئه م دهرکردنه به زمانی لاهوتی پیی دهرتری که وتنه خواره وه. هه بویه عاشقه که ی کیسنجهه به ناشرکه له کتیبه که یدا باسی عه شقیکی تراژیدی ده کات، چونکه که وتنه خواره وهش، له دوا پیناسه دا ئه ویش تراژیدییه، هه رچه نده ده بیته جیی گالتیه جاری بۆ گوژار و هه زیشی لئ ناکات.

تا ئه و کاته ی که ئیماکولاته گه یشته ئه و قه ناعه ته ی که عاشقی بیترکه، وه کو هه موو ژنانی دی ده ژیا: چهند جاری شوو کردن و چهند جاریکیش ته لاقدران، چهند دۆستیکیش که بوونه مایه ی شکستییه کی به رده وام و هیمن و تا راده یه کیش شیرین. دوا دۆستییه تاکو سنووری په رستن خوشی ده وئ؛ له وانی دیکه زیاتر ته هه مولى ده کات، نه ک له بهر ئه وهی که گوپرایه له به لکو سوودمه نده: له بهر ئه وهی کامیترامانییه که کاتئ له ته له فیزیۆن دهستی به کار کرد، گه لئ یارمه تی دا. که مئ له و به ته مه نتره، به لام سیمای ئه وهی پیته یه که هه میشه به قوتابی بچیت و زۆر خوشیشی ده وئ؛ له هه موو ئه وانی تر زیاتر؛ به جوانتر و زیره کتری ده زانی (به تاییهت) له هه مووانیش به هه ست ناسکتری ده بیینی.

ئه م هه ست ناسکییه بۆ ئه و وه کو ئه و دیمه نانه یه که له تابلۆ رۆمانسییه ئه لمانییه کاندایه رده که ون: له ملا و ئه ولا درهخت ده بین تا خه یالیش بر بکات گیروگه والئ، له سه ره وهش، ئاسمانیکی قوول و شین، مه نزلئ یه زدان؛ هه ر جاریک که دپته ناو ئه م دیمه نه، هه زیکئ وا تیا ده بووژیتته وه که له توانیدا نییه جلّه وی بگری و دپته سه رچۆک بۆ، هه ر وه کو ئه وهی بۆ په دیده یه کی یه زدانیی کرنۆش به ریت.

هۆله که ورده ورده پر ده بوو، ئه نتۆمۆلۆژیستیکی فه ره نسی و بیگانه ی زۆری لییه، به کئ له وانه چیکییه ک بوو خۆی له شه ست سال ده دا، وه کو باس ده کرا، شه خسییه تیککی گرینگی رژییمی نوییه، په نگبئ وه زیر یا سه رۆکی ئه کادیی زانستی بیته یا هه ر به لایه ن که م باسکاریکی سه ر به هه مان ئه کادیی بیته. له هه موو حاله تیکدا، ته نها له دیده نیگای فزولیییه تیککی پرووته وه، به که سایه تییه کی گرینگی هۆله که ده ژمیتردا (دوا ئه وهی کۆمه نیستان له ناو شه وی زه مه ندا ئاوا بوون، ئیتر ئه و ته مسیلی چه رخیکی نوی میژوو ده کات)؛ به لام له نیو ئه و هه شاماته ی که خه ریکی قسه کردن بوون، هه لده ستیته سه ری، زل و که چ و لاته ربک. قه ده ربکه خه لکیکی زۆر هه لده ستان و ده رۆن دهستی ده گوشن و چهند پرسیاریکی ئاراسته ده که ن، هه ر دوا ئه وهی یه ک دوو رسته گو ترا، ئیتر نه ده زانرا له به ره ی چیه وه بدوین، وه ک شتیکی چاوه رپوان نه کراو، خیرا ئاخاوتنه کان کۆتایییان پی ده هات. چونکه، له راستیدا، باه ته هاوبه ش نه بوو. فه ره نسییه کان هه ر زوو به ره و کیشه کانی خۆبان بایان ده دایه وه، ئه ویش کات نا کاتیک "لای ئیمه، به پیچوانه وه یه "ی دووباره ده کرده وه، به لام پاش ئه وهی له وه تیگه یشت که که س ئاور له "لای ئیمه، به پیچوانه وه "که ی ناداته وه، ئیتر خۆی دوور راگرت و روخساریکی خه موکی که نه زۆر گرژ دیار بوو نه غه مگینیش، به لام روونبین و تا راده یه کیش به فیز، دهرکه وت.

له کاتیکدا ئه وانی تر هۆله که یان به غه لبه غه لب پر ده کرد، هۆله که ش قاوه خانه یه کی لئ بوو، ئه و ده چپته سالۆنه به تاله که ی که بۆ کۆره که ئاماده کراوه، چوار میزی دریژی چوارگۆشه یی ریز کرابوون. له نزیک دهرگاکه وه، میزیککی بچووکیش که لیستی داوه تکه رانی له سه ر دانرا بوو، له ته نیشتیش میزه که ش کچیک، پیی ده چوو وه کو ئه و ئیهمال کرابیت،

راوهستا بوو. له كچه كه نريك دهبيتهوه و ناوی خوځی پیدهلئ. ټویش ناچاری دهكات كه ناوهكهی دووپات بکاتهوه. ناویرئ داوای ټوهدی لئ بکات كه جارټکی تر ناوهكهی بؤ دووباره بکاتهوه، ناچار لیستهكه هه‌لده‌گریټ و له ناوټک ده‌گه‌رئ كه بهو ناوه بکات كه زور نییه گوتی لئ بوو.

به‌خوشه‌ویستیبه‌کی باوکانه‌وه، زانا چټکه‌که ده‌چه‌میته‌وه سه‌ر لیسته‌که و چاوی به‌ناوی خوځی ده‌که‌وټ؛ به‌په‌نجه‌ی شایه‌تمان ټامازه بؤ ناوه‌که‌ی خوځی ده‌کات و ده‌لئ: سیچورپیسکی.

ده‌لئ: "تا ماموستا سیچورپیسکی؟"

- ده‌بئ به‌چی - کؤ - ریپسکی له‌فز بکریټ.

- به‌راستی له‌فزکردنی ټاسان نییه!

- خو به‌ریکیش نه‌نوسراوه، "زانا چټکه‌که وه‌لام ده‌داته‌وه. ټو قه‌لمه هه‌لده‌گریټ كه له‌سه‌ر میزه‌که داندرا بوو و له‌سه‌ر پیټی (س) و (ر) ژماره‌ی (۷) داده‌نیټ.

سکرتیره‌که سه‌یری هټماکه ده‌کات و سه‌یریکی زاناکه ده‌کات و ټاهټک هه‌لده‌کیټیټ: "زور ټالوزه!"

- به‌پټچه‌وانه‌وه، گه‌لئ ټاسانه.

- ټاسان؟

- ټایا ژان ټو ده‌ناسی؟

سکرتیره‌که به‌خټیری چاویک به‌سه‌ر لیستی میوانه‌کانا ده‌خشیټی و هه‌ر خټرا زانا چټکه‌که ده‌ست به‌وه ده‌کات كه شتیکی بؤ رافه بکا: "هه‌ر وه‌کو ده‌زانی چاکسازټکی گه‌لئ گه‌وره‌ی کلیسا بوو. ده‌سپټشخه‌ریک بوو پیټس لوسه‌ر. هه‌ر وه‌کو ده‌زانی پرؤفیسور بوو له‌دانیشگای شارل، به‌یه‌که‌مین دانیشگاش ده‌ژمیردرټ كه له‌لایه‌ن ټیمپراتوریه‌تی رۆمانی پیرؤزه‌وه دامه‌زرا بوو. به‌لام ټوهدی ټو‌نایزانی، ژان ټو، یه‌کټیک بوو له‌و چاکسازانه‌ی كه له‌بواری رټنوسدا کاری ده‌کرد. به‌سه‌رکه‌وتنیکی

ته‌واوه‌ه رټنوسوی بؤ ټاسان کردینه‌وه. وای کرد كه ته‌نهما ټوهدی ده‌خویندرټته‌وه بنوسری، بؤ نمونه بؤ ټوهدی ده‌نگی (چ) له‌فز بکریټ، پیټیستی ده‌کرد سی پیټ بنوسریټ: (t, c, h). ټه‌لمانیه‌کان ناچارن چوار پیټ بنوسن (t, s, c, h). ژان ټو وای کرد كه ټیمه ته‌نهما پیټی (c) مان به‌س بیټ بؤ ټوهدی پیټی (چ) پی له‌فز بکه‌ین، ته‌نهما (۷) ټکی له‌سه‌ر داده‌نیټ.

زاناکه جارټکی دیش خوځی به‌سه‌ر میزه‌ی سکرتیره‌که ده‌نوشتیټیته‌وه و له‌په‌راویزی لیسته‌که، پیټی (c) به‌گه‌وره‌یی ده‌نوسئ و (۷) ټکیټس ده‌خاته سه‌ری و پاشان سه‌یری کچه‌که ده‌کات و به‌ده‌نگیکی پروون و بیگه‌رد ده‌لئ (چ!) "

سکرتیره‌که‌ش ته‌ماشای چاوی ټو ده‌کات و پیټی " (چ) دووباره ده‌کاته‌وه.

- به‌لئ، خوځه‌تی!

- کاریکی گه‌لئ عه‌مه‌لییه. به‌داخه‌وه رټفورمه‌کانی لوسه‌ر ته‌نهما له‌ولاتی ټیوه ناسراون.

- رټفورمه‌کانی ژان ټو... "زانا چټکه‌که ټمه‌ی پیټ ده‌لئ وه‌کو ټوهدی گوتی له‌هه‌له‌ی کچه‌فه‌رنسییه‌که نه‌بوویټ، " ... خو هه‌نده‌ش نه‌ناسراو نییه. ولاتیکی دیکه‌ش په‌یره‌وی ټو رټنوسه ده‌که‌ن... خو ټمه‌ه‌زانی؟

- نه‌خټیر.

- لیټوانیا!

- لیټوانیا، "سکرتیره‌که دووباره‌ی ده‌کاته‌وه، بیټوچان هه‌ولئ ټوهدی ده‌دات كه له‌سووچټکی زاکیره‌ی ناوی ټو ولاته‌ه بدؤزټته‌وه.

"له‌لیټوانیاش. ټیستا له‌وه‌تیده‌گه‌ی ټیمه‌ی چیک بوچی هه‌نده‌شانازی به‌و (۷) ه‌ده‌که‌ین كه له‌سه‌ر هه‌ندیټ پیټن. (به‌زه‌رده‌خه‌نیه‌که‌وه:) ټیمه ټاماده‌ین ده‌ستبه‌رداری هه‌موو شتیکی بین، به‌لام تا دوا تنوک خوټن، ټاماده‌ین پارټیگاری له‌وه‌هټمایه بکه‌ین."

به پریز بۆ کچۆله که دنوشتیتته وه و به رهو میزه چوارگۆشه کان وهرده چهرخی. به رامبه به ههر ئه سکه مبیلی، له سه ر کار تۆنیکی بچووک ناویک نووسراوه. ناوی خۆی ده دۆزیتته وه، قه ده رتیک سه یری ده کات، پاشان به دوو په نجه هه لیده گری و به زه رده خه نه یه کی غه م بارانه وه، به لام لیبور دووی پتوه دیاره، ده پروات به سکر تیره که ی نیشان ده دات.

له هه مان کاتیشدا، بۆ ئه وه ی کچه سکر تیره که خه تیکی راست و چه پ له ته نیشته ناوه که یدا بکیشی ئه نتۆمۆلۆژیستیکی دیکه به رامبه به میزه که راده وه ستی. کاتی زانا چیکه که ده بینی و پیتی ده لی:

"ده قه یه ک، مامۆستا چیپیکی!"

ئه ویش ئاماره یه کی میهره بان ده نوینی بۆ ئه وه ی پیتی بلتی: دل له دل مه ده خاتوون، زۆر په له م نییه. به سه به ره وه، به لام به بی ئه وه ی خۆ به که م زانینی پتوه دیار بیت، به چاوه روانی له ته نیشته میزه که راده وه ستیت (دوو ئه نتۆمۆلۆژیستیکی دیکه ش راوه ستاون) و کاتیکیش سکر تیره که له کاره که ی بووه وه، چیکه که کار ته بچووکه که ی پت نیشان ده دات:

"ته ماشا که، توخوا ئه مه عه نتیکه نییه؟"

کچه که به بی ئه وه ی له هیچ بگات ته ماشای کار ته که ده کات: "مامۆستا چیپیکی، ئا له وی، سه رو بوژه کانی پتوه یه!"

- راسته، به لام ئه مه سه رو بوژی فه ره نسویه، سیرکۆنفلیکسیکی (۱) ئاسایییه! ئه وه بان له بی چوو که سه روژیتری بکه نه وه! ده سه یر که بزانه چۆن دایانناوه! له سه ر (E) و له سه ر (O) دایانناون! Cêchôripsky!

- خۆ راست ده که ی! سکر تیره که هه ست به ته ریق بوونه وه ده کات.

- زانا چیکه که تا دیت غه مگینی له سه ر روو ده خویندریتته وه و ده لی له خۆم ده پرسم و ده لیم ئه ری بۆچی هه میشه ئه م سه رو به رانه له یادی ده که ن. خۆ ئه م سیرکۆنفلیکسه سه روژیترانه گه لی شاعیرییانه! توخوا وا نییه؟

(۱) له فه ره نسی سه رتیک هه یه که به پیچه وانیه سه ری چیکییه ئه ویش وه کوژماره ی ۸ وایه ده خریتته سه ره ندی پتته وه. (وه رگپ).

هه ر به بالنده ده که ن له کاتی فریندا بن! هه ر به کوتر ده که ن که باله کانیا ن کرابنه وه! (به ده نگیکی زۆر ناسک:) یا ئه وه ته هه ر به په پووله ده که ن. "

بۆ ئه وه ی ری نووسی ناوی خۆی پتی چاک کاته وه، جاریکی دیکه ش به سه ر میزه که دا ده چه میته وه و قه له مه که هه لده گریته وه. زۆر به ته وازعه وه، وه ک ئه وه ی له کاریکی چه وت بیه خشی، پاشان، بی ورته، ده گه ریته وه شوینه که ی خۆی.

سکر تیره که ته ماشای ده کات، ئه ویش زل و عه جایب گیروگه وال، له پریکدا، کچه، وه ک دایکیکی میهره بان هه ستی تیا ده بزوی. خه یالی ئه وه ده کات ئه و سه رو بوژه قلی بووانه، وه کو په پووله، به ده وری ئه م زانایه فه ریانه و له کو تاییش له سه ر قژه سپیه دریتته که ی داده نیشیت.

کاتی ده گاته ئاستی ئه سکه مبیله که ی، زاناکه ئاو له سکر تیره که ده داته وه و چاوی به زه رده خه نه ناسکه که ی ده که ویت. ئه ویش به زه رده خه نه یه کی دی وه لامی ده داته وه و پیتش ئه وه ی له سه ر ئه سکه مبیله که ی دانیشی دوو سی زه رده خه نه ی دیکه ی بۆ ده کات. زه رده خه نه ی خه مۆکین، به لام به شانازییه وه ده ی کات. شانازییه کی خه مۆکاوین: ئا به م جوژه ده کری پیناسه ی ئه م زانا چیکییه بکریت.

هه موو که سێ له وه تیدهگا به بیینی ئه و سه رو پوره سه رو ژیر بووانه له سه ره ناوه که ی ده بیته مایه ی غه مگینی بۆ. به لām ئه و شانازی کردنه ی له کو بیه وه ده هیئا؟

ئه مه ش دراوه هه ره بنه ره تیبه کانی بیوگرافیای ئه و زانایه یه: هه ره سالیکی دوای ئه وه ی رووسه کان له سالی ۱۹۶۸دا ولاته که ی غه زوو ده که ن، له په یمانگای ئه نتۆمۆلۆژیک ده ری ده که ن و ئیتر تاکو سالی ۱۹۸۹، واته نزیکه ی بیست سال، کاری بیناسازی ده کات.

به لām به شتیوه یه کی به رده وام، هه زاران که س، چ له ئه مه ریکا، چ له فه ره نسا، چ له ئیسپانیا، له زۆر شوینی تر له کار ده رناکرین؟ راسته تازار ده کیشن، به لām قه د نابیته جیی شانازی. باشه بۆچی ئه م زانا چیکه شانازی ده کرد که له کار ده رکراوه و ئه وانی دی نا؟

چونکه هۆی له کار ده رکردنی، ئابووری نه بوو، به لکو کاریکی سیاسی بوو.

باشه. ده بی له م حالته ته له وه تیبگه یین و شه رحی ئه وه بکه یین، بۆچی کاتێ یه کێ له به ره هۆی ئابووری له کاره که ی ده رده کریت، نابیته جیی شووره یی و هه نده ش خه ته ر نییه. کاتێ یه کێ له کار ده رده کریت له به ره ئه وه ی وه ستاکه ی به دلایی نه بووه و کابرای ده رکراوه هه ست به شه رم ده کات، له حالته تیکدا ئه و که سه ی له به ره مه سه له ی سیاسی کاره که ی له ده ست ده دات، هه قی ئه وه ی هه یه به خۆیا بنازی؟ باشه بۆچی؟

چونکه، کاتێ یه کێ له به ره هۆی ئابووری له کاره که ی ده رده کریت، له هه لسه که وتی رۆلیکی پاسیف ده بیینی، هه یچ تازایه تیبه ک نییه بۆ ئه وه ی بیته جیی شانازی.

ئه مه پتی ده چی شتیکی زۆر ئاشکرا بیت، به لām وا نییه. چونکه ئه و

زانا چیکه ش، به هه یچ ته رحی تازایه تی پیشان نه دا کاتێ له شکر ی روسیا رژی میکی تا بلتی ره زاگرانیان دانا و دوای سالیکیش ئه و له کار ده رکرا. به رتۆبه ری به شتیکی له و په یمانگایه بوو که خۆیان ته نها به میشه وه خه ربیک ده کرد. رۆژیکیان، به بی ئه وه ی ئاگادار بکریته وه، ده دوانزه که سه ی موعاره زه خۆیان ده کوتنه مه کته به که یه وه، داوای ئه وه یان لێ ده که ن که هۆلیکیان بۆ چۆل بکات بۆ ئه وه ی کۆبوونه وه یه کی نیمچه نه یینی تیا بیه ستن. ئه وانیش له سه ره ده ستووری ژوودۆی ئه خلاقی هه لسه که وتیان ده کرد: به کتوپری هاتنه ژووره وه و هه ره خۆشیان چنگی جه ماوه ریان گرد کرده وه. ئه م روو به روو بوونه وه یه، زاناکه ده خاته وه زعیکی زۆر ناقۆلاوه. ئه گه ر بلتی "باشه" ئه وه هه ره خه ر سهر ئیشه یه کی زۆری بۆ په یدا ده کات: به لکو له کاره که شی ده ری ده که ن و ده رگای دانیشگاش له رووی سێ مناله که ی داده خریت. به لām ئه گه ر بلتی "نه خه ر"، ئه وه ده بیته جیی قه یز لیبوونه وه ی ئه و چنگه جه ماوه ره که پیشتیش هه ره به ترسنۆکیان له قه له م ده دا. له کۆتاییدا به وه رازی ده بیت قه ین له خۆبوونه وه هه لبێژیت، قه ین له شه رم نییه که ی، قه ین له لاوازییه که ی، چونکه رینگای دان بیته وه ژووره وه. که واته ئه گه ر بیت و له سه ره هه ق بیه ن، ئه وه ده بی بلین له به ره ترسنۆکییه که ی بوو که له ئیشه که ی ده رکرا و مناله کانیشیان له قوتابخانه ده رکرد.

به لێ وا بوو، توخوا ئه ی له پای چی ئه م هه ست به شانازی کردنه؟

تا ده هاتیش ئه و رقه سه ره تایبیه ی که به رامبه ره به موعاره زه هه یبوو له یاد ی ده کرد و خزی به وه راده هیئا که له "رازی بوونه که ی" هه لۆتستیکی تازاد و له رینگای ویستی خۆیه وه ئه نجامدرا و به رامبه ره به ده سه لاتیکی که جیی قه یز هاتنه وه ی خه لکی بوو؛ ئه مه ی به ته عبیریکی شه خسی له قه له م ده دا. ئا به م شیوه یه خۆی له نیو ئه و که سانه ده دۆزییه وه که چونه سه ره ته خته گه وره که ی شانۆی میژوو و ئا لیره وه گشت ئه و شانازی به خۆکردنه، سه رچاوه ی وه رده گریت.

به لām ئایا ئه وه ش راست نییه هه میشه چه ندین که س خۆیان تیکه لێ

چەندىن مەلەنەن سىياسى كەرد، دەبى ئەوانىش ھەست بەشانازى بکەن
چونکە چوونەتە سەر تەختە گەورەكەى شانۆى مېژوو؟

دەبى وردتر باسى تېزەكەى خۆم بکەم: ئەو شانازى كەردنەى ئەو زانا
چېكە لەبەر ئەوئەبە كە لە كاتىكى زۆر تايبەت چووه سەر شانۆ، ئا لەو
كاتەى كە پرۆژەكتەرەكان شانۆيان رۆشن دەكەردەو. بەتەختە شانۆى رۆشنى
مېژووش دەوترىت **روداوه مېژوويىبەكانى گەردوون**. پراگى سالى ۱۹۶۸
چەندىن پرۆژەكتەرى لەسەر بوو و چەندەها كامىرەشى بەرانبەرى ھەستا
بوون؛ بۆبە بە **روداوه مېژوويىبەكانى گەردوون** دەژمىردىت و ئىستاش ئەو
زانا چېكە شانازى پېتو بکات.

باشە ئەى بۆچى، مامەلەبەكەى بازىرگانى مەزن، يا چاوپىكەوتنە
گرىنگانەى كە لە ئاستى جىھانىى روو دەدەن، خۆ ئەوانىش بەروداوى
گرىنگ دەژمىردىت و ئەوانىش رۆشناىى و كامىرايان لەسەرە و تەعلېقى
زۆرىشى لى خەرج دەكەن، باشە بۆچى، ھەست بەشانازى كەردن لەناو دلى
ئەكتەرەكانى نابزوينى؟

دوا تىبىنى وردى خۆم تۆمار دەكەم: ئەم زانا چېكە رەحمەتتىكى
ھاكەزايى **روداوه مېژوويىبە گەردوونىبەكانى** بەرنەكەوتبوو، ئەوئەبە،
روداوتىكى **بەند** بوو. ئەو كات روداوتىك بەبەند دەناسرېتەو، كاتى
ئىنسان لە ھەرە پېشەوئەى تەختەى شانۆبە و ئازار دەكېشى لە كاتىكدا لە
پېشەوئەى گوتمان لە تەقەوتوقى گوللەرېت دەبى و لە سەرەوئەى فرېشەى
مەرگ فرەفې بکات.

كەواتە ئا ئەمەبە دوا سېغە: ئەو زانا چېكە، شانازى بەوئەو دەكات كە
رەحمەتى **روداوه مېژوويىبە گەردوونىبە بەندەكانى** بەرکەوتبوو. دەشزانى
ھەر ئەو رەحمەتەبە كە لە ھەموو ئەو نەروىجى و دانىماركى و فەرەنسى و
ئىنگلىزانەى كە لە ھۆلەكە كۆبوون، جودا دەكاتەو.

لە پشت مېزى سەرۆكايەتییەو، شوتىك ھەبە بەنۆرە ئەوانەى دەیانەوئ
قسە بکەن دین و دادەنیشن؛ ئەو گوى لە كەسیان ناگرېت. چاوپى نۆرەى
خۆى دەكات و جار ناچارىكېش دەستى بۆ باغەلى دەبا و دەست لەو پېنج
لەپەرەبە دەدات كە دەربارەى ئەو داھىنانە بچووكەبە و دەشىزانى
ناوبانگىبەكى زۆرى نىبە: لەبەر ئەوئەبە ئەمە نىبەكى بىست سالى لەو
بوارە ئىش ناكات، تەنھا كورتكەردنەوئەى ئەو داھىنانەى تيا روون كەردبۆو
ھى ئەو كاتەى كە باسكارىكى لاو بوو، ئەوئەبە باسى ئەوئەبە تيا كرابوو كە
جۆرە مېشىكى دۆزبۆو كە بەموسكا پراژىنىسىس نازدەى كەردبوو.

پاشان، كاتى كە گوتى لەو چەند بېرگەبەى ناوى خۆى دەبى كە سەرۆكى
كۆرەكە لەفزی دەكات، ھەلەدەستى و بەرەو ئەو شوتنە دەچى كە بۆ ئەو
مەبەستە تەرخان كرا بوو.

ھەلسانەكەى بىست چركەبەك دەخايەن، لەو ماوئەبەدا شتتېكى
چاوپروان نەكراو رووى دا: ھەلچوون ھورروئەى بۆ دەھىن: خواى گەورە،
دواى چەندىن سالى، ئەوا جارىكى دېش خۆى لەنىو كەسانىك دەبىنیتەو
كە نرخی دەزانن و ئەوئەبە نرخی ئەوان دەزانن؛ وا لەنىو ئەو زانایانەبە كە
ھەست بەنىكى دەكات لەگەلىان و قەدەر لە پرتىكدا لەو نىوئەندە
رەگھەلکېشى كەرد؛ كاتىك بەرامبەر بەئەسكەمبېلە بەتالەكە رادەوئەستى
كە بۆى تەرخان كرابوو، دانانىشى؛ بۆبەكەمىن جار دەبەوئەى گوتىرپەلى
ھەستەكانى خۆى بېت، عەفەوئەبە ھەرچىبەكەى لە دل داىبە بەو برا
نەناسراوئەى بلى.

"خوشك و برا ئازىزەكان، داواى لىبوردى ئەوئەتان لىدەكەم كە باسى ئەو
ئىنفىعالاتانە دەكەم كە لە پرتىكدا داگىربان كەردم. دواى بزر بوونىكى
نىبەكەى بىست سالى، وا جارىكى دى دەم ئاراستەى كەسانىك دەكەم كە

وهكو من سهبارت به ههمان كيشه بير دهكهنه وه و ههمان عيشقيش داگيري كردوون. له ولاتيكه وه هاتووم كه تنها له بهر نه وهی ئينسانتيك به بهرزي باسی نه و شتانهی دهكرد كه ههستی پچ دهكرد، دهبی له مانای ژيان دوورخریته وه، مانای ژيانيش بو مرؤفیکي زانا له زانسته كهی زیاتر دهبی چي بی. ههر وهكو خوشتان دهزانن، ههزاران كهس، ههر ههموو ئینتیلیجینتسیای ولاته كهم دواي رووداوه جه رگبره كانی ۱۹۶۸ له ئیشوكاریان دوور خراونه وه. ههر شهش حهوت مانگ له مه وه پیش، هیشتا كرتكاریم له بیناسازی دهكرد، ئەمه بیتگومان ههرگیز جیتی شوورهبی نییه، فیری گهلی شت دهبین و دوستایه تی له گه ل خه لکی ساده و خو شه ویست پهیدا دهكهن، پاشان له وهش تیده گهین كه ئیمه، كه نه وانیه له بواری زانستدا ئیش دهكهن خاوهن ئیمتیازن، چونكه ئیشكردن له بواریكدا كه له ههمان كاتیشدا حهز و ئاره زووه، ده بیته ئیمتیازیکی گه وه ره. به لی هاورپیان، نه و ئیمتیازیه كه قه د كرتكاریکی بیناسازی ههستی پچ ناكات، چونكه مه حاله به حهز و خو شه ویستییه وه كۆله گه یهك هه لگرن. نه و ئیمتیازه ی كه بو ماوه ی بیست سال لی بی به ش بووم، وا جاریکی دی دهسگیرم ده بیته وه؛ ههر وهكو مه ست بوون وایه بووم، هاورپیان ی نازیز، ئا نه مه، نه وه تان بو لیكده داته وه كه بوچی ههست دهكهم له ناو ئاههنگیك دام، ههرچهنه نه م ئاههنگه كه میك غه مگینیشم دهكات. "

له كۆتایی نه م وشانه، چاوانی پر فرمیسك دهبن. نه مه كه می سه غله تی دهكات، وینه ی باوكه پیره میرده كه ی دیته وه یاد، له ههموو مونسه به یه كدا، هه میشه دهستی به گریان دهكرد. پاشان به خو ی دهلی، بو تیرو پر نه گریتم: نه م میوانانه دهبی ههست به شه ره ف بكه ن كه یه كی ئا به م شیوه یه گریان تاساندویتی، دهبی به دیاریبه کی بچووكی شاری پراگیشی لیكده نه وه.

به هه له یا نه چوو بوو. ژنه هاوكاره كهش، نه ویش چاوی پر فرمیسك بوو. ههر هیشتا به ته وای كۆتایی به دوا وشه نه هیئا بوو، بیرك هه لدهستی و دهست به چه پله دهكات. كامیراش خیرا له سه ریتی، زوومی روخساری

دهكات، وینه ی نه و دهستانه ده گری كه خه ریکی چه پله لیدانن و ده چیتته سه ر زانا چیکه كهش. ههموو میوانه كان هه لدهستن، هه ندیکیان خیرا و هه ندیکیشیان له سه رخو، هه ندیکیان زه رده خه نه له سه ر لیو و هه ندیکیشیان كه می روو گرژ؛ ههموو شه ققه ی چه پله یانه و نه مه شیان به دلّه، تا راده یه ك نازانن كه ی كۆتایی به و چه پله لیدانه به یین. زانا چیکه كهش، زل، گه لی زل، زل و گه لی گه یروگه والی لی ده رده كه وی، هه ندهش جو شوخرۆش هورۆمی بو ده هیئتی، تا راده یه ك ئیتر فرمیسك به وردی نایه نه خواری، به لكو به ئاشكرا، به ده وری دم و لووتیا ده چۆرینه وه و به ره و چه ناگه ی زهنگوله ده به ستن؛ به رامبه ر به و ههموو میوانانه ی كه تا ئیمکانیان هه بوو به قایی خه ریکی چه پله لیدانن، راوه ستاوه.

له كۆتاییدا، نه م شه ره فمه ندییه هیور ده بیته وه و خه لکی داده نیشنه وه؛ زانا چیکه كه، ده می ته ته له دهكات و ده لی: "هاورپیان سوپاستان دهكهم، له دلّه وه سوپاستان دهكهم. " به ریز ده نوو شتیته وه و ده گه رپته وه شوینه كه ی خو ی. هه ستیش به وه دهكات كه ساتیکی گه لی گرینگ له ژیان ی به سه ر دهبا، ساتیكه بو شكۆمه ندی، به لی شكۆمه ندی، بو نابیت نه م وشه یه بو تریت، هه ست دهكات قۆز و گه وه ره یه، هه ست دهكات به ناویانگه و ئاره زووی نه وهش دهكات نه و زه مه نه دریز بیته وه تا ده گاته وه شوینه كه ی خو ی، به لكو هه رگیز كۆتاییشی نه یه ت.

لهو کاته ی که له ئه سکه مبیله که ی نزیك بوو بووه وه، بیده نگیی بالی به سهر هۆله که دا کیشابوو. ره نگیی راستتر بوترت بیده نگییه کان. زاناکه ته نهها ههر یه کیکانی ده ناسییه وه، ئه ویش بیده نگییه کی کاریگهر بوو. ههستی به وه نه ده کرد که تا ده هات، چون نه غمه یه کی شاراو به ناو قه دی سوناته یکه وه تیده په ری بو ئه وه ی به ره و تۆنیک دیکه ی به ری، ئا به م شیه یه بیده نگییه کی سه غله تکه ر شۆینی به بیده نگییه کاریگهر چۆل ده کرد. هه موو دانیش تانیش له وه تیده گه یشتن که ئه م مامۆستایه، ئه وه ی که ناوه که ی به زه حمه ت له فز ده کریت، به رامبه ر به خۆی هه نده تووشی ئینفیهال هات و ئیتر ئه وه ی له بیر چوه وه که موداخه له که ی که له مه ر کشفی میشی نوئییه وه، بو ئاماده بووان بخوینیتته وه. هه موو انیش ئه ویهان ده زانی که جوان نییه بخوینته وه یادی. دوا ی دوو دللییه کی زۆر، سه رۆکی کۆر کۆکه یه ک ده کات و ده لی: "سوپاسی مامۆستا چیکۆچیپی ده که م... (که میتک بیده نگی ده بیت بو ئه وه ی بکه ویتته وه یادی میتوانه که)... تکام وایه ئه وه ی دوا ی ئه و سه رکه وئ. " ئا له م کاته بوو، بیده نگییه که بو ماوه یه کی کورت وه ستا و له قوولایی هۆله که بوو به قاقای پیکه نین.

نغرو ی بیر کردنه وه کانی خو یه تی، زاناکه نه گو یی له پیکه نینه نه گو یی له و ی دیکه یه که ده چیتته سه ر مه نه سه که. یه ک له دوا ی ئه و ی تر، ههر باسکار و با به تی خو ی ده خوینیتته وه، تا نۆزه ده گاته سه ر باسکار یکی به لگیکی، ئینجا ده به یینیتته وه ئاگا، ئه ویش وه کو ئه و، لیکنۆلینه وه که ی له مه ر میشه وه بوو: ئه ی خوا ی گه و ره، با به ته که ی له بیر چوو بیخوینیتته وه! ده ست بو به رکی درێژ ده کات، ههر پینج لاپه ره که ی تیدایه، که واته خه و نابینی.

ئای له چ وه زعیک دایه. هه ست به ته ر یقبوونه وه ده کات. ئایا ده کری خۆی له م زرووفه قوتار کات؟ نه خیر، هه ست ده کات که تازه کار له کار

تراز او ه.

دوا ی چه ند چرکه یه ک، فیکره یه کی عه نتیکه که می هیوری ده کاته وه: راسته، بووه جیی گالته جارپی؛ به لام هیچ شتیک نیگه تیف نه که و تۆته وه و شووره یی نییه؛ ئه م زرووفه قۆره هه نده ی تر میلانکۆلییه وه بنچینه بییه که ی که به شیک بوو له ژبانی، ئه ستوور تر ده کات و قه ده ری هه نده ی تر غه مگین ده کات و به لام هه میشه زل و جوانیشه.

نه خیر، ئه م شانازی به خو کردنه قه د به رۆکی خه موکی ئه م زانا چیکیه به رنادات.

هه موو کوپریک فیراری خوئی هه یه، ئه وان له شوینی دی، هاوشان، کوو دهبنه وه و دهخۆنه وه. فانسان قه لسه له وهی که گوئی بو ئه م باسکارانه راگریت که له مه ر بالنده وه لیکنۆلینه وه چی دهکن و هه ندهش به لیها تووییه سه مه ره که ی زانا چیکه که ش پینه که نی، بویه له دهره وهی هۆله که، له گه ل فیراری دیکه، له دهری میزیکه دریز له ته نیشته کاوتاره که کۆبوونه ته وه.

دوای بیدهنگییه کی دریز، له گه ل خه لکی نه ناسراو که وته قسه: "کچه هاووپیه کم هه یه داوام لیده کات توندیره و بم."

کاتیک که پونتشان ئه مه ده لئ پشوویه کی کورت ده دات، هه موو گوپگران بیدهنگ، گوئی قولاغن. فانسان هه ول ده دات ئه ویش پشوویه ک بدات، له راستیشدا، گوپی له پیکه نینیک ده بیت، قاقایه ک؛ ئه مه هانی ده دا و چاوانی ده گه شینه وه و به ده ست ئیشاره تی ئه وه ده کات که گوپگران هیمن کاته وه، به لام له م کاته دا، تیپینی ئه وه ده کات که هه موو ئه وانیه کی له دهر میزه که دانیشتبون سهیری لایه کی دیکه ده کن که دوو باسکار به رامبه ر یه ک دانیشتبون و یه ک بو ئه وهی دیکه ناوی بالنده هه ل ده دات.

دوای یه ک دوو ده قه، توانی جاریکه دیکه ش سه رنجی دانیشتبون بقۆزیتته وه: "له و شوینه بووم که ده موت کچه هاووپیه کم هه یه داوام لیده کات توندیره و بم،" ئه مجاره هه موو گوپی لی ده گرن و فانسانیش هه مان هه ل ده و یاره ناکاته وه، مه به ست ئه وه یه خوئی ناخافلیتی؛ تا دیتیش به په له قسه ده کات وه کو ئه وهی بیه وئی خۆی له ده ست یه کی قوتار کات که هه نده نابات رایدیگریت: "به لام ناتوانم، له وزه مدا نییه. من کابرایه کی ناسکم" هه ر وه کو وه لامی خوئی بداته وه و ده داته قاقای پیکه نین. کاتی هه ست به وه ده کات بو پیکه نینه که ی زایه له یه ک نییه، هه ر

خیرا دهیه وئی جاریکه دی و خیرا تر ده ست به قسه بکاته وه: "زۆر جار وا ریک ده که وئی کچۆله یه ک دیتته ماله کم بو ئه وهی شتم بو تایپ کات، من ده یلیم و ئه ویش تایپ ده کات...

- به کۆمپیوتەر شت ده نووسی؟ "کابرایه ک پین ده چوو مه وزو وعه که ی له لا سوو ده خش بیت، ئه م پرسیاره ی لی ده کات.

فانسان وه لام ده داته وه: "به لئ.

- چ مارکیکه؟"

فانسان ناوی مارکیک ده بات. کابراکه ئه ویش له مه ر کۆمپیوتهره که یه وه چیرۆکی تر شک ده بات و ده ست به گپرا نه وهی ده کات و ده لئ شتی قۆر و ناقۆلاش ده کات. هه موو ده دهنه قاقای پیکه نین و به پشتا ده چه مینه وه.

فانسان به داخه وه، فیکره یه کی کۆنی خوئی دیتته وه بیرا: به ختی خه لک که م تا زۆر، شیکل دیاری ده کات: جوانی و ناشرینی روخسار، قه د و بالا، قژ و جزوور له ناو خه لکا. هه لیه. ته نها ده نگه که شته کان ته حدید ده کات. ده نگه فانسان لاوازه و زۆر زیقنه؛ کاتی ده یه وئی قسه بکات، که س هه ستی پین ناکات، به شپوه یه ک ناچار ده بیت هیز و وزه بداته خوئی به شپوه یه کی وا که هه موو وا ده زانن که ده قیژتینی. به پچه وانه وه، پۆتشان، ئه و زۆر به هیمنی قسه ده کات، ده نگه نزم و ده نگیش ده داته وه، دلگیر، پته وه و به توانا، به جوړی ته نها گوئی بو ئه و شل ده کرت.

ئای به نه عله ت بیت پۆتشان. په یمانی ئه وهی دامی که له گه ل گرووپه که دا بچه کوپ به لام خوئی کشانده وه و وه فاداری سروشتی خۆیه تی که هه میشه پیاری قسه یه نه ک کردار. له لایه ک، فانسان هه ستی به شکستی ده کرد، له لایه کی تریشه وه، هه ندهی تر هه ستی به وه ده کرد که ناچاره و نابیت فرمانی مامۆستاکه ی به جی نه هیتی که رۆژی پیشوو پیی وتبوو: "پیویسته تۆ نوپنه رایه تیمان بکهیت. ده سه لاتی ته واوت ده دهمی که به ناوی ئیمه وه قسه بکهیت، له پیناوی مه سه له که مان." بیگومان، فرمانیکی فانتۆش

بوو، به لّام همموو گرووپی چاخانه کهی گاسکۆن قه ناعه تیان بهوه هینابوو که ئەم جیهانه تور هاتهی ئیمه تهنه شایهن بهوه یه که فرمانی فانتۆشی تیا ئەنجام بدریت. له زاگیریدا، له تهنیشت که للهی پۆتقانی وردبین، فانسان چاوی به قه پۆزه زله کهی ماچوو ده که ویت که به زه زه ده خه نه وه سه ره ده له قینیتته وه. ئەو په یامه و ئەو زه زه ده خه نه یه پالپشتییی ده کهن. بریاری ئەوه ددهات شتی بکات؛ سهیری ده و روبه ری خۆی ده کات له ناو گرووپه کهی له دهوری باره که کۆبوو بوونه وه. کچیکی جوان ده بینیی و حهزی تیی ده چی.

۲۱

ئەم ئەنتۆمۆلۆژیستانه به گامیشی سهیر ده کهن: کیشه که یان له گۆرئ به جیهیشت، هه رچه نده ئەو پر به دل گۆیی بۆ راده گرتن و گه ر پتیویستیش بوایه ئەوه له گه لّیانا پیده که نی و ئەگه ر روو گرژیش بوونایه، ئەوه دیسانه وه روخساری خۆی له گه لّ هی ئەوانا ده گونجانده. پیتی ده چی که سی لیره نه ناسی و ئەو جووله خیرایانه ی که ده یکرد رۆحییکی تاساوی دهشارده وه. فانسان هه لّدهستی و به ره و ئەو گرووپه ده چییت که ئەو کچه ی تیدایه و رووی ده می ده کاته ئەو.

هه نده نابات له وانی دیکه ی جیای ده کاته وه و ده که ونه ئاخاوتنیکی بی سه روبن؛ ئاخاوتنیکه که هه ر له سه ره تا وه به وه ده چوو که ئاسان بیت و کۆتاییشی نه یه ت. کچه ناوی (ژولی) یه، تایپچه، کارتیکی بچوکی بۆ سه رۆکی ئەنتۆمۆلۆژیستان کرد و له م دوا ی نیوه رۆوه وه ش ئیتر بیکاره، ویستی ئەم هه له بقۆزیتته وه بۆ ئەوه ی له کۆشکه که له گه لّ ئەوانه ی، له لایه ک سامناکی پی ده به خشن و له لایه کی دیشه وه و فزوولییه ت، ئیواره کی خۆش به سه ر به ریت. چونکه تا دوینی هیج شتیکی له باره ی ئەنتۆمۆلۆژیستییه وه نه ده زانی. فانسان هه ست به خۆشی ده کات له گه لّی! پتیویستی به وه نبیه تۆنی قسه کردنی به رز کاته وه، به پیچه وانه وه، به نرمی ده دوی بۆ ئەوه ی ئەوانی دی گوتیان لّی نه بیت. پاشان به ره و میزیک رایده پیچی و بۆ ئەوه ی یه ک له تهنیشت ئەوی تره وه دانیشن و دهستی له سه ر دهستی دانی.

فانسان پتی ده لّی: "ده زانی، همموو شتی په یوه ندی به توانای ده نگه وه هه یه. ئەمه گه لّی له وه گرینگتره که سیما یه کی جوانات هه بیت.

- ده نگیککی خۆشت هه یه.

- توخوا؟

- به لّی.

- بەلام نزمه .

- ئەمە گەلئى دلخۆشكەرە . من دەنگىكى ناخۆشم ھەبە ، وەكو كۆنە
كەرەنايەكيش زىقنە ، توخوا وا نىبە ؟

فانسان لە ۋەلامدا دەلئى : نا ، لە دەنگتدا جۆرە نەرم و نىبىبەك ھەبە ،
ئىغرابەخشە و بىشەرمىشە .

- بەراستە ؟

بەناسكىبە ۋە فانسان پىتى دەلئى :

- دەنگت ھەر بەخۆت دەچىت ! تۆش بىشەرم و ئىغرابەخشى ! "

ژولى ھەز دەكات گوپتى لە قسەكانى فانسان بىت : "بەلئى ، وا ھەست
دەكەم .

فانسان پىتى دەلئى :

- ئەم خەلكە حۆلن .

ئەوئىش بەتەبايىبەكە ۋە لەگەلئى دەلئى : "زۆر راستە .

- دەبىنى چۆن قسە دەكەن ؟ ئەم برجوازيانە ! . ئەرى بىرکت بىنى ؟ چ
لەخۆبەكە ! " ژولى زۆر تەبايە لەگەل قسەكانى فانسان . ئەم خەلكە
بەجۆرئىك مامەلەيان لەگەلئى دەكرد ، ھەر وەكو ئەوئى نەيانىبىبىن ، بۆبە
ھەر چىبەكى لەسەر ئەوان گوئى لىدەبوو ، پىتى خۆش بوو ؛ ھەست دەكات
تۆلەى خۆى دەكاتە ۋە . تا دىتتەش ھەست دەكات فانسان كورپىكى
دلنەوايە و قوزىشە ، دلخۆش و سادەبە ، قەت و ھەرگىز بەو زمانلوسە
برجوازيانە ناكات .

فانسان دەلئى :

" ھەز دەكەم ئازاۋەبەكى موحتەرەم لىرە بنىمە ۋە ... "

پىككەوتىكى چاكە : ئەمە ۋەكو ھىنانەدى پەيمانى ياخيىوونىكە . ژولى
بزە دەبىگرئى ، دەبەوئى چەپلەى بۆلئى دات . فانسان پىتى دەلئى : "دەرۆم
ۋىسكىبەكت بۆ دەھىتەم ! " بەرەو بارەكە دەچىت ، لەوبەرى سالۆنەكەبە .

ئا لەم ماۋەبەدا ، سەرۆكى كۆر كۆتايى بەسىمىنارەكە دەھىنى و
بەشداربوانىش لەناو ھەراوزەنادا ھۆلەكە جىدەھىلن و ھەر زوو سالۆنەكە
پر لە خەلك دەبىت . پرىك رووى دەمى دەكاتە زانا چىكەكە و پىتى دەلئى :
" پر قورگم گريان بوو كاتئى كە ... " بەئەنقەست كەمئى پارايى خۆى پىشان
دەدات ، چونكە دەبەوئى ئەوئى بۆ ساغ كاتە ۋە ، بۆ ئەوئى ۋەسفى
ئاخاوتنەكەى زانا چىكەكەى پى بىكات ، تا چ رادەبەك دۆزىنەۋەبەى
سىغەبەك گونجاو زەحمەتە " ... بەھۆى ... شەھادەتى جەنابتانە ۋە . عادەتەن
ئىنسان مەبىلى ئەوئى ھەبە زوو شت فەرامۆش كات . دەمەوئى ئەوئى تان پى
راگەبەنم ، بەرامبەر بەگشت ئەو رووداوانەى كە لە ولاتى ئىوھ رووى دەدەن ،
ئىحساسىكى زۆرم بەرامبەر بەگشت ئەو رووداوانەى لە ولاتى ئىوھ رووى
دەدەن ھەبە . بەراستى ئىوھ جىتى شانازىن بۆ ئەم ئەورووپايەى كە ھىچ
شتىك واى لىناكات شانازى بەخۆبە ۋە بىكات . "

زانا چىكەكە ئامازەبەكى مولتەبىس دەكات بۆ ئەوئى نارەزايى خۆى
دەربىرئى و تەوازوعى خۆى پىشان دات .

بىر ك بەردەوامىبە بەقسەكانى دەدا : "نەخىر ، نارەزايى لە چى ، دەمەوئى
ئەوئىشتان پى بلىم . بەتايبەت بۆ ئىوھ ، مەبەست لە رۆشنىكرانى ولانى
ئىوھبە ، بەرگىبەكى تەواوتان دژ بەزولم و داپلوسىنى كۆمۆنىستان كرد ،
ئازەبەتتەكتان نواند كە ئىمە نىمانە ، ئىوھ توتىتتى ئازادىتان پى نىشان
داين ، بەلكو دەلئىم ئىوھ جوامىرىتان نىشان داين ، ئىتر ئىوھ نمونەن بۆ
ئىمە . لە لايەكى تىشە ۋە " ، بىر ك دەبەوئى توتىكى وا بداتە قسەكانى كە
زىاتر ئاشنايەتى پىوھ دىار بىت : "بۆدابىست شارىكى زۆر دلگىرە ،
شارىكى زىندوو و تكايە بوارى ئەوئىش بەدەرى كە سەرنجستان بۆ ئەوئىش
رابكىتشم كە شارىكى تا بلىتى ئەوروپايىبە .

- ئا مەبەستت پراگە؟ "بەشەرمىيەكەو زانا چىكەكە ئەمە دەلى." .

ئا جوگرافىيە بەنەعلەت بوو! بىرک لەو تىگەبىشت كە ھەلەيەكى چكۆلەنەي كورد و خىرا بەرامبەر بەزاناكە كە شارەزايى ئەتەكەيت نىيە، ھەلچونەكەي جەلەو كورد و وتى: "بىگومان، مەبەستم پراگە، مەبەستىشم كراكۆشى و سۆفيا و سان پىتەرسبورگ و ھەرۈھا بىر لە ھەموو ئەو شارانەي رۆژھەلات دەكەمەو كە تازە لە ژىر زەبرى ئۆردوگا زۆرەملىيەكان قوتارىان بوو.

- باسى ئۆردوگا زۆرەملىيەكان مەكە. زۆر جار لە كار دوور دەخراينەو، چونكە ئىمە لە ئۆردوگاي زۆرەملى نەبووين.

- ھاوپىيى ئازىم، ھەموو ولاتانى رۆژھەلات بوو بوو ئۆردوگا! جا چ ئۆردوگاي حەقىقىيە، چ مەبەست لە ئۆردوگاي پەمىيە، ئەمەيان زۆر گرىنگ نىيە!

- ھەرۈھا ھەمووشى مەدە پال رۆژھەلاتەو، زانا چىكەكە بەردەوام رەتى دەداتەو: پراگ ھەرۈكو پارس كەوتۆتە رۆژئاواو. دانىشگاي شارل كە لە سەدەي چوارە دامەزرا، يەكەمىن دانىشگاي ئىمپراتۆرىيەتى رۆمى پىرۆز بوو ھەر لەو تىش وەكو دەزانن، ژان ئو، بەدەسپىشخەرى پىش لۆسەر دەژمىردىت و ھەرۈھا بەچاكسازىكى مەزنى كلىسا و رىنوس لە قەلەم دەدرىت. "

دەبى چ زەردەوالەيەك بەزاناكەي دابىتەو؟ بەردەوام ھەلەي ئەويتەر چاك دەكاتەو، ئەو تىش وەكو كىچ كەوتبىتە كەولى، سەرەراي ئەو ھى گەرموگورىيەكى دەنگى نەشاردەو: "ھاوپىيى ئازىم، شەرم مەكەن كە خەلكى رۆژھەلاتن. فەرەنسا ھەست بەدۆستايە تىيەكى زۆر بەرامبەر بەولاتانى رۆژھەلات دەكات. بىر لە ھىجرەتى سەدەي نۆزدە بگەرەو!

- ئىمە لە سەدەي نۆزدەھەم، ھىجرەتەمان نەبوو.

- ئەي مىكىويكز؟ بەراستى شانازى بەو ھەو دەكەم، فەرەنسا بوو

بەولاتى دوو ھى!

- بەلام مىكىويكز خەلكى... بەردەوام زانا چىكەكە رەتى بىرک دەداتەو.

ئا لەم كاتەدا ئىماكولاتا دىتە سەر شانۆ؛ بەھىمى گەلى خىرا، بانگى كامىرامانەكەي دەكات، پاشان، بەپىشتى دەست زانا چىكەكە لا دەدات و دەچى لە تەنىشت بىرکەو رادەو ھەستىت و پىي دەلى: "ژاك - ئەلان بىرک..."

كامىرامانەكە كامىراكە لەسەر شانى چەسپ دەكات: "توخا دەقەيەك!"
ئىماكولاتا رادەو ھەستى، سەيرى كامىراكە دەكات و جارىكى دىش ئەمە دووبارە دەكاتەو: "ژاك - ئەلان بىرک..."

سه عاتی له مه و بهر، کاتی بیترک ئیماکولاتا و کامیرامانه که ی له هۆلی کۆره که بینی وهخت بوو له داخا شهق بهریت. بهلام ئیستا، نهو سه غله تیبیه که زانا چیکه که بۆی دروست ده کرد، نهو هی ئیماکولاتا تیبیه پر ده کات؛ تازه خوئی له دهستی قوتار کردبوو، به ئاسته میس نیمچه زهرده خه نه یه کی بۆ ده کات و بهس.

ئیماکولاتا ههست به وره به رزی خوئی ده کات، له دهنگییدا ههست به دلخوئی و ناشایه تیبیه کی ناشکرا ده کریت... "ژان له لان بیترک، له م کۆره ی که بۆ نه نتمۆلۆژیستان ساز کراوه و قه دهر و ریککهوت وای کردوه که خوئان له م نیوه نده بدۆزنه وه و چهند ساتیکه پر له جۆشوخوشتان برده سه ر..." و مایکرۆفۆنه که له ده می نزیک ده کاته وه.

بیترک هه ر وه کو قوتابییه ک وهلام ده داته وه: "به لئ، میوانداری نه نتمۆلۆژیستیکی گه وره ی چیکمان کرد، له جیاتی نه وه ی خوئی بۆ لیکۆلینه وه ته رخان بکات، هه موو ژیا نی له زیندان بردۆته سه ر. جزووری نه وه هه مووانی تووشی راچه نی کرد."

بوون به سه ما که ر ته نها سه و داسه ربی نییه، به لکو ریکه یه که و ناتوانین خوئمانی لی لادهین؛ نه و رۆژه ی که دو بیترک فراوینی له گه ل تووشبوانی ئایدز ده کرد، ئابرووی بیترکی برد، بیترک له بهر زیاد غرووری، رووی نه کرده سوئال، به لکو له بهر نه وه بوو سه ما چه وته که ی خوئی پی راست کاته وه. ئیستا ههست به بی تامی رسته کانی خوئی ده کات، ههست به وه ده کات که نه م رستانه شتیکیان نوئسانه، تام و خویی ده وئ، فیکره یه کی چاوه روان نه کراو، مو فاجه یه ک. هه ر بۆیه به رده وه ام قسه ی ده کرد، تاکو له دوورا ههستی به ئیحای فیکره یه ک کرد: "نه م بۆنه یه ده قۆزمه وه و بۆ نه وه ی پیشنیاری خوئمان ئاراسته بکه م، نه ویش دامه زاندنی کۆمه له ی

نه نتمۆلۆژیستانی فه رنه ساوی - چیکیه. (ههست ده کات ئیستا زۆر باشتره، له مه ر نه م فیکره یه وه خوئی تووشی واقورمان هات). ده میک نییه له گه ل هاوکاریکه ی چیکه له م رووه وه قسه م کرد (ئاماژه یه کی ها که زایی بۆ زانا چیکه که ده کات) و گه لیک دلی به م فیکره یه خوئ بوو و هه روه ها ناوی شاعیریکه ی دووره ولاتی سه ده ی رابردووش بۆ نه م کۆمه له یه پیشنیار کرا و ده بیته ره مزی برایه تی نیوان نه م دوو میلله ته. نه ویش میکیویزکیه. مه بهست له ئاده م میکیویزکیه.

له ژیا نی نه م شاعیره شتیکی فی ر ده بین، نه ویش نه وه یه چ شیعر چ کارکردن له بواری زانست، به شوێر شگی پری ده ژمی ردریت. (وشه ی "شوێر شگی پری" هه ر زوو وزه و ژیا نی خسته وه بهر) چونکه ئینسان هه میسه شوێر شگی پره (ئیستا گه لی جوانه و هه ستیشی پیده کات) توخوا هاوړی وانیه (ئاوړ له زانا چیکه که ده داته وه هه ر خیرا ده که ویته بهر زوومی کامیرا که و سه ر ده له قیته و هکو نه وه ی پیمان بلئ "وایه")، ئیوه، له ریکه ی قوربانی دانه وه، به ژیا نی نه مه تان سه پاند، له ریکه ی نه شکه نه ج و ئازاره وه، به لئ، ئیوه نه مه تان ساغ کرده وه که نه و ئینسانه ی که نه م ناوه به خوئی ره وا ده بینن، هه میسه له شوێر دا یه، شوێر دژی زوئم و زۆرداری، خو ئه گه ریش زوئم و زۆرداری نه بی... (پشوویه کی دریت ده دات، ته نها پوتشان سه ر له م پشووه دریت و کاربگه رانه ده رده کات: ...) دژ به هه لومه رچی مرۆقایه تی که ئیمه هه لمانبژاردوه.

شوێر دژ به هه لومه رچی مرۆقایه تی که ئیمه هه لمانبژاردوه. نه م دوا رسته یه، بوو به گولی نه م خیتابه ئیرتیجالیه، خوئی تووشی حه په سان کرد؛ له هه ققه تدا رسته یه کی جوانه؛ له پر پیکدا نه م رسته یه گه لی له خوئبه ی سیاسه ته دارانه دووری ده خاته وه و رۆحی ئاویتته ی رۆحه هه ره مه زنه کانی ولاته که ی خوئی ده بیته: مه گه ر کامۆیا مالرۆیا سارته ر، بۆیا ن هه بوایه رسته ی له م جۆره بنوسن.

ئیماکولاتا دلخوئشه، به په نه جه ئاماژه بۆ کامیرامانه که ده کات و کامیرا که

ئا لەم کاتەدا زانا چیکە که له بێرک نزیک دەبیتەوه و پیتی دەلتی: "زۆر جوان بوو، بەراستی زۆر جوان بوو، بەلام روخسەتم بەدری با پیت بلیم که میکویبکزی هین نەبوو..."

پاش ئەم سەرکهوتنە جەماوەرییە، بێرک هیشتا هەست بە تالی دەکات؛ بەدەنگیکی نەبەرد و هەراش و گالته جارێیە که وه قسه بەزانا چیکە که دەبریت: "دەزانم، هاوڕیتی ئازیزم، دەزانم، منیش وه کو تو دەزانم که میکویبکزی نەنتۆمۆلۆژیست نەبوو. خو زۆر کهم هەلده که وی شاعیریکی نەنتۆمۆلۆژیست بیت. سەرەرای ئەم نوقسانییەش، هەموو مرۆفایەتی شانازی پیتو دەکات، با ئەوهشت پتی بلیم، هەموو نەنتۆمۆلۆژیستان، تۆشی له گەلدا بیت، بەشیکن له وانهی که دەبی شانازییان پیتو بکهان."

پیکەنینیکی وه کو هەلمیکی دەمیکی بیت په سترای بیت، له پرتیکدا بەرەلا بی: کاتیکی له وه تیگەیشتن ئەم مامۆستایەکی که خوی خوی تووشی ئەم هەژان و هەلچونە کرد و موداخەلە کهی له بیر چو بخوینیتەوه، هەموو نەنتۆمۆلۆژیستان حەزبان دەکرد پر بەدل پیتی پیکەن. قسه تونده کانی بێرک وای لێیان کرد که له دوو دلیبەوه ئازاد بن و بەبی ئەوهی دلخۆشی خوێان بشارنەوه، بدەنه قاقای پیکەنین.

زانا چیکە که شلەژا و دیاریوو: ئەری ئەو ریز و حورمه ته چی لیهات هەر پیش یهک دوو دهقه هاوکاره کانی بزبان دەریانپری؟ چۆن دەبیت وای ئیجازه بەخوێان بدەن و بەم تەرحە پیکەن؟ دەبی بەم خیراییبەوه ئینسان له حاله تی ئیجابه وه بەرهو حاله تی قیز لیهاتنەوه بگۆریت؟ (بەلتی، بەلتی هاوڕیتی ئازیزم). که واته عه تف و بهزهیی شتیکی هه نده ناسکه و کهمخایه نه؟ (بەلتی، بەلتی هاوڕیتی ئازیزم، بیگومان راسته.)

له هه مان کاتیشدا ئیماکولاتا له بێرک نزیک دەبیتەوه. بەدەنگیکی بەهیز قسه دەکات و بەسەر خۆشیش دەچیت:

"بێرک، بێرک، گەلنی مەزنی! هەمووت هەلھێنایەوه! ئای، بەراستی شیتی نوکتە و قۆشمە کانتە! هەرچەند گەلنی ئازارت داوم! کاتی مەکتەبت دیتەوه یاد؟ بێرک، بێرک، دیتەوه یادت بە ئیماکولاتا بانگت دەکردم! ئەو بالندە شەویبەکی که خەوی له چاوانت زراندهبوو! که خەونه کانتی دەشێواند! پیتووسته فلیمیکت یا پۆرتیتیکت بو چی بکهین. دەبی ئەوهش بزانی تەنها من ئەو مافەم پی رهوا دەبیریت."

ئەو توندییەکی که زانا چیکە کهی سەر کرد، بوو بە پیکەنینیکی وه کو پاداشتیکی نەنتۆمۆلۆژیستەکان دایانە بێرک، هیشتا له ناو میتشکیدا دەزربینگایەوه و مەستی دەکرد؛ له کاتی وادا، له خۆرازی بوونیککی مەزن داگیری دهکا و جەسارەتی ئەوهشی دهکرد سەراحتیکی وای بنوینتی خۆشی لیتی برهویتەوه. که واته پیتووسته لیتی ببورین. قۆلی ئیماکولاتا دهگریت و بەلایه کا رایدەکیشتی تاکو له گوپی ناگه هان دووری خاتەوه، پاشان بەدەنگیکی نزمیش، پیتی دەلتی: "برۆ وهل به، پیرەژنی سۆزانی، خۆت و هاوسییە نەخۆشە کانت، برۆ چهپ به، بالندە ی شەوان، داوولی شەوان، یاداشتی هەموو گەلخۆبیبە کانت، گۆفەکی هەموو یادگاریبە کانت، پۆخلەواتی سەر دەمی هەرزەبیم..."

ئیماکولاتا گوپی لەم هەموو بوو بەلام برۆی نەدەکرد که ئەمە راستی بیت. واش بێر دەکاتەوه که ئەم رسته ناخۆلایانە، بەرهو رووی ئەو نەکرابیتن، هەر بو چه واشه پی بردن و ترابیتن، بو ئەوهی مەزەنه ی یاریدەدەرە کهی پی هەلخەلە تینتی، وای بێر دەکردهوه که ئەم رستانه فیلتیکن هیچ پیتووست بهوه ناکات لێیان تیبگات؛ بۆیه بەساویلکەیی و هیواشیبەوه بەبێرک دەلتی: "بوچی ئەم هەموو شتەم پی دەلتی؟ ناخر بوچی؟ چۆن پیتووسته لەم هەموو رسته یه تیبگەم؟

- چۆن پیتی دەلتیم، دەبی هەر ئەوها و ئەوها تیببگەیی! بەپلهی یه کهم وەر بگره، چۆن و تراون هەر ئەوها! هەر وه کو خۆی! په تیاره واته په تیاره و رەزاگران و دەعبای خەو پەوین واته دەعبای خەو پەوین، پۆخلەواتیش هەر وهک پۆخلەوات! "

کردنه که ی خوی رازبیه و رسته کانی زیاتر قه به ده کات و فشیان ده کاته وه، هر به یه کیچ ده کات له سهر په یژیهه ک دابیت و به ره و دروازه کانی ناسمان کرابیتته وه. کورپکی لاو، چاویلکه له چاو، قاتیکی له به ره، گویی گرتوه و هر وه کو نازه لیکیش خوی مه لاس داوه، به وردیش سهرنجی داوه تی. دوا ی نه وه ی قانسان تا دوا تنوک له ره وانبیشیه که ی ده خواته وه، پی پی ده لی: "کاکي نازیم، نیمه ناتوانین نه و سهرده مه که تیا یا دینه دونه او ده سنیشان که یین. هه مووان له پیش چاوی کامیرا ده ژین. ئیتر نه م دیارده یه به شپکه له هه لومهرجی مرؤ قشایه تی. ته نانه ت کاتیکیش ده جه نگی، دیسانه وه هه به رامبه به کامیرا ده یکه یین. کاتیکیش نارزه زایی خومان بو مه سه له یه کی دیاریکراو درده برین، دیسانه وه هه به هوی کامیرا ده توانین ده نگمان بیستریت. هه مووش هه به سهاکه برین وه کو عه رزت کردین. به لکو ده توانم نه وه شت پی بلیم: یا نه وه تا سهاکه برین یا نه وه تا فیراین. ماموستای به ریز، پی ده چی له وه دلگیر بیت که زه من به ره و پیشه وه ده چیت. که واته بگه ریره وه داوه! بگه ریره وه بو سه ده ی دوانزه، تا نه مه ت ده وی؟ به لام نه و کاته ش دژ به کلتسا ده وه ستیت و به به ره بری هاوچه رخیان ده چوتی! زیاتر بگه ریره وه داوه! بگه ریره وه ببه به مه میون! تا له وی هیچ ناسه واری مؤدیرنیته نییه و هه ره شه تیش لی ناکه ن، تا له وی ئیتر هه ست ده که ییت له مالی خوتی، له به هه شتی بیگه ردی ما کاکه کانی!" (۱)

هیچ شتی که له وه زیاتر جی نه فرده ت نییه وه لامیکی کوشنده ت چنگ نه که وی کاتیک پرسیاریکی کوشنده ت لی ده کری. تا له م سهر له خو تیکچوونه ی که وه سف ناکریت، له ژیر بزهی گالته نامیزانه وه، قانسان ملکه چ ده کشیتته وه. دوا ی ده قه یه کی شهرمه زاری، نه وه ی هاته وه یاد که ژولی چاوه پروانی ده کات. په رداخه که ی ده ستی هه لده دا که قومیکی لی نه خواردبوو؛ پاشان له سهر کاونه توره که دایده نی و دوو په رداخه ویسکی دیکه داوا ده کات، به کیکیان بو خوی و نه وی دیش بو ژولی.

(۱) ناوی جوړه مه میونیکي ناسیایه. (وه رگپړ).

به درتیا یی نه م ماوه یه، له قولایی سالتونه که وه، قانسان سهرنجی نه و که سه ی ده دا که حه زی له چاره ی نه ده کرد، هه موو پروو داوه کان چه ند مه تریک له وه وه دوو بوون و به لام هیچ له قسه کان نه گه یشت. سهره رای نه مه ش شتی که به نیسه ت نه وه وه ناشکرا بوو: بیچ به نیسه ت نه وه وه، هه ره وه کو چون پوتقان وه سفی ده کرد: موهه ریجیکی ماس میدیایه، نه کته ریکی نابوت و زمانلوس و سه ماکه ره. بیگومان، هه ره له به ره نه وه ی نه و ناماده یه، جه معه تی ته له فیزیون خویان و انیشان ده دا که به ته نگی نه نتوموژنیستانه وه دین! قانسان زور به وردییه وه سهرنجی دابوی و له هونه ری سه ماکه رده که ی کولی سو وه وه: هونه ری نه وه ی ده سه برداری ئوژه کتیفی کامیرا نابیت و هه ره ها بلیمه تی نه وه شی هه میسه له پیشه وه ی هه مووان راده وه ستیت، به کارامه یی و قوزبیه وه، به ده ست هیمه ده کات و سهرنجی هیترا ن بو خوی راده کیشی. له و کاته ی که بیچک ئیماکولتای له قولوه گرت، ئیتر له توانایدا نه ما و هاوار ده کات: "سه بری که ن، تاقه شت که بیری لی ده کاته وه، نه و ژنه یه که له ته له فیزیون ئیش ده کات! تا به و جوړه قولی زانا چیکه که ی نه گرت، بو نه و نه م هاوکارانه هیچ گرینگیه کیان نه بوو، به تاییه ت کاتیک بیگانه بن، نه و شیت و شه یدا ی ته له فیزیونه، ته له فیزیون دایک و باوکیستی، ته له فیزیون دوست و په تیاره یه تی، گره وتان له گه ل ده که م تاقه شتی نه وه، گره وتان له گه ل ده که م تاقه ناریله ی هه موو گه ردوونه!"

سهره رای نه وه ی دنگی قانسان، زیقن و نرم بوو؛ شتیکی سه بر، نه مجاره یان، زور ته و او مه حکم بوو. راسته، بارودوخی و اهه یه گویمان له نرمترین و نرمترین دنگ ده بیت. به تاییه ت نه و کاتانه ی که فیکره یه ک ته رح ده کرت و سه غله تیمان بو دهنیتته وه. قانسان په ره به بیرکرده وه کانی ده دات؛ ناسک و تیژپره؛ باس له سه ماکه ران ده کات و باسی نه و په یمانه ش ده کات که له گه ل فریشته دا به ستوویانه. تا دیتیش له ره وانایی قسه

قات له بهر هکه، وهکو درکپیک چه قییبته رۆحی وابوو، نه دیده توانی له کۆلی خۆی کاته وه؛ هه ندهی کاره که سهخت دهکه و ته وه، کاتیک دهیویست ئیغرای ژنییک بکات. به لآم چۆن ده توانی ئیغرای ژنییک بکهیت له کاتیک درکپیک چه قییبته رۆحت و نازارت بدات؟

درکی به میزاجی کرد: "ئه وه ئه وه هه موو کاته له کوئی بوویت؟ وام ههست کرد ئیتر ناگه رپیتته وه. ده ته وی و ازم لی بهیتی. "

له وه تیده گا که دلێ پتویه ته و ئه مهش که میک نازاری درکه که سووکت ده کاته وه. جارپکی دیش هه ولی ئه وه ده دات سه ره له نوێ ئه فسووناوی خۆی بنویتی. به لآم دوو دلێ:

"حیکایه تم بۆ هه لمه به سه ته. وهکو پینش نه ختییک نیت، گۆرایت، چاوت به ناسیاوی که وت؟

- نه ختیر، نه به خوا، فانسان وه لآم ده داته وه.

- با با. چاوت به ژنییک که وت. تکایه، ئه گهر ده ته وی له گه ل ئه وه برۆی، برۆ، پینش نیو سه عات نه تمده ناسی. ده توانم به رده وام بم له سه ره ئه وهی که قهت نه تمنا سیی. "

کچه که تا دیت غه مگین دیاره و به نیسه بهت پیاویکی شه وه، ده رمانی وا چاک قه د ده ست نا که وی که له غه مگین کردنی ژنییک چنگی ده که وی.

"به خوای هیچ نییه، بروام پت بکه، په یوه ندی به ژنه وه نییه. سه غله تکه ریکی خۆلم تووش بوو، شووم، که وتینه شه ره قسه. هه ره ئه مه و بهس، به ئاسپایی نه وازش به گۆنای ده کات و ئیتر ته نه که گومانه که ده ره ویته وه.

ژولی پتی ده لی: "فانسان، به لآم سه روین گۆرای.

- وه ره ". بۆ کاو نتووری باره که ده عوه تی ده کات. ده یه وی ئه وه درکه به رپتینه ی ویسکی له رۆحی هه لقه نی. کابرا قۆزه چاکهت و پانتو ل له پتییه که له گه ل چه ند که سیکی دی، هه ره له و نا وه یه. هیچ ژنییک به و نا وه وه دیار نییه، ئه مهش بۆ فانسان به ختیکی چاکه، چونکه له گه ل ژولی دایه و تا دیتیش له پینش چاوی جوانتر ده بیته. دوو په رداخ ویسکی تر بانگ ده کات، دانه یه کی بۆ ئه وه درپژ ده کات و ئه وی تریش ختیرا فر ده کا و پاشان به ره و وی لار ده بیته وه: "سه یری ئه وه خۆله که، ئه وه قات له به ره ده بینی، عه ی نه که له چا وه که.

- ئه وه؟ کو ره فانسان، ئه وه هیچه، سه د ده ره سه ره هیچه، چۆن وا سه غله ته تی کردووی؟ فانسان ده لی:

- هه ققه ته. کابرایه کی سۆزگ* دیاره. تر سنۆک و ده عبا قرتا وه*. "واش هه ست ده کات حزووری ژولی شکسته که ی هتور ده کاته وه، چونکه سه رکه و تنی راسته قینه، ئه وه ی به راستی نرخی هه بی، غه زوو کردنی ژنییکه، ئا به و ختیرا بییه ش، به تایبهت له نیتو ئه م ئه نتۆمۆلۆژیستانه ی که له رووی ئیترۆتیکه وه و تیرانه یه کن هه ره بۆ خۆیان.

"بروام پت بکه، هیچه، هیچه هیچ، ژولی دوو پاتی ده کاته وه. فانسان پتی ده لی:

- راسته راست، ئه گهر خۆم ئا به مه وه خه ریک بکه م، هه ره ده بم به خۆلیک وه کو ئه و"، ئا له وینده ری، له نزیک باره که، له پینش چاوی هه موو خه لکی، ده می ده خاته نا و ده مییه وه.

* ده عبا و دو ابراهه که و کونی رهش و چه ندان زارا وه ی تر ئیمه له جباتی وشه راسته وخۆ و رووته کانی ئه م کتیبه داماننا وه. داوا ی لیبوردن له وه رگتیری به رپت و خوتنه رانی خۆشه ویست ده که ی که بۆ خۆلادان له سه ر ئیشه نا چاری ئه م ده ستکار ییه بووین. بۆ ئه مانه تیش ده لپین که وا هه ره وشه یه کی نیشانه ی ئه م ئه ستیره یه* له لای ژوورووی چه پییه وه نوو سرا بیئ ئه وه ئیمه گۆرپوما نه.

ده زگای ناراس

ئەمە ماچی بەگەمییان بوو.

دەچنە ناو باخچەگە، پیاسە دەگەن، دەوستان و جارێکی دیش دەس بەماچ کردن دەگەنەو. لە ناو باخچەگە ئەسکەمبیلی تەختە دەبین و دەچن لەسەری دادەنیشن. لە دوورەو گوتییان لە خورەیی رووبارەگە دەبیت. هەست دەگەن رۆحیان کەوتۆتە شەش و نازانن لەبەر چی، بەلام من دەزانم لەبەر چی: گوتییان لە خورەیی رووبارەگە خاتوو ت دەبیت، رووباری عیشقی شەوان؛ لە قوولایی زەمەنەو، سەدەیی لەزەتەکان سلاوێکی نەیتنی دەبەخشیتە فانسان.

ئەویش وەک ئەوێ کە هەستی پیکردبێ: "جاران، ئا لەم کۆشکانە، ئۆرژێ (۱) ساز دەکرا. دەزانی سەدەیی هەژدەم. سەدەیی ساد. مەبەست لە مارکیز دو سادە. *فەلسەفەیی ژووری ژنان*. ئەم کتێبە دەناسی؟

- نەخێر.

- پێویستە بێخۆتینیتەو. دەتدەم. لە یەکی لە ئۆرژیبەکاندا باس لە گفتوگۆی نێوان دوو ژن و دوو پیاو دەکات.

ژولی دەلی:

- باشە.

- هەر چواربان رووتوقووتن و خەریکی خۆشەویستی کردن.

- بەلی.

- حەز بەئەمە دەگەیی؟

- نازانم، ژولی وەلام دەداتەو. بەلام، "ئەم نازانمە" بەواتای ڕەت نایەتەو، ئەمە سەراحتیکی دلفرینی تەوازوعیکی نمونە بییە.

هەر و بەئاسانی درک دەرناهیتریت. دەتوانیت خۆ قایم بگرین و یا

(۱) ئاھەنگن لە پیتاوی دیونیزۆسی ئەتینایی و باخوسی رۆمان ساز دەکران. (وەرگێڕ).

ئەو تا نازارەگە داپلۆسرت، خۆمان و نیشان بەدین کە نازار ناکیشین، بەلام ئەم خۆ دەرخستەش هەول و تەقەلای دەوی. ئەگەر بیت، فانسان و بەجۆشوخۆرەشەو بەسی ساد و ئۆرژیبەکانی دەکات، ئەمە بۆ ئەو نییە ژولی لە ڕێ دەکات، بەلکو دەیهوی ئەو نازارەیی لە بیسەر بچیتەو کە کابرای قات لەبەر تووشی کرد.

فانسان پیتی دەلی:

"بەلی، تۆش باش دەزانی" باوەشی پیتا دەکات و ماچی دەکات. "باش دەزانیت و حەزت لە شتی وایە." فانسان حەزی دەکرد گەلی ئیستیشەادی بۆ بەیتیتەو کە لەو کتێبە نایابە دەریهیتاوە، مەبەست لە *کتێبی فەلسەفەیی ژووری ژنانە*.

پاشان هەلدەستن و دەست بەپیاسە کردن دەگەنەو. لەنیوگەلا وردیلەکانی درەختەکانەو مانگیکی گەورە دەردەگەوی. فانسان تەماشای ژولی دەکات و لە پڕێکدا، وەک ئەوێ سیحری لیکراییت: تریفەیی سپی مانگ جوانییەکی ئەفسووناوی دەبەخشییە ژولی، جوانییەک فانسان تووشی حەپەسان دەکات، جوانییەکی نوێیە، پیتش وەخت نەیبینیوو، جوانییەکی ورد و ناسک، پاکیزە و تەمەلوکردنی سەختە. لە پڕێکدا، نەشیدەزانی چۆن ئەمە روویدا، وینەیی پشتەوێ لە پڕێکدا خەیاالی داگیر کرد و نەیدەتوانی خۆی لێ قوتار کات.

ئای! بۆ ئەو سمتە نازادبخواهه! تەنها ئەو دەتوانی قات لەبەرە قۆزەگەیی پیتی لە بیسەر باتەو (لە کۆتایییدا، لە کۆتایییدا!) بەتەواویی ئاوا بوو. ئەو هەموو بادە ویسکییانە نەیانتوانی قات لەبەرەگەیی لە مێشک بسپرنەو، ئەو لە چرکەبەگدا، سمتی ئەو کچە هەموو شتەکانی پیتی فەرامۆش کرد! فانسان خۆی لە ژولی دەتالینیی، ماچی دەکات و مەمکۆلەکانی هەلدەگۆتۆفی و بۆ ماوەیەکیش دەروانیتە جوانییە سیحراویبەگەیی و بەردەوامیش بیسەر لە سمتی دەکاتەو. پڕ بەدل ئارەزووی ئەو دەکات کە

پیتی بلتی: "مه مکو له کانت هه لده گلو فم به لام بیرم هه ره له لای سمتته. " به لام ناتوانی، وشه کان ناکه ونه سه زاری. چه ندی دی بیر له سمتی ده کاته وه، هه نده ژولی سپی و بیگه رد و فریشته یی خوئی ده نوبتی، هه رچه ندهش له توانیدا نییه به ناشکرا ئەم وشانه بو ده بری.

۲۶

قیرا نوستوو و منیش له په نجه ره که وه ده روانم، دوو کهس ده بینم، له ژیر تریفی مانگ له ناو باخچه که بیاسه ده کن.

له پریکدا ههست ده کهم هه ناسه دانی قیرا خیرا تر ده بیت، ئاوری لی ده ده مه وه و له وه تیده گه م که هه نده نابات هاواریکی لی بهرز ده بیته وه. هه رگیز نه مبینیوه خه وی ناخوش ببینی! ده بی چ شتیکی له م کوشکه روو بدات؟

به ئاگای ده هیتمه وه و ته ماشام ده کات و چاوانی زهق و پری له سامناکییه. پاشان هه ر خیرا، وه کو ئه وهی له ژیر کاربگه ری گرانه تا دابیت، دهست ده کات به گیترا نه وه و ده لی: "ههستم ده کرد له دالانیکی دریتی ئەم میوانخانه یه دا بووم. له پریکدا، له دووره وه، پیاویکم لی قووت بووه وه و به ره و من غاری ده دا. کاتیک لیم نزیک بووه وه، چه ند مه تریکمان له نیتواندا بوو، دهستی به هاوار کردن کرد. گوئیگه، به چیکی قسه ی ده کرد! رسته ی بی سه ر و بنی ده وته وه: "میکیوبکز چیکی نییه! میکیوبکز پۆلۆنییه!" پاشان به هه ره شه کردن لیم نزیک بووه وه و چه ند هه نگا ویکمان له به ینا بوو، ئا له م کاته دا به ئاگات هیتامه وه.

پیم وت:

- داوای لیبوردنت لی ده کهم، تو بوویته قوریانی ورتنه کانم.

- چۆن؟

- وه کو ئه وهی خه ونه کانی تو ته نه که ی خو ل بن و منیش لاپه ره پروپوچه کانی تیا فری دەم.

- چ شتیکی له میشتک دایه؟ رۆمانی؟ "به راری بییه وه پرسیری لی کردم.

سه رم شو ر ده که مه وه.

"زۆر جار پیت دوتم دهمهوی رۆمانیک بنووسم وشه ی جیدی چیه تیای نه پیت. **حهماقه تیکی زل بو ناره زووه کانی تو.** له وه دترسم ئیستا کاتی هات پیت. دهمهوی ناگادارت بکه مه وه: وربا به."

سه رم زیاتر شوپ ده که مه وه.

"دیته وه یادت دایکت چی دوت؟ گویم له دهنگیتی، ههر وه کو نه وه ی که دوینتی بوو پیت: میلانکو. بهس نه وه نده قوشمه چی به. که سیک نییه لیت تیبگات. ههستی هه موو خه لک بریندار ده که ییت و ئیتر هه موو قینیان لیت ده پیته وه. دیته وه یادت؟ له وه لامدا ده لیم:

- به لئ.

- ناگادارت ده که مه وه. جیدی بوون ده تپار تزی. ناجیدی به تیش له پیش په وه گورگ رووت ده کاته وه. خو نه وهش ده زانی، گورگ چاره روانی چ ده که ن."

دوای ناشکر کردنی ئه م غه بیه، جار تکی دی نووسته وه.

که م تا زور نا له م کاته دا بوو که زانا چیکه که گه راپه وه ژووره که ی، شکست و ههستی ده کرد روچی هه لا هه لا بووه. تاکو ئیستاش پر ههر دوو گویتی له تریقه ی نه و پیکه نینانه یه که دوا به دوای قه شمه ریبیا ته کانی بیترکه وه دروست بوون. هه روا به سه رسورمان مایه وه: ئایا ده بی ههر وا خیرا، ئیعبا بیکی له راده به دهر شوین به و قیز لیها تنه وه یه چو ل کات؟

له هه قه تدا، له خو م ده پرسی، ئایا نه و ماچه چی به سه ر هات که روودا وه میژووییه گه ردوونییه مه زنه کان له سه ر ته ویلی جیه پیت؟

ئا به م شیوه یه نه وانیه که مامه حه مه یی به روودا وه هاوچه ر خه کانه وه ده که ن، تووشی هه له دین. نه وه نازان نه و بارود و خانیه میژوو ده یان خاته سه ر شانو، ته نها بو چند ده قه یه ک رووناکییان ده گاتی. هیه چ روودا و تیک له نیو به رده و امییدا به هاوچه رخی نامینیتته وه، ته نها چند کات تکی کورت خایه ن نه پیت، نه ویش ههر له سه ره تای سه ره تادا. نه و منالانه ی که وا له سو مال به پیش چاوی ملیونه ها ته ماشا که رانی ته له فیز یونه وه گیانیان ده دا، ئایا له مه رگ رزگاریان بوو؟ چیسیان به سه رهات؟ ئایا لاواز تر بوون یا قه له وتر؟ ئایا سو مال ماوه یان نه؟ نه ری به راستی، سو مال وجودی هه بووه؟

گیرانه وه ی میژووی هاوچه ر خ به ئاهه نگ تکی موسیقا ده چیت که تیای سه د و سی و ههشت به ره مه ی بیته و فنی ریز کریت، به لام له ههر به ره مه و ته نها ههشت پیوه ری سه ره تا وه رگیریت. نه گه ر بیت و هه مان ئاهه نگ ده سالی تر پیش که ش بکریتته وه، نه وه ههر به ره مه و ته نها نوته ی به که می لیدریت، که واته سه د و سی و ههشت نوته له هه موو ئاهه نگه که یا لیدریت و حیسابی ئاوازی بو بکریت. دوای ده سال، سه رتاپای موسیقای بیته و فنی، به نوته به کی دریتی زیقن بچویندریت، ههر وه کو نه و

نۆته بهرز و ههتا ههتایبیهی رۆژی یهکهمی کهر بوونی گۆتی لئ بوو.

زانا چیکهکه نغرۆی میلانکۆلیبیهکه بهتی و ههر وهکو ئهوهی دلئ خۆی بداتهوه، فیکرهیهکی بهخه یالا دیت، بیری بۆ قاره مانایه تی خۆی چوو، هی ئه کاتهی که کریکاری بیناسازی بوو. هه موو ده بانه وی ئه مه له یاد بکه ن، له و رووه وه یاداشتیکه مادیی و ههستیاری هه بوو: هه موو له شی ماسوولکه بوو. بزیه کی نهینی له خۆرازی بوون، له سه ر لیوی چه که ره ده کات، چونکه له وه دلنیا یه که که سه یتک له وانه هه نده ی ئه و، خاوه ن هه مان بازوو و ماسوولکه نییه .

به لئ، بروای پئ ده که ن یا نه ء، ئه م فیکره یه، به عه نتیکه ده چیت، به راستی دلئ ده اته وه. چاکه ته که ی فرئ ده دات و له سه ر سک، هه ر له سه ر عه رده که، له سه ر سک پال ده که وی، پاشان، ده که ویته سه ر بازوو. بیست و شه ش جار گینگل ده دات و دلئ به خۆی خۆشه. ناو به ناو، ئه وه ی به بیرا دیت و له گه ل هاوکاره کانییه تی، دوا ی ئیش ده چوون له گۆمه بچووکه که ی پشته وه مه له یان ده کرد. راستر بو تریت، ئا ئه و کات، هه زار جار دلئ خۆشتر بوو له ئیستا. کریکاران ناویان لینابوو ئه نیشتاین و خۆشیان ده ویست.

ئه م فیکره سووکه ی به خه یالا دیت (هه ست به سووکیی فیکره که ده کات، به لام دلخۆشیشی ده کات) بچیت له گه رماوی میوانخانه که مه له بکات. هۆشیا ره به رامبه ر به م دلخۆشی خۆده رخستنه، ده یه وی له شی خۆی نیشانی ئه و ئه ننتیلیکتویله له رولا وازانه ی ئه و ولاته زۆر پیشکه وتوو، زیاد له پیوست رۆشنبیر و بئ وه فایانه بدات.

خۆشبه ختانه، له پراگه وه ده رپیتی مه له ی له گه ل خۆی هینابوو، (هه مبه شه له ناو جانتاکه به تی) ده یکاته پیتی و نیوه رووت، له ئاوتینه که سه یری خۆی ده کات. ئه نیشکی ده چه مینیتته وه و ماسوولکه ی بازوو به جوانی ره پ ده بن. "

ئه گه ر یه کی دان به رابردووم ناهینئ، با سه یری ئه م ماسوولکانه بکات، به لگه نه ویست! " دلغه ی ئه وه لئ ده دات وا به ده وری چه زه که ده خولیتته وه و له شی به فهره نسبییه کانی نیشان ده دات و ده یه وی پیمان بلتت، به هایه کی سه رتایی هه یه ئه ویش ته کامولی له شه، ته کامولیکه و هه ر ئه و ده توانی خۆی پیوه هه لکیشئ و ئه وانی دی هیچ فیکره یه کیان له م رووه وه نییه. پاشان هه ست ده کات زۆر جوان نییه وا به نیوه رووت به دالانی میوانخانه که یا تپه ری، فانیله که ی ده کاته به ر. ئه وه ی ده مینیتته وه، مه سه له ی پتیه. به پتی په تیش بروات به قه د ئه وه ناشربنه که پتلاوه کانی له پی بیت، که واته بریار ده دات ته نها گۆره وییه کانی بکاته پتی. ئا به م شیوه یه ش. جاریکه دیش سه یری ئاوتینه که ده کاته وه. جاریکه دیش، ته نکه خه میک تیکه لئ شانازی به خۆ کردنه وه که ی ده بیت، سه رله نوی له خۆی دلنیا یه.

تاقیکراوه ته وه، پۆلینکراو، چاودیریکراو، گۆرانی پیتدا هه لدر او و
ناهنگی بو گیراوه.

دواپراوه که*: چوار ریتی پر له غه لبه غه لب که ئینسانییبه تی پالکه وتووی
تیا یهک دهگری، تونیلیکه نه وه کانی پیتدا تیده پهرن.

ته نها گیل و گه لحویان نه و قه ناعه ته بیان له لا هه یه که نه و جیتگا زۆر
گشتییبه شویتیکه زۆر خسوسییبه. له راستیدا، شوینی ههر خسوسه،
کونه ره شه یه*، ده رگای بالا؛ بالا یه چونکه له هه مرویان نه فسووناویتر و
نهیتینامیتزتره. بو نه وهی نه پۆلینیر بگاته نه م حیکمه ته، ده بوایه چوار
مانگی ره به ق له ژیر توپاراندا ژیان به ریتته سهر، له کاتیکدا، قانسان
ته نها دوا یه پیاسه یهک له گه ل ژولیدا، له ژیر تریفه ی مانگی سپی،
که یشته نه م قه ناعه ته.

پشته وه. ده کری به جۆریکی دیکه ش ناوی به رین، بو نمونه گیوم نه پۆلینیر
به ده رگای نۆیه می له شی ناوزه ده کرد. نه و شیعه ری که له باره ی نو ده رگای
له شی ئافره ته وه ده دوی، له دوو نوسخه دا بلا بو وه: به که میانی له ۱۱ ی
جۆزه ردانی ۱۹۱۵ نوسی کاتج که له سه نگه ری جه نگدا ده بی و بو "لوو"
ناویک، مه عشوقی ده بی و بو نه وی ده نیری، دوو ه میشیانی له ۲۱ ی
ره زه ری هه مان سال، ههر له هه مان سه نگه ر نو سیبووی، نه مه یانی بو
مادلین نارد، ژنه دۆستییک بوو. ههر دوو شیعه که جوانن، دوو خه یالی
جیاواز به به ره میان هیناوه، به لام به هه مان شیوه دارپژراون: ههر کۆپله و
سه بارت به ده رگایه کی له شی مه عشوقه یه: چاویک، پاشان چاوی دووهم،
گوئییهک، پاشان گوئی دووهم، کونه لووتی راست، پاشان کونه لووتی لای
چه پ، ده م، له شیعه که ی "لوو" دا، باس له "ده رگای پاشه ل*" ده کات و
پاشانیس، ده رگای نۆیه م دیت و مه به ستیش له دواپراوه که یه*. به لام له
شیعه ری دووهمدا، نه وهی که بو مادلیتی نووسیوه، شتیکی سه بر به سه ر
ده رگا کانا دیت. دواپراوه که* ده که ویتته خانه ی هه شته مه وه و باسی کونیک
ده کات که له "نیوان دوو چیا ی عاقیقه وه" ده کرتته وه، که شوینی ده رگای
نۆیه م ده گرتته وه: "له وانی دی نه فسووناوی تره"، ده رگای "جادوو بازییه
که له و رووه وه جو رته تی قسه کردن نامینی"، "بابی عالی" یه.

بیر له و چوار مانگه ده که مه وه که ده که ویتته نیوان نووسی نی نه م دوو
شیعه ره وه، نه و چوار مانگه ی که نه پۆلینیر له سه نگه ری جه نگدا بوو، نغرو
خه ون و نه ندیشه ی ئیرۆتیکیه و گۆرانکارییه کی ته و او ده کاته سه ر نه م
که شفه: ره ش* ده بیته با به تیکه عاجباتی و تیا یا هه مو و زه ی نیوکلیری
روو تایه تی تیا به کار ده هینی. بیگومان ده رگای دواپراوه که* گرینگه،
(بیگومان کی ده توانی حاشا له مه بکات؟)، به لام گرینگیه کی زۆر
ره سمیه، شویتیکه تو مارکراو و کۆنترۆلکراو و زۆر پیا هه لدر او،

وهزعیکی ناهه مواره کاتییک که نه توانین تنهها دهر باره ی شتییک قسه بکهین و له هه مان کاتییشدا، توانای نه وه مان نه بی له و پرووه قسه بکهین: نه و کوونه ی که فانسان له توانایدا نه بو له فزی بکات وه کو تۆپه له په رۆیه که و ناخراره ته قورگییه وه. سهیری ناسمان دهکات وه که نه وه ی له یارمه تیده رتییک بگه ری. ناسمانیش فریای ده که وه: ئیحای شیعرییانه ی بو دهنیری، فانسان دهست دهکات به هاوار: "ته ماشا بکه!" نامارۆیه کیش بو مانگ دهکات. "هه ر ده لئی کوونی ره شه* به و ناسمانه وه لکاوه!"

چاوی به ره و ژولی وه رده گتیری. ناسک و بیگه رد و ژولی بزه ددیگری و ده لئی: "راسته"، چونکه نیو سه عات ده بی، به هه موو شتیکی فانسان موعجیبه.

گوئی له و "راسته" ده بیته، به لام تینویتی ناشکینی. هه ر به پاکیزه یه کی نه فسووناوی دهکات و فانسانیش هه زی ده کرد گوئی له: "کوئی ره ش*" بوایه. هه زی له وه ده کرد نه و زاره نه فسووناوییه، نه و وشانه ی له فز بکردبایه، ئای که پپی خۆش ده بو! هه زی له وه ده کرد که پپی بلتی: له گه ل من نه مه دووباره بکه وه، کوئی ره ش*، کوئی ره ش*، کوئی ره ش*، به لام ناویری. له جیاتی نه مه، زمانه وه انییه که ی بو ی ده بیته ته له، نه وه نده ی دیکه به ره و زمانه ی ئیستعاره ده خلیسکی: "له و کونه ره شه وه*" رووناکییه کی کال به سه ر هه موو گه ردوونا په خش و بلاو ده بیته وه! " بازووی به ره و مانگ درێژ دهکات: "به ره و پیتشه وه، به ره و کوئی ره ش*" هه تا هه تایه!"

ناتوانم سه رنجی خۆم به رامبه ر به م ئیرتیجالییه ته ی فانسان خۆی بیده نگ راگرم: له به ر نه و وه سواسیییه ی که له مه ر کوئی ره شه وه* تووشی هات،

ده یه وئ په یه نده ی خۆیمان به سه ده ی هه ژده مه وه بو ساغ کاته وه، په یه نده ی خۆی به ساد و به گشت نه و گرووپه ی که لیبه رتان بوون؛ به لام له به ر نه وه ی هه نده هیتز شک نابات، بو نه وه ی تا دوا سه رحه دی نه م هاجیسه بروات، که له پوورتیکی دیکه، جیاواز، دژ به میان، ده که ویتته سه ده یه ک دوا ی نه وه وه، نه و فریای ده که ویت، به جۆر تیکی دیکه، له توانایدا نییه دهر باره ی هاجیسه لیبرتینه کانییه وه بدوئ، تنه ها به خۆ دالده دان نه بیته، نه ویش له پشتی لیبرکییه که وه که ده ی کاته ئیستعاره و میتافۆر. نا به م شتیوه یه. زهینییه ته ی لیبرتیناژ ده کاته قوربان ی زهینییه تیکی شیعی. کوئی ره ش*، له جه سته ی ژنییکه وه ده گوازیتته وه بو که شکه لانی فه له ک.

ئای که نه م جیگۆرکییه شتیکی غه مگین و بینینیسه سه خته! هه یج هه زم لئی نییه نا به م جۆره دوا ی فانسان بکه وم: خۆی ده خواته وه، له و میتافۆرانه گیر بووه هه ر وه کو نه وه ی میتشییک به چریتشه وه نووساییت؛ جارتیکی دیش هاوار دهکات "کوئی ره ش*" ناسمان وه کو چاویکی شاهانه یه!"

وه کو نه وه ی ژولی هه سته ی به مان دوو بوون کرد بیته، ژولی نه فه سی شیعرییانه ی فانسان ده پچری، تا ده هات به ره و ژوور هه لده گرا، به ده ست نامارۆه بو سالۆنه رۆشنه که ی دهکات، له پشت چه په ره که وه دیار بو و ده لئی: "پپی ده چی که سی تیدا نه ما بیته."

ده چنه ژووره وه: وایه، له ده ور میزه کان، یه ک دووانیکی به جیما و وه که سی دیکه ی لئ نه بوو. قات له به ره که شخه که ش له و ناوه نه ما بوو، به لام، غیابی نه و، به شتیوه یه کی وا دیت به بییری فانسانا، گوئی له ده نگیشی ده بیته، ساردوسر و شه رانی، هه روه ها له هه مان کات گوئی له پیکه نیی هه وه له کانیسه ی ده بیته. جارتیکی دیش شه رم دایده گری: چون ده بیته نا به و جۆره، بی ده سه لات به رامبه ری وه ستام؟ چون هه نده غه مگینانه زمانم به قورگمه وه نووسا؟ ده یه وئ نه م خه یاله له میتشیکی راجمالی، به لام ناتوانی، جارتیکی تریش گوئی له وشه کانی ده بیته وه:

"هه موومان له پيش چاوى كامپيرا ده ژين. ئيستر ئه م ديارده يه به شيكه له هه لومه رج مرو قايه تي..."

به ته واوى ژولى له بېر دهكات و سه رسورماو، به رامبه ر به م دوو رسته يه هه لويس ته يه ك دهكات؛ چهندي سه يره: نه نجه ته كه ي قات له به ره كه هه ر دهقاو دهق به فيكره ي فانسان ده چي ت، كاتي خو ي ناراسته ي پوتفاني ده كرد و ده يوت: "ته گه ر به وه ي تيكه لي ژياني گشتي بي ت و سه رنجي خه لكي به ره و ناعه داله تي رابكيشي، چو ن ده تواني تا له م سه رده مه ي ئيمه نه بيته سه ماكه ر، يا وه كو سه ماكه ر خو ت نه نويني؟"

هه ر له به ر ئه مه نييه به و جو ره هه ست به ته ريق بوونه وه بكات به رامبه ر به قات له به ره كه؟ ئايا نه نجه ته كه ي گه لي له وه ي ئه وه وه نزيك بوو، هه ر له به ر ئه مه بوو نه ي تواني به ره و رووي بيته وه؟ ئايا هه موو له ناو هه مان ته له داين، سه يري به وه دا هات كه له پرېدا، نه و زه مينه ي كه له سه ري راوه ستا بوو، ده بيته سه ر ته خته ي شانويه ك و ده رچه يه كي تيا نادو زيته وه؟ كه وا ته جيا وازييه كي نه و تو له نيوان بېر كرده وه ي فانسان و نه و قات له به ره كه دا نييه؟ نه خي ر، نه م فيكره يه ته حه مول ناكريت! بي ز له بي ر ك ده كاته وه، بي زيش له قات له به ره كه ده كاته وه، نه م بي ز ليها تنه وه يه ش پيش هه موو حوكمي ك ده كه وي ت. وركن، هه ولي ئه وه ده دات ده ست به سه ر نه و جو دا وازييه نه دا بگري ت كه له واني ديكه ي جو دا ي ده كاته وه، تا ده گاته نه وه ي شتيكي زو ر رووني به خه يالا بيت: نه وان وه كو كه ساس و به دبه خت، دلبيان به هه لومه رجي مرو قايه تي خو شه، هه ر وه كو نه وه ي كه سه پاندر او ده ته سه ريان: سه ماكه رن و دلبيانيش پي ي خو شه. به لام نه و، سه ره راي نه وه ي كه ده شزاني هيج ده رچه يه ك نييه، فيكره ي نه گونجاني خو ي له گه ل جيهاندا هيتوري ده كاته وه. تا نه م كاته وه لام يكي به بيرا دي ت و ده بوايه نه م وه لامه ي بسا ويايه رووي قات له به ره كه شه كه: "ته گه ر بيت له پيش چاوى كامپيرا ژيان بر دنه سه ر هه لومه رجي مرو قايه تي بيت، من دژ به مه ده وه ستم. من نه مه هه لئه بژاردو وه!" تا نه مه يه وه لام! به ره و لاي ژولى ده چه مي ته وه و

به يي هيج شه رح يكي پيشو ه خت، پي ي ده لي: "ته نها شت نه گه ر بو مان مابسته وه، نه وه يا خي بوونه دژ به هه لومه رجي مرو قايه تييه، چونكه ئيمه نه م هه لومه رجه مان هه لئه بژاردو وه!"

ژولى به رسته سه يره كاني فانسان راهات، نه مه ي دوايي زو ر به دل بو و له سه ر تو نيكي خه با تگي رانه ش وه لام ده داته وه: "بي گومان!" هه ر وه كو نه وه ي وشه ي "يا خي بوون" پر گياني له وزه يه كي دل خو شه ر كر دي ت، ده لي: "با بو ژو و ره كه ت بچين".

له پرېكدا، كا بر اي كه شخه له پيش خه يالي فانسان ون ده بيت و سه يري ژولى دهكات و سه باره ت به دوا وشه كه ي ژولى تووشى حه په سانيكي ته واو هاتو وه.

ژوليش تووشى حه په سان هات. نزيك باره كه، چهنه كه سيك مابوونه وه، هه مان نه و كه سانه بوون پيش نه وه ي فانسان بيت و قسه كه ي خو ي بكات. نه و خه لكه، هه ر هه ستيان به بووني ژولى نه ده كرد و به مه ژولى هه ستي بريندار ده بوو.

ئيس تاش، سه يريان ده كا، سه ره رز و پته و، شه ويكي عاشقانه ي له پيشه، نه ويش سه باره ت به ئيراده ي و نازايه تي خو يه تي، هه ست دهكات ده و له مه نده، به خت يار يتي و له و هه موو خه لكه ي ده و ر باره كه ش به هيتزه . ده چر ينيته بنا گو يي فانسانا: "نه م خه لكه هه موويان ده عبا* قرتا ون." نه وه ش ده زاني كه نه م وشه يه هي فانسانه و نه مه ده لي بو نه وه ي تيببگه يه ني كه خو ي ته سلمي نه و كر دو وه و بو ته هي نه و.

هه ر وه كو نه وه ي ژولى نارنجو كي دل خو شي بكاته چنگييه وه. كه وا ته ده تواني له گه ل خا وون جوان ترين سمتدا يه كسه ر به ره و ژو و ره كه ي بكه ويته ري؛ به لام هه ر وه كو نه وه ي ملكه چي فرماني ك بيت كه له دو و ره وه ده كه و ته به رگو يي، حه زي ده كرد پيش نه وه ي پروات هه رايه ك بني ته وه، كه و ته گي ژاوي مه ستييه كه وه، له پيش چاوى وي نه كان تيكه لو يي كه ل ده بوون، هي

زرتی سمیتیک، حه زبی شاهانه ی جووتیبون، دهنگی گالتی جارانه ی قات له بهره که شخه که و سیبهری پوتشان، ههر وهکو ترۆتسکی، له پونکه ره پارسییه که یه وه، داوی پاشاگه ردانیی و زهخیره ی ئاژاوه یه کی بی بنی به دهسته وه یه.

"با بچین مه له بکه یین"، قانسان به ژولی ده لئی و به غاردان، به په یژه کانا دیتته خواری و بهره و حه وزه که ده چیت، له و کاته دا که سی لئی نه بوو، بوئ وانه شی له سه ره وه ته ماشایان ده کرد ههر به دیمه نیکی شانۆ ده چوو. دوگمه ی کراسه که ی ده ترازی نی. ژولیش بهره و ئه و را ده کات. "با مه له بکه یین"، دووپاتی ده کاته وه و پانتۆله که ی فری ده دات.

"خۆت داکنه!"

۳.

ئاخواتنه توندوتیژه که ی بیترک که ئاراسته ی ئیماکولای کرد، به ده نگیکی نزم کردی، به چریه، ته نانه ت ئه وانه ی له و ناوه ش بوون، له سروشتی راسته قینه ی ئه و کاره ساته ی که له پیش چاویان رووی ده دا، تینه گه یشتن. ئیماکولای تا توانی به ته و او ی شته کان بشاریتته وه؛ کاتیکیش بیترکی جییه یشت، بهره و په یژه کان ده چوو و پیانا سه رکه وت، ته نها کاتیک گه یشته نیو دالانی ژووره کان، ههستی به ته نهایی کرد؛ ههستی به گیتژ بوون کرد.

نیوسه عاتیک تیپه ریوو، گومانی له هیچ شتیک نه ده کرد، کامیرامانه که هاته ژووره وه، ئه و ژووره ی که پیکرا لئی دنووستن، بینی له سه ر سک راکشاه.

"چ رووی داوه"

وه لام ناداته وه.

له ته نیشتی داده نیشتی و ده ست ده خاته سه ر سه ری. وهکو ئه وه ی ماریک گه ستیبتی، راده چله کی.

"به راست، پیم بلئی چ رووی داوه؟"

ئهم پرسیاره ی چهنه جاریک دووباره کرده وه تا کو ئیماکولای هاته وه لام: "تکات لیده که م بچۆ هندی غه رغه ره بکه، ته حه مولی ئهم بۆنه ناخۆشه ی ده مت ناکه م."

بوئی ده می ناخۆش نه بوو، هه میشه به سابوون ده م و چاوی ده شوست، گه لیکیش وریای پاک و خاوتینی خۆی بوو؛ کامیرامانه که ده یزانی راست ناکات، به لام دیسانه وه ههر به گوتی کرد و چوو حه مامه که و وهکو پیتی راگه ینرا، دهستی به غه رغه ره کردن کرد.

فیکره ی بۆن ناخۆشی شتیک نه بوو ههر وا له خۆراییییه وه بکه ویتته خه یالی ئیماکولای؛ ئهمه زاکیره یه کی داپلوسراوه که لایه نی خراپ و

شهرانی پیتی قووت کردهوه: زاگیره‌ی بۆن ناخۆشی هه‌ناسه‌ی بێرکه. کاتی له‌ژیر گشت ئه‌و جوین و داشۆریانه پان بپوهوه، توانای ئه‌وه‌ی نه‌بوو گرینگ‌ی به‌بۆنی ده‌می بێرک بدات، یه‌کیکی دی، خۆی له‌ناو دل‌ی هه‌شارداوه، له‌جیات‌ی ئه‌و، هه‌موو ئه‌م بۆنه ناخۆشه‌ی تۆمار ده‌کرد و هه‌روه‌ها ئه‌م تیببینه‌ی زۆر راست و کۆنکرته‌شی لای خۆی تۆمار کردبوو: ئه‌و پیاوه‌ی بۆنی ده‌می دیت، دۆستیان بۆ په‌یا ناكریت. هیچ ژنیک ئاماده‌ی ئه‌وه نییه‌ خۆی له‌گه‌ڵ ئه‌م هه‌ناسه ناخۆشه‌یه رابه‌ینن؛ هه‌ر ژنه و ئیتر به‌جۆریک له‌ جۆره‌کان پیاوه تیده‌گه‌یه‌نی که ده‌بێ بروات خه‌میتک له‌ گرفته‌که‌ی بخوات. جوینیکی زۆری به‌سه‌را داباری، به‌بیده‌نگی گوئی بۆ ئه‌م سه‌رنجانه راگرتبوو و به‌هه‌یوابه‌خش و دل‌خۆشکه‌ریشی زانی، چونکه ئه‌وه‌ی پێ راده‌گه‌یاند، سه‌ره‌رای ئه‌وه‌ی که بێرک و به‌خه‌لکی ده‌گه‌یه‌نی که سیبه‌ری خاتوونی شه‌نگ به‌ده‌وریدا ده‌خوولینه‌وه، به‌لام له‌ راستیدا ده‌میکه ده‌سه‌ررداری موغامه‌رات بووه و کهواته‌ش خه‌وتن له‌ ته‌نیشتی مه‌حال نییه.

کامیرامان پیاویکی عه‌مه‌لی و پۆمانسی بوو، له‌ کاتی غه‌رغه‌ره کردندا به‌خۆی وت، تاقه‌ ریگا بۆ ئه‌وه‌ی ئه‌م میزازه کوشنده‌یه بگۆرم، پتوبسته تا زووه بچمه جینگاوه له‌گه‌لی. هه‌ر له‌ هه‌مامه‌که، بێجامه ده‌کاته به‌ر و به‌هه‌نگاوی پارا، ده‌گه‌رپته‌وه و له‌ قه‌راغ قه‌ره‌وتله‌که، له‌ ته‌نیشتیبه‌وه داده‌نیشی.

به‌بێ ئه‌وه‌ی جوړنه‌تی ئه‌وه بکات ده‌ستیکی بۆ درێژکات، جارێکی دیش پیتی ده‌لێته‌وه: "چ پرووی داوه؟"

به‌حزوری توانستی هه‌موو زه‌هنیه‌یه‌وه وه‌لام ده‌داته‌وه: "ئه‌گه‌ر ته‌نها ئه‌م پرسیاره گیلۆکه‌یه‌ت لێ ده‌وه‌شیته‌وه، بروا ده‌که‌م نابێ چاوه‌روانی هیچ گفتوگۆیه‌کم له‌گه‌لدا بکه‌یت."

هه‌لده‌ستیت و روو ده‌کاته کانتۆره‌که و ده‌بکاته‌وه، ده‌روانیتته جلوبه‌رگه هه‌لواسراوه‌کانی، کراسه‌کانی سه‌رنجی راده‌کێشن؛ ئاره‌زوویه‌کی نامۆ و به‌هیزی تیا ده‌بووژینیتته‌وه، ئه‌ویش ئه‌وه‌یه که له‌سه‌ر ته‌خته‌ی شانۆ توپ

هه‌لدری و بگه‌رپته‌وه ئه‌و شوپنه‌ی که تیا یا سه‌رشۆریان کرد و به‌دارمانه‌کانی قایل نه‌بیت، ئه‌گه‌ر دارمانیش هه‌بووبیت ئه‌وه بیه‌گۆرپته سپیکتاکلیکی واکه جوانیه‌که‌ی تیا یا بگه‌شیتته‌وه و نه‌زاکه‌ته یاخه‌بووه‌که‌شی بخاته‌وه گه‌ر.

"چ ده‌که‌ی؟ بۆ کوی ده‌رۆی؟ پیتی ده‌لی."

- ئه‌مه‌یان هیچ گرینگیه‌کی نییه. گرینگ ئه‌وه‌یه که له‌گه‌ڵ تۆ نه‌بم.

- به‌لام پێم بلێ چ پرووی داوه!

ئیماکولاتا سه‌یری کراسه‌کانی ده‌کاته‌وه و تیببینه‌ی ئه‌وه ده‌کات: "شه‌شم جار"، ئه‌وه‌ش ده‌لێم له‌م حیسابه به‌هه‌له‌یا نه‌چوو بوو.

"تۆ گه‌لی ریکوپییک بووی"، کامیرامانه‌که پیتی ده‌لی و برپاری داوه پێش میزازه‌که‌ی بکه‌ویت.

"چاکمان کرد هاتین. پرۆژه‌که‌ت له‌مه‌ر بێرکه‌وه پیتی ده‌چی له‌ گیرفان داویت. داوای بوتلیک شامپانیا‌م کرد بۆ ژووره‌که‌مان.

- چ ده‌خۆیتته‌وه بخۆره‌وه و له‌گه‌ڵ هه‌ر کتیه‌کیش ده‌ته‌وی.

- به‌لام پێم بلێ چ پرووی داوه؟

- حه‌وته‌مین جار. ته‌واو له‌گه‌ڵ تۆ کۆتایی هات. هه‌رگیز. ئیتر ته‌حه‌مولی ئه‌وه ناکه‌م که بۆنی ئه‌و هه‌ناسه ناخۆشه‌ت بکه‌م. تۆ خه‌ونی ناخۆشی منی. تۆ شکستی منی. شه‌ر و شووره‌یی منی. شه‌رم و داشۆری منی. قیژ و بیزلیهاتنه‌وه‌ی منی. ده‌بێ ئه‌مه‌ت پێ بلێم. به‌توندوتیژیبه‌وه. به‌بێ ئه‌وه‌ی درێژه به‌دوودلیسی و پارایم بده‌م. به‌بێ ئه‌وه‌ی درێژه به‌م حیکایه‌ته بده‌م که هیچ مانایه‌کی نییه.

به‌پێوه‌یه، به‌رامبه‌ر به‌کانتۆری جله‌کان، پشتی له‌ کامیرامانه‌که‌یه، به‌هیمنی ده‌دوی، به‌هتوری، به‌ده‌نگیکی نزم، به‌چرپه. پاشان ده‌ست ده‌کات به‌خۆ پرووت کردنه‌وه.

ئەمە بۆ بەكەمەن جارە ئا بەم شیتوہیہ، بەبئ موبالاتییہ کی ئاشکرا و بەبئ شەرم خۆی بەرامبەری پرووت دەکاتەوہ. بەم خۆ پرووت کردنەوہیہ دەبیوست پیتی بلئ: وجودی تۆ لیرە، بەنیسبەت منەوہ، هیچ گرینگییە کی ئەوتۆی نییە، وجودی تۆ وەکو وجودی سەگئ یا مشکئ وایە. تەماشاش کردنی تۆ، بەهیچ جۆرئ، هیچ ئەندامییکی لەشم ناھەژینئ. دەتوانم ھەر چییەکم بویت بەرامبەری تۆ بیکەم، دەتوانم چی ناھەموار و ناقولایە بەرامبەرت بیکەم، دەتوانم بەرامبەرت بریشیموہ، گوئیەکانم پاک بکەموہ یا ناولینگم بشۆم، میز بکەم و خۆمیش رەحەت بکەم. تۆ بەنیسبەت منەوہ، نا - چا و نا - گوئی و نا - سەریکیەت. ئەم بئ موبالاتییە رۆح بلندەم دەبیتە پالتۆیەک و یارمەتیم دەدات بەبئ شەرم و حەیا ئازادانە بەرامبەرت بجوولیتەوہ.

کامبیرامانەکە جەستە شۆخەکە ی دەبئنی چۆن لە پینش چاوی بەتەواوی تووشی گۆرانکاری دپت: ئەم جەستەبە ی کە تا ئەو کاتەش شتییکی ئاسان بوو بۆی، ئیستە دەبیتە پەیکەرئیکی یۆنانی و لەسەر بناغەبەکی بلندی سەد مەترییەوہ و دەبئ لە خوارەوہ تیبی پروانئ. ئارەزوویەکی شیتانە ی تیا بوو، ئارەزوویەکی نامۆ و حەشەرییانە خۆی بەیان نەدەکرد، بەلکو رۆ دەچوہ میشکییەوہ، میشکی و بەس. ئارەزوو کاتئ دەبیتە سەوداسەرییەکی عەقڵیی، ئەوہ دەبیتە دپوانەبیبیەکی ئەفسووناوی؛ ئا تەنھا ئەم جەستەبە، ئەم جەستەبە و بەس، دەتوانئ، ھەموو ژبانی پر خوشییی بکات.

ئیماکولاتا ھەستی بەم سەوداسەرییە دەکرد، ھەستی بەم خۆ فیداکردنە دەکرد کە دەلکایە پیستییەوہ، وەکو شەپۆلی موچرکیکی ساردیش بەرەو سەری سەردەکەوت. ھەستی بەحەپەسان دەکرد، ھەرگیز لەوہوہ پینش ھەستی بەشەپۆلی وا نەکردوہ. ئەم شەپۆلە ساردییە، ھەر وەکو شەپۆلی عیشقە، یا شەپۆلی گەرمیی، یا ھی توورە بوون. ئەم ساردییە لە

ھەققەتدا ھی عیشقە؛ لەبەر ئەوہی ئەم خۆ فیداکردنە موتلەقە ی کامبیرامانە و رەفز کردنەوہکە ی بێرک بەدوو پرووی یەک نەفەرەت لی کردن دەچوون و ئیماکولاتا لە ھەردووکیان یاخی ببوو. بەوہ دەچوو رەفزکردنی بێرک بیت، فرتی داتە باوہش دۆستە ئاسایییەکە ی و تەنھا لەخۆبایی بوونیش بیت واکات بەرەو پرووی ئەم رەفزکردنە ببیتەوہ و قینیکی زۆری لە دۆستە ئاسایییەکە ی ببیتەوہ. لەبەر ئەم ھۆبە یە کە ئا بەم توندوتیژییەوہ رەفری دەکات و حەزبش دەکات، کامبیرامانەکە لە پینش چاوی ببیتە مشکیک، ئەم مشکەش ببیتە جالجالۆکە یەک و جالجالۆکەش ببیتە میتش و جالجالۆکە یەکی تریش قووتی بدات.

ئیتستا و بەکراسییکی سپییەوہ، برپاری داوہ بجیتە خوارئ و خۆی بەبێرک و گشت ئەوانە ی دیکە نیشان بدات. دلئ بەوہ خوشە کە کراسییکی سپی لەبەرە، رەنگی سپیش، رەنگی بووکە، چونکە ئەو واکە ھەست دەکات کە ئیمرۆ رۆژی گواستنەوہیەتی، شایییەکی بەرەواژ، شایییەکی تراژیدی، شایییەکی بئ زاوا. لەژئیر ئەم کراسە سپییەش برینی ناعەدالەتییک بەجەستەوہیەتی، ھەست دەکات ئەم نا عەدالەتییەش گەورە ی کردوہ، ئەم نا عەدالەتییە جوانی کردوہ ھەر وەکو چۆن کارەسات شەخسیاتی تراژیدی جوان دەکات. بەرەو دەرگا دەروات، ئەوہش دەزانئ ئیتستا ئەویتەر بەبیتجامەبەکەوہ، بەسەر نووکی پیتیەوہ، وەکو سەگیتک دوای دەکەوئیت و حەزبشی دەکرد ئا بەم شیتوہیە بەناو ھەموو کۆشکەکیا پیاسە بکات، جووتییکی تراژیدیای مەسخەرایی، شازادەبەک سەگیتکی ناجسنیش دوای کەوتوہ.

به لآم سهري سوور ده ميني لهو كه سهي كه به سهگي چواند. له نيټو ده رگاكه راوه ستاوه و به سيمايه كي تووره وه. له پريكدان ئيرادهي ملكه چي ده كوژتته وه. پر له شي له ناره زويه كي بيهيوا ده بيت، ئه ویش دژي ئه و شهنگييه بوه ستيت كه وا به ناهق ئاپرووي برد. ئه و نازايه تيبه شك نابات كه شه پازلله يه كي ليبدات، يا داركاري كات، يا فرتي داته سه ر دوشه ك و به زور له گه لي بخه ويت، به لآم هه ست به شتيك ده كات كه كار له كار بترازيني، شتيكي زل توندره و ئاميز بيت.

ئيماكولاتا ناچاره له پيش ده رگاكه هه لوسته يه ك بكات.

كاميرامانه كه پتي ده لي:

- نايه لم تپه ري.

- تو له مه ودوا وجودت نيبه بوم.

- چوژن؟ وجودم نيبه؟

- كاكه ناتناسم.

پيكه نينيكي گرژ ده يگري: "نامناسيت؟" دهنگي به رز ده كاته وه: "ئه م سه رله به يانييه ش پيكه وه نووستين!

- مه جالت ناده مي ئا به م شيوه يه قسه م له گه لا بكه يت! به م ئسلووبه!

- ئه م سه رله به يانييه، تو به م ئسلووبه قسه ت له گه ل ده كردم، نه تده وت، ده ي... ده ي... ده ي!

به ته نكه شهرميكه وه وه لامي دا به وه:

- ئه و كاته ي كه هيشتا خوشتم ده ويست، ئيستايه بيز له م ئسلووبه ده كه مه وه.

كاميرامانه كه هاوار ده كات: "به لآم پيكه وه نووستين!

- به م شيوه يه قسه م له گه ل مه كه!

- دويني شه ويش ديسانه وه هه ر پيكه وه نووستين، به به كه وه نووستين، به به كه وه نووستين!

- وس به!

- بو ئه م سه رله به يانييه ته حه مولي له شمت ده كرد، ئه م ئيواره به نا؟

- ده زاني من قيني گه وره م له م ئسلووبه ناشرينه ت ده بيتته وه!

- جا چ گويم له قينه اته وه ي تو به! تو سوزانييه كي بو خوت!

ئاي كه نه ده بوو ئه م وشه يه بدركييني، هه ر هه مان وشه بوو بيتركيش پتي وت. ئيماكولاتا هاوار ده كات:

"بيزم له م قسه بازار پيانه يه، بيزم له تو شه!"

كاميرامانه كه ش ديسانه وه هاوار ده كات: "كه واته تو له گه ل يه كييك نووستي بيتز لتي ده كرده وه! به لآم ئايا ده زاني نه گه ر بيت و ژنيك له گه ل يه كي بنوي و له هه مان كاتيشدا بيزي لي بكاته وه، ئه وه په تياره به كه بو خوي، په تياره به، په تياره به كه بو خوي!"

وشه كاني كاميرامانه كه تا دين شيكلي بازارانه وه رده گرن و تا ديتيش ترس له سه ر روخساري ئيماكولاتا ده نيشي.

ترس! ئايا به راستي لتي ده ترسي؟ پروا ناكه م: ئه و باش ده زاني، له قولايي ناخيدا، پتيوستي به وه نه ده كرد كه گرنگييه كي زور بدرتته ئه م به گژدا چوونه. شاره زاي ملكه چي كاميرامانه كه يه و له م رووه شه وه ئه وه ي مسوگر كردوه. ئه وه ش ده زاني كه به م جوينا نه ده يه وي بلتي گويم لي بگرن، بمبين، ئيعتبارم بو دابنين. چونكه لاوازه، بو به جوين ده دات، له جياتي هيز شه لاتيانه هه لسوكه وت ده كات و قسه ي توندره وانه ش به كار ده هيني. ئه گه ر ئيماكولاتا كه ميكيش خو شي بو يستايه، ئه وه هه ر هه ندو كه يه ك و به س، كه واته ده بو ايه ئيستايه به رامبه ر به م ته قينه وه ي بيهيوايييه خاو

بیتتهوه. بهلام بهپتچهوانهوه، لهجیاتى خاوبوونهوه، ئارهزوووهكى جلهوترازاوى تیدایه، ئهوش له پیناوى نازاردانى ئهوه.

ههه له بهر هه مان هوش، واى لى دهكات كه وشهكانى بهجیدى وهرگرت و پروا بهجوین وهه رهشهكانى بكات و لیشى بترسى. ههه بویهش، ئیماكولاتا زهق زهق تهماشای دهكات و له چاوانیشیهوه ههست بهو ترسه دهكرا.

ترس له سهه سیمای ئیماكولاتا دهخوینتتهوه وههست بهنازایهتى خوئى دهكات: بهشیهوهكى ناسایى، ئهوه هه میشه ترسى له سهه دهنیشت، خوئى بو شل دهكرد و داواى لیبوردى لیدهكرد، وانیستا له پرپكدا، هیز و توانا و سهه شیتى خوئى پى نیشان ددها، نیستا، ئهوه له ترسا هه لدهه لری. كاتیکیش ئیماكولاتاش دهبینى، لاواز و بی دهسلات، ئهوه زیاتر دهنكى ههراش دهكات و جوینه توند و بی سوودهكانى جاریکى دى بو هه لدهه لری. داماو، نازانى كهوتوته گههه ئهوهوه و بوته شتیک كه بهناسانى یارى پى دهكری، تهنانهت لهو كاتانهشى كه هیز و سههه ستهشى له نیو تووره بووندا دهسگیر دهبوو.

ئیماكولاتا پى دهلی: "دهمترسىنى. شهراىت و جى قیترلیهاتنهوهى"، ئهوى دامویش، نازانى ئهه تاوانباركردنه پهشیمان بوونهوهى بو نییه و ئهوش سىپالى ملكهچى و دلسافى، ئیتر بو هه تا ههتایه، لای ئهوه دهبیتته یهكیکى توندرو و دهسدریترهه.

"دهمترسىنى" جاریکى تریش ئیماكولاتا پى و تهوه و خوئى لا دا بو ئهوهى تیپهه ری.

پى دههات بروات و وهكو سهگیکى ناجسن داوى شازادهیهك بکهویت، ههه ئهوها داوى دهکهویت.

رووتایهتى. چهند لاپههیهكى گۆقارى نوقیل ئۆسههرفاتۆرم هه لگرتوهه، هى مانگی خهزه لهههه ۱۹۹۳ه، تىایا راپرسىك ئه نجام دراوه: لیستىکیان بو سهه و بیست كهس ناردوهه كه خوئان به چهه دهزانن بو ئهوهى هیل بهژیر ئهه وشانهدا بهین كه پىیان وایه ئهفسوونبهخشن، یا ههستىكى تاییه تیان له لا دروست دهكهن، یا سهه رنج راکیشن یا ئهوه تا تهعبیر له هاودهه مى دهكهن؛ چهند سالیك له مهه بههه، هه مان راپرسیان ساز کردبوو، هه مان پرسىاریان تىایا دارشتبوو، ههژده خال، خه لکی سهه به چهه پى له دههه خو كۆده کردهوه و بهمه خالى هاوبه شیان پیکدههینا. ئیمهه تهنه سى وشه ههه خه لک له دههه كۆ دهبیتتهوه. ئایا چهه پهكان تهنه له سى خال یه كدهه گرن؟ چهه غلۆربوونه وهیه كه! چهه ئاوابوونیکه! باشه ئهه سى وشهیه چهه؟ باش گوتبگرن: یاخى بوون و پهنگى سوور و رووتایهتى. له یاخى بوون و پهنگى سوور خیرا تیدهه گههه. باشه له دههه وهى ئهه دووه، تهنهه رووتى دههینتتهوه كه دلی چهه پهكانى بو لیدههات، تهنهه ئهه وشهیه وهكو كه لههه پوورى سهه مبولی هاوبه ش له نیوانیان دههینى، شتىكى سهه رنج راکیش. ئا ئهه كه لههه پوورى مپووهیهكى مهه زنى دوو سهه ساله كه دهسپیکه كهى شوپشى فههه نسایه، ئا ئهه كه لههه پوورى رۆبسپیهه و داننۆن و ژۆریس و رۆزا لوكسومبورگ و لینین و گرامیچی و ئهه راگۆن و چهه گیشارایه؟ رووتایه تیهه؟ سكى رووت و گواندینى* رووت و سمتى رووته؟ ئا ئهه مهیه دوا بهیداغ كه بهژیریا چهه پهكان مهه زترین رهوتى مپووه پىیان ساز بدهن؟

باشه ئاخه له بههه چهه رووتایه تى؟ بو خه لکانى چهه، دههه ئهه مه چهه بگهه نهه؟ پهه مانگای راپرسین لیستىکیان بو بنیرى و ئهوانیش هیل بهژیر ئهه وشهیه دا بهین؟

مهه سیرهه چهه په وهه كانى ئهه مانىام دینتتهوه یاد، له ههه فتاكاندا، بو

خویشاندان و نارەزایی دەربەری هاتبوونە سەر شەقام (نازانم، دژ بەبۆمبای نیوکلیر بوو، یا دژی جەنگ یا دژ بە دەسەلاتی پارە بوو) لەسەر شەقامی یەکی لە شارە گەورەکانی دونیا، خوێبان رووت کردبوو و هاواریان دەکرد.

دەبێ ئەم خوڕووت کردنەوێه تەعبیر لە چ بکات؟

گریمانی یەكەم: رووتیی بۆ ئەوان بەهاترین سەربەستییە و یەكێكە لەو بەهانیانە كە زۆرترین هەرهەشی لێكراوە. ئەم چەپرەو ئەلمانانە بەم سەر و ئەوسەری شاردا دەهاتن و دەچوون، گەلی خوێبانان نیشان دەدا، هەر وەكو ئەو مەسیحییانە كە كاتی خوێ، خاچ لەسەر شان، بەرەو مەرگ دەڕۆشتن.

گریمانی دووهم: چەپرەو ئەلمانەكان، بەمە سەمبۆلی یەكێ لە بەهاكانیان عەرز نەدەکرد، بەلكو بەشێوێهەكی ئاسایی، دەیانویست سەدەمە لە لای ئەو خەلكە دروست بكەن كە خوێشیان بەچارەیان نەدەهات. سەدەمە دروست كردن و تۆقاندن و نەفرەت لێ كردنە. پیسایی فیلیان بۆ تیگرن. هەموو پۆخڵەواتی دونیایان بەسەرا برژێتن.

دوو فاقیبەكی سەیر و عەجایب: ئایا رووتی دەبیتە گەورەترین بەها، یا زەبەلاحترین پۆخڵەوات و وەك قۆمپارەهەكی قەستەقول فری دریتە نیو دوژمنەو.

باشە كاتیك ئانسان بەژولی دەلی: "خۆت رووت كەو" چ واتایەكی بۆی هەیه و هەر وەها پیشی دەلی: "چ قەپالگرتنیكە لە پیش چاوی ئەم دەعبا* قرتاوانە!"

ئەي باشە دەبێ بەنیسبەت ژولیبەو چ مانایەكی هەبیت كە بەناسكیی و گەرموگوریبەو، وەلام دەداتەو: "بۆ نە"، قۆچەه كراسەكەي دەترانینی؟

رووتە. كەمێ تووشی حەپەسان دیت و پێدەكەنی و پێكەنینهكەي نەتر دەدات و لە راستی بەخۆی پێدەكەنی، نەك بەئەو، چونكە ئا بەم شێوێه رووت بوونەوێه، لەم فەزا پانویەرینە پر جامخانەیه، بۆ ئەو هەند نا ئاساییه و تەنها شتیش بیری لێكاتهو، ئەو ئەو وەزە نامۆیه و هیچی تر. مەمكڵغەكەي فری دا، پاشان ئاوەلكراسەكەي*، بەلام ئانسان نەیدەبینی: سەرنجی ئەو دەدات رووتە، بەلام بەبێ ئەوێ بزانی ئایا بەرووتی دەبێ چۆن بێ. با بیخەینەو یادی خوێمان، چەند ساتیك لەمەوێهەر، ئانسانمان بینی چۆن تووشی وەسواسەي سمتی بیو، ئایا هەمیشە بیر لە سمتی دەكاتهو، دواي ئەوێ ئاوەلكراسە* ئاوریشمینەكەي فری دا؟ نەخیر. ئەم بیرەي لە لای رەویبەو. لەجیاتي ئەوێ بەوردی سەیری ئەم لەشە بکات كە خەریكە رووت دەبیتەو، لەجیاتي ئەوێ خوێ لێ نزیک كاتهو، هێدی هێدی هەستی پێ بکات، بۆ نە دەستی لێ بدات، نەخیر پشستی تێدەكات و خوێ فری دەداتە حەوزەكەو.

ئەم ئانسانە زەلامیكی سەپروسەمەرەیه. سەماكەرانی لەتوێهت كرد، وپێهەكی زۆریشی لەمەر مانگەو دەكرد، لە راستیشدا، ئەم ئانسانە وەرزشەوانە. خوێ نغرو دەكاته نیو ئاوەكە و مەلە دەكات. لە پێكدادا، رووتیی خوێ لە بێر نامینێ، ئەوێ ژولیش، ئەوێ تەنها بیری لێ بکاتهو، ئەم مەلە كردنەیه كە بازوو و قاچەكانی بەخیرایی دەجووڵینیتەو.

دوا بەدواي ئەویش، ژولی، چونكە زەرگ نازانی، بۆیه بەوریایی بەپەیزەكەیا دەچیتە خواری. ئانسان، هەر ئاوریشی لێ ناداتەو! جیتی داخە: غەدر دەكا، چونكە ژولی گەلێ جوانە، زیاد لە پێبوستیش جوانە. لەشێكی تیشكهاوێژی هەیه؛ ئەمەش ئەنجامی شەرم نییه، بەلكو شتیكی

دیکه یه، ئه ویش جوانه: ئه نجامی ناقولایی هه میمییه کی ته نهاییانه یه، چونکه، فانسان له بهر ئه وهی سه ری له ژیر ئاو دایه، ژولی گومانی له وه دا نییه که که سیکی دیکه نییه ته ماشای بکات؛ ئاو تا کو قژی دیت و هه ست دهکات ئاوه که سارده، هه زیش دهکات خۆی نو قم کات، به لام غیره ت ناکات. راوه ستا و دوو دله؛ پاشان، به ئه سپایی په یژه یه کی دی ده چیه ته خواره وه، هه رچه ند ئاوه که تا کو ناو کی دیت و هه ر دوو ده ستی نو قم دهکات، به ناو له پ مه مکی ته ر دهکات و فیتکی ده کاته وه. به راستی دیمه نیکی جوانه. فانسانی ساویلکه، گومان له هیه شتیک ناکات، به لام من له کو تاییدا پرووتیییه که ده بینم که ته مسیلی هیه شتیک ناکات، نه ته مسیلی نازادی دهکات، نه ته مسیلی پۆخله وات دهکات، پرووتیییه که له هه موو مانایه که دامالراوه، پرووتیییه کی په تییه، هه ر وه کو خۆی، ساف، بیوا شیت دهکات.

له کو تاییدا ده ست به مه له کردن دهکات. زۆر له فانسان هیمنتر مه له دهکات، سه ری نارپیکانه سه رئاو ده که ویت؛ فانسانیش، سچ جار ئه مه سه ر و ئه وه سه ری ئه و پانزه مه تره دهکات. کاتیک ژولی له په یژه که نزیک ده بیته وه بو ئه وهی سه رکه ویتته وه، فانسان خیرا دوا ی ده که ویت. هه ردوو ک له قه راغی هه وزه که ن، له سه ره وه ش له سالۆنه که وه غه لبه غه لب هه لده ستیت.

که مه ی په شوکان چونکه خه لکیکی نه ناسیاویان لپوه نزیکه، فانسان ده ست به هاوار دهکات: "هه ر ئیسته په لامارت ده ده م!" به گرژیییه کی ئاژه لانه خۆی ده کو تیتته سه ری.

چۆن شتی وا پروو ده دات، کاتیک هه ردوو ک پیاسه یان ده کرد، پرووی نه ده هات وشه یه کی پیس چیبیه بدرکینتی، وا ئیستاش، ترسی ئه وهی هه یه که یه کی گویی لی بیت، ئا به م جوژه هاوار دهکات و قسه ی ناشرین ده درکینتی؟

زۆر راسته، چونکه فه زای هه میمی جیه یشت. کاتی وشه یه که له پانتایییه کی بچوو ک و داخراودا له فز ده کریت هه مان ده لاله تی نییه، ئه گه ر بیت و هه مان وشه له ئه مفیتیا تریکدا^(۱) له فز بکریت. که واته ته نها وشه که لیپرسراو نییه و ته نه اش ئاراسته ی ژولی کرابیت، ئه مه وشه یه که که ئه وانی تر ده یانه وئ گوییان لپی بی، ئه وانه ی که وا له وین و سه یری ئه م دیمه نه ده که ن. راسته ئه مفیتیا تر به تاله، به لام سه ره رای به تالییه که شی، جه ماوه ری خه یالی، جه ماوه ری ئیحتیمالی لیته دان، له گه ل ئه وان دایه.

ده کری پرسیا ری ئه وه ش بکه ین، ئه م جه ماوه ره له کی پیکه اتوه؛ پروا ناکه م مه به ستی فانسان جه ماوه ری کو ره که بیت؛ ئه و جه ماوه ره ی که ئیستا ده وریان لپی داوه، زۆرن، داواکاری زۆره، شله ژاو و فزولی دیاره، به لام به ئاسانی شناسنامه یان نازانین، خاوه ن روخساری نادیارن و ئه مه ش مانای ئه وه یه ئه و جه ماوه ره ی ئه و ئه ندیشه ی دهکات، خه ونی سه ما که رانن؟ جه ماوه ریکی نادیارن؟ ئه و جه ماوه ره یه که پۆتشان ده یویست تیۆرییه کانی له سه ری دا برتی؟ که واته تیکرای جیهان ده گریتته وه؟ هه تا هه تایییه کی بی روخسار؟ جوژه ته جرید کردنی که؟ نه ک سه د له سه د: چونکه له دوا وه ی ئه م هه شاماته نادیاره هه ندی روخساری دیار ئاشکرا ده بوون: پۆتشان و هاو رپیکانی؛ سه رنجیان ده دن، پیتده که نن، سه رنجی ئه م دیمه نه ده دن. سه رنجی فانسان ده دن، سه رنجی ژولی ده دن، هه روه ها جه ماوه ره نه ناسیا وه که ش. فانسان بو ئه وان هاواری ده کرد، ده یه وئ ئی عجاب و ئافه رینی ئه وان بباته وه.

"ناتوانی دهستم بو درپژ بکه ی!" ژولی وه لام ده داته وه، ئه ویک به هیه چ شیوه یه که پۆتشانی نه ده ناسی، ئه ویش ئه م رسته به ی وت، بو ئه وانه ی که له وین و ئه وانه ی که له ویش نین ده توانن ئاماده بن. ئایا ئه ویش هه ز

(۱) مه به ست له شانۆی یۆنانی کۆنه، هه روه ها هۆلی ده رس وتنه وه و شوینی کۆر گیرانیش ده گریتته وه. (وه رگپه).

هیچ پرووی نه‌دا. هەر هیچ پرووی نه‌دا، چونکه ئەندامی فانسان وەکو شاتوویه‌کی چرچ و لۆچی کیتییه، وەکو ئەسکیفیچی دورمانی داپیره‌یه.

ئەری بۆچی هەند بچووکە؟

ئەم پرسیاره راسته‌وخۆ له ئەندامی فانسانی ده‌کەم، ئەندامیش به‌تاشکرا تووشی حەپەسان دیت و له وه‌لامدا ده‌لی: "بۆ نابێ هەند بچووک بم؟ هیچ هەست به‌پیداویستییه‌کی نه‌وتۆم نه‌کردوو بۆ ئەوهی گه‌وره‌م! بروام پیتبکەن، ئەم فیکریه‌م قەد نه‌هاتوو به‌خه‌یالا! ئاگادار نه‌کراومه‌ته‌وه. له‌گه‌ڵ فانسان هاوته‌بام، به‌سه‌رسورمانیشه‌وه به‌ده‌وری حه‌وزه‌که غارم ده‌دا و حه‌زبشم ده‌کرد بزانه‌م چی به‌سه‌ر دیت! به‌باشی رامباردا! ئیستاش فانسان به‌وه تاوانبار ده‌که‌ی که‌ بێ توانایه! تکات له‌ ده‌کەم! ئەمه‌ به‌ته‌واوی هه‌ستم بریندار ده‌کات و تووشی تانیسی و پێژانم ده‌کات و کارتیکی نار‌ه‌وايه، چونکه ئیتمه هه‌ردووک له هارمۆنییه‌کی موته‌له‌قدا ده‌ژین و تکاشت له‌ ده‌کەم، تووشی بێ هیوايمان مه‌که. من هه‌میشه شانازی پتوه ده‌کەم، هه‌روه‌ها ئه‌ویش شانازی به‌منه‌وه ده‌کات!"

ئەندامه‌که راستی ده‌کرد. له‌ لایه‌کی تریشه‌وه، فانسان به‌هه‌لسوکه‌وتی ئەندامه‌که‌ی ته‌ریق نه‌بووه‌وه. ئەگه‌ر ئەندامه‌که‌ی ئا به‌م جو‌ره له ئەپارتمان‌ه‌که‌ی هه‌لسوکه‌وتی له‌گه‌ڵ بک‌ردبايه، هه‌رگیزاو هه‌رگیز لیتی خو‌ش نه‌ده‌بوو. به‌لام لیره، ئەم هه‌لسوکه‌وته‌ی زۆر به‌ماقوول لیک‌دايه‌وه و هه‌روه‌ها به‌سه‌نگینی له‌ قه‌له‌م دا. که‌واته بریاری ئەوه ده‌دات که شته‌کان هه‌ر وەکو خۆی چۆنه ئه‌وها وه‌رگریت و وا پيشان بدات که جووت ده‌بیت له‌گه‌لی.

ژولیش، دیسانه‌وه نه‌ ته‌ریق‌بووه‌وه، نه‌ هه‌ستیشی به‌حیرمان کرد. هه‌ستی ده‌کرد له‌شی فانسان له‌ سه‌ره‌وه ده‌جوولیت‌ه‌وه و له‌ خواره‌وه‌ش هیچ شتیکی

ده‌کات موعجیب بن پیتی؟ به‌لی، به‌لام ئاره‌زووی ئەو هه‌ر ئەوه‌نده‌یه که فانسان موعجیب بێ پیتی. ئاره‌زووی ئەوه ده‌کات که جه‌ماوه‌رتیکی نادیار و نه‌ناس چه‌پله‌ی بۆ لیدات بۆ ئەوه‌ی له‌ لای ئەو ئینسانه‌وه خو‌شه‌ویست بیت که بۆ ئەم شه‌وه هه‌لیب‌ژارد، چوزانین چ روو ده‌دات؟ رهنگی بۆ که‌سانی دیش. به‌ده‌وری حه‌وزه‌که‌دا غار ده‌دات و مه‌مکو‌له‌کانی به‌کامه‌رانی به‌راست و چه‌پدا هه‌لته‌ک هه‌لته‌کیانه.

فانسان تا دیت، به‌جو‌رته‌وه وشه‌کانی هه‌لده‌ب‌ژیری؛ ته‌نها خه‌سه‌له‌تی ئیستیعاره‌ییان هه‌ندیک له‌ قسه‌ی رووتی بازایی رزگارییان ده‌کات.

"به‌هینه‌که‌م* هه‌لته‌ده‌گرم و به‌دیوارا داته‌کوتم!"

- ناتوانی دامکوئی!

- له‌ ناوه‌ند حه‌وزه‌که له‌ خاچت ده‌ده‌م!

- له‌ خاچ نادریتم!

- له‌ به‌ر چاوی عاله‌م سمتت ده‌دریم!

- ناتوانی بیدری!

- هه‌موو دونیا کونی ره‌شت* ده‌بینن!

ژولی به‌هاوار کردنه‌وه

- که‌سیک ناتوانیت بیینی!

ئا له‌م کاته‌دا، جارتیکی تریش، گوئیان له‌ ده‌نگی زۆر نزیک ده‌بیت و وه‌کو ئەوه‌ی هه‌نگاوه سووکه‌له‌کانی ژولی قورس بکه‌ن و داوای لیده‌کات راوه‌ستیت: ژولی ده‌ست به‌قیژیه‌کی که‌رکه‌ر ده‌کات، هه‌ر وه‌کو ده‌ست بۆ ژنیک درێژ کرابیت. فانسان ده‌یگرێ و هه‌ردووک پیکرا به‌رده‌بنه‌وه. ژولی سه‌یری ده‌کات، چاوانی کراوه، چاوه‌روانی ئەوه ده‌کات فانسان په‌لاماری بدات و بریاری ئەوه‌شی داوه که به‌رگری نه‌کات. ژولی لینگێ ده‌کاته‌وه. چاوانی داده‌خات. به‌ئاسته‌م سه‌ری به‌لایه‌کدا وه‌رده‌چرخینی.

وا پروو نادات، ئەمەى له لا غەریب بوو، بەلام بۆ نا، پیتی رازی بوو و ئەویش واتە ژولی، ئەویش هەر بەلەشی، وەلامی جوولانەوێ دۆستەکەى دەدایەو.

ئەو دەنگانەکەى پێش چەند ساتیک گوتیان لى بوو، وا هەست دەکرا دوور دەکەونەو، بەلام غەلبە غەلبەیکى دیکە لەو فەزایە دەنگى دەدایەو: دەنگى پیتی یەکتى بوو بەو ناوہیا غارى دەدا.

هەناسەبرکیتی فانسان خیراتر و هەراشتر دەبیت؛ دەمرخینى و دەبۆرتینى، لە هەمان کاتیشدا، ژولی دەنووزیتەو و هەنسک دەدات، چونکە لە لایەک، لەشە تەرەکەى فانسان تازارى دەدات کە بپوچان دەکەوتیتە سەر لەشى ئەو، لە لایەکى دیکەش، دەپەوێ بەم جۆرە وەلامى مرخە مرخەکانى ئەو بداتەو.

تەنھا لە دوا لەحزەدا زانا چیکەکە چاوى پیکەوتن، نەیتوانى خۆى لیتیان بپاریزى. بەلام بەجۆریک هەلسوکەوت دەکات، هەر وەک لەوێ نەبى وایە، چاوى بەلایەنى دیکە گر دەدات. کەمۆکە یەک دلەراوکیتی هەیه: بەتەواوى سەر لە ژيانى رۆژئاوا دەرناکات. لەناو جوغزى ئیمپراتۆرییەتى کۆمۆنیسمدا، لە دەور حەوزى مومارەسەى خۆشەویستى مومکین نەبوو، نەک ئەمە بەلکو مومارەسەى چەندین شتى دیکەش؛ دەبى هیدی هیدی خۆى بەم جۆرە ژيانە رابھیتى. وا گەیشتە دیوہکەى تری حەوزەکە و حەزى بەو دەکرد کە ئاورپیک بداتەو و بەلایەن کەم بەقونە چا و خیرا تەماشای ئەو جووتە بکات کە خەریکی جووتبوون؛ چونکە سەرى لە شتیک دەرنەدەچوو: ئایا ئەو پیاو بەتەواوى لەشى خۆى بۆ کارى وا رابھیتاوە؟ چ شتیک لە هەققەتدا بۆ پەرودەکردنى لەش سوودمەندە، خۆشەویستى فیزیکی یا کارى دەستیى؟ بەسەر حەز و ئارەزووەکانى زالە، نەیدەویست بەفۆبۆرى^(۱) نەچوین.

لە دیوہکەى تری حەوزەکە رادەوہستى و خۆى بەوہرزى کردنەوہ خەریک دەکات: سەرەتا، دەست بەراکردن دەکات و ئەژنۆى بەچاکى بەرز دەکاتەو؛ پاشان خۆى لەسەر دەست رادەگریت و پیتیەکانى بۆ ئاسمان بەرز دەکاتەو؛ هەر لە مندالبیەو ئەم مەشقە فیر بوو کە جوئمانزەکان پیتی دەلین سەرموقولانج، ئیستاش هەر وەکو جارى جارن چاکى لى دەزانى. پرسىاریکیش مېشکى داگیر دەکات: دەبى چەند زانای فەرەنسى هەبیت، چەند وەزیر هەبیت، بتوانى ئەمە بکەن؟ ناو و رەسمى هەموو وەزیرەکانى فەرەنسای بەخەيالاً دیت، ناوى هەموویان دەزانى و رەسمەکانى بیینیون و

(۱) وشە یەکی فەرەنسییە، بەو کەسە دەوتریت ئارەزووی بیینی دیمەنى ئیرۆتیکى دەکات بەبى ئەوہى خۆى ببینریت. (وەرگێر).

دهیهوئ بهخه یال بیانبینی که ئەوانیش هه مان مه شق ده کهن، هاوسه ننگ لهسه ر ناوله پ راوهستن و قاچه کانیان به ره و ههوا بهرز ده که نه وه و دلی بهمه خو شه: وه کو ئەوهی ئەو دهیبینی، هه موو لاواز و لاسانگ وه ستاون. دواى ئەوهی ههوت جار ان ئەم مه شقه ده کات، خوئ لهسه ر سک دهخه ویتنی و دهست ده کات بهشناو کردن.

نه ژولی نه فانسان ناگیان له وه نییه چی له دهووبه ریان روو ده دات. ئیکزیسیۆنیست نین، نایانهوئ ته ماشای هیترا ن بپوژتینه وه؛ ئەمه ئاههنگی ئوژژی نییه، ئەمه سپیکتاکله، و ئەکته ره کانیس له کاتی عه رزدا نایانهوئ چاویان به چاوی ته ماشاکه ران بکه ویت. له فانسان زیاتر، ژولیه به هیچ شتیه که نایه وئ که سیککی دی ببینی؛ به لام توانای ئەوهی نییه خوئ له و ته ماشا کاردنه بپاریزی که دیت و به قورسی لهسه ر روخساری ده نیشیتته وه.

چاوی بهرز ده کاته وه و دهیبینی: کراسیکی زۆر جوانی سپی له بهردایه و به راوه ستاوی ده میک تیی ده روانی، ته ماشا کاردنه که ی نامۆ دیاره و قورسیشه، گه لی قورسه؛ قورس چه شنی بیهیوایی، قورس وه کو ئەوهی نازانم چی بکه م، ژولیش، له ژیر ئەم بارستاییه ئیفلیح ده بیت. جووله کانی سست ده بنه وه و ده ژاکین، چه ند حنکیک و ئیتر بچ ده نگ ده بیت.

ژنه کراس سپی له به ره که هه زتیکی شیتانه ی تیا یا بو ئەوهی بقیژتینی، به لام خوئ ده گری، ناتوانی خوئ له م ئاره زوه بشاریتته وه، چونکه گه لی له وه به هیژتره که بو که سیککی ده کات که هه رگیز گوئی له م هاواره نابیت. هه نده نابات، خوئ پچ ناگی ریت و له پڕکدا، قیژه به ک ده کات، قیژه به کی باریک و سامناک.

ژولی راده چه له کی، خوئ راست ده کاته وه، ده ریپکه ی هه لده گری و ده بکاته پیتی و خیرا خوئ به کراسه که ی داده پۆشی و بۆی ده رده چی. فانسان له و خاوتره. کراس و پانتۆله که ی کو ده کاته وه، به لام ده ریپکه ی نادۆزیتته وه.

چه ند هه نگاو یک له پشتته وه، پیاویکی بیهامه له بهر، ره ق راوه ستاوه، نه که س دهیبینی، نه که سیش ئەو دهیبینی، به ته رکیزه وه سه بری ژنه کراس سپیه که ده کات.

نەبەدەتوانی ئەو رەفزی بێرک هەرس بکات، بۆیە ئەم ئارەزوو شیتانەییە تیا دروست بوو: بچیت و ئیسارە کات و بەو کراسە سپییەو بەدەوریا بخولیتەو (تایا جوانییەکی پاکیزە رەنگی سپی نییە؟)، بەلام ئەم چوونەیی بۆ سالتونی کۆشکە و گەرانە لە دالانەکاندا بەهیچ چوو: بێرک لەوئ نەماوو و کامیرامانیش، نەک بەهیمینیش وەک سەگیکی ناجنسی نابوو دواي کەوتبوو، بەلکو بەدەنگیکی ناچیزە و بەهیتز قسەي ئاراستە دەکات. ئیماکولتا سەرنجی ئەوی بۆ لای خۆی قوزتەو، بەلام سەرنجیکی زۆر ناقوللا و گالتەجار، بەجۆریک هەنگاوی گورج هەلدەنێ و بەم جۆرە هەلدێ، تا دەگاتە بەردەم حەوزی گەرماو و چاوی بەم دوو دەکەوێ کە خەریکی جووتبوون و ئیتر دەست بەقێژە دەکات.

ئەم قیژەییە بەخەبەری دەکاتەو: هەر خیرا و بەروونی هەست بەو تەلەییە دەکات کە تەقیبەو سەری: ئەو دواي کەوتوو لە دواواییە و لە بەردەمیش ئاو. روونبین، لەو تێدەگات کە ئەم ئابلوقەییە بێ دەروازەییە و تاقە دەروازەش شک بەریت، دەروازەییەکی ناعاقلانەییە؛ تاقە چارەسەری عاقلانەییە لە بەردەم ماییتەو، ئەو چارەسەریکی شیتانەییە، بەهەموو هیزی ئیرادەیی خۆبەو شتیکی ناهەموار هەلدەبۆتیری: دوو هەنگاوی دەچیتە پیتشەو و خۆی فری دەداتە ئاو ئاوکەو.

جۆری خۆ هاویشتنەکەشی گەلێ سەیر بوو: بەپیتچەوانەیی ئەو دواي ژولی، زەرگی زۆر باش دەزانێ، بەلام بەسەر کەوتە ئاو ئاوکەو، بازوو کانی ناتەبا بەملا و ئەولایا یەکنالا دەبوونەو.

چونکە جوولانەو ئەندامی لەش، جگە لە وەزیفەیی عەمەلی خۆیان، واتای دیکەشیان هەییە کە تەجاووزی ویستی کەسە کە دەکەن؛ کاتیکی یەکیکی بەماییو خۆی فری دەداتە ئاو ئاوو، لە جوولەیی ئەندامەکانی، هەر دلخۆشییە و تەعبیر لە خۆی دەکات، بەپیتچەوانەشەو، غەمگینی هاویاری ئەوانەییە کە بەم جۆرە خۆیان فری دەدەنە ئاو ئاوو.

کاتیکی یەکیکی بەجلوبەرگەو خۆی فری دەداتە ئاو ئاوو، بەراستی شتیکی تر، تەنھا ئەوانەیی کە مەبەستیان لە خۆکۆژییە، خۆیان بەجلوبەرگەو فری دەدەنە ئاو ئاوو و ئەو شتی دەبەوئ خۆکۆژی بکات، زەرگ ناهاویت؛ خۆی شلپ دەکەوینێ: ئا بەم جۆرە زاکیبەرە قوولی جوولانەو ئەندامەکان زمانی خۆیانمان دەبیت. هەر بۆیە ئیماکولتا، سەرەرای ئەو مەلەزانیکی دەگمەنیش بوو، نەبەدەتوانی بەو کراسە جوانەییو، بەشیتوویەکی دیکە خۆی فری داتە ئاو ئاوو.

بەبێ هیچ هۆبەکی عاقلانە، وا خۆی لە ئاو ئاوو دەبیتتەو؛ وا لە ئاو ئاوو کە دایە، ملکەچی کردەکی خۆبەتی و ماناکەیی وردە وردە پوخی داگیر دەکەن؛ هەست دەکات خۆکۆژی خۆی دەوتیت، خۆخنکەندی خۆی، ئیتر لەمەودا هەر چیبەک بکات، تەنھا پانتۆمیم و بالییبە کە جوولانەو تراژیدیەکانی درێژە بەخیتابە بیدەنگەکی دەدەن: دواي ئەم کەوتنە ئاو ئاوو. خۆی راست دەکاتەو. ئا لەو شوینەیی کە ئەو خۆی فری دا، ئاوو کە زۆر قوول نەبوو، ئاوو کە تا ناوقەدی دەهات، چەند چرکەییەک بەراووستاوی مایەو، سەر قیت و پشت قۆقز. پاشان جاریکی دی خۆی بەر دەداتەو. ئا لەم کاتەدا، ملپیتچیک لە کراسەکی جیا دەبیتتەو و سەر ئاو دەکەویت، هەر وەکو چۆن یاداشت دواي مردووان سەر ئاو دەکەویت. جاریکی دیش قیت دەبیتتەو، کەموکەییەک سەری بەپشتا چەماو تەو، بازوو کانی دوور لە خۆی؛ وەکو ئەو بیسوئ غار بدات، چەند هەنگاویک دەچیتتە پیتشەو، دەگاتە ئەو شوینەیی کە عەردی حەوزەکی لیژایییە، جاریکی دیش خۆی نوقم دەکاتەو. ئا بەم جۆرە دەچیتتە پیتشەو، هەر بەنازەلێکی ئاوی دەکات، بەسوئەییەکی ئەفسانەیی دەکات کە سەری خۆی نوقمی ئاو دەکات و جاریکی دیش بەرەو پیتشەو بەرزی دەکاتەو. ئەم حەرەکاتانە گۆرانێ بۆ ئارەزوویەک دەچرن کە حەز لە بەرزایییەکانی ژیان دەکات یا ئەو تا خۆ نغرو کردنە نیو قوولایییەکانی ئاو.

بیتجامە لەپیتبە کە دەکەوینتە سەر ئەژنۆ و دەست بەگریان دەکات: "وەرەو، وەرەو من تاوانبارم، من تاوانبارم، وەرەو!"

لهوبه‌ری حه‌وزه‌که، له به‌ره‌ی قوول‌ه‌که، زانا چیکه‌که خه‌ریکی شناو کردنه و ته‌ماشاکانیشی حه‌په‌ساون: سه‌ره‌تا وای بی‌ر ده‌کرده‌وه که نه‌و ژنه و پی‌اوه‌ی که تازه به‌تازه گه‌یشتنه نه‌وی، نه‌وا هاتوونه لای ژن و پی‌اوه‌که‌ی دیکه و هه‌نده نابات، چاوی به‌و پارتوزه^(۱) نه‌فسانه‌یییه ده‌که‌ویت، نه‌و پارتوزه‌ی که ده‌می‌ک بوو گوتی لی بوو بوو، به‌دری‌ژیایی نه‌و ماوه‌یه‌ی که له‌سه‌ر نه‌سکه‌له‌کانی ئیمپراتورییه‌تی کۆمۆنیسمی توند‌ره و ئیسی ده‌کرد. هه‌ر له‌به‌ر عه‌بییه‌ش، بی‌ری له‌وه‌ش ده‌کرده‌وه که له زرووفی وا دا، پی‌ویست ده‌کات نه‌م شوینه جی‌به‌یلتی و بگه‌ریتنه‌وه ژووره‌که‌ی خۆی. پاشان نه‌و قیژه به‌رز ناخراپه‌ گوتیه‌کانی و هه‌ردوو بازووی خا و بوونه‌وه و له‌شی وه‌کو په‌یکه‌ری لی‌هات، هه‌رچه‌نده ته‌نها هه‌ژده جاری کردبوو و به‌س، مه‌شقه‌که‌ی راده‌گریت. له پیتش چاوی نه‌و ژنه کراس سپی له‌به‌ره‌ش که‌وته ناوه‌که‌وه و ملی‌پتی‌چیکیش سه‌ر ناو که‌وتوو و ورده گولی شین و سووریش عه‌ردی ملی‌پتی‌چه‌که‌یان دا‌پۆشبوو.

ره‌ق وه‌ستا و، شان و ملی به‌رز کرده‌وه، زانا چیکه‌که له‌وه تی‌گه‌یشت که نه‌و ژنه نیازی خۆ‌خنکانی هه‌بوو: هه‌ولی نه‌وه‌ی ده‌دا که سه‌ری نو‌قم کاته ژیر ناوه‌که، به‌لام له‌به‌ر نه‌وه‌ی ئیراده‌ی هه‌نده به‌هیز نه‌بوو، هه‌میشه سه‌ری به‌رز ده‌بووه‌وه. زانا ته‌ماشای خۆ‌کوشتنی‌ک ده‌کات هه‌رگیز له‌وه‌و‌پیتش وینه‌ی وای به‌خه‌بالا نه‌هاتبوو. نه‌و ژنه نه‌خۆشه یا برینداره یا نه‌وه‌تا راده‌نریت؛ خۆی به‌رز ده‌کاته‌وه و جارێکی دیکه‌ش نو‌قمی ناوه‌که ده‌بیته‌وه، نه‌م دیمه‌نه دووباره ده‌بیته‌وه، بی‌گومان مه‌له نازانی؛ تا دیتیش، زیاتر نو‌قمی ناوه‌که ده‌بیته‌وه و هه‌نده نابات ناو هه‌موو له‌شی داده‌پۆشی و له پیتش چاوی نه‌و بی‌جامه له‌به‌ره ده‌ست و پی سپییه ده‌مریت و نه‌ویش

(۱) موماره‌سه‌ی خۆشه‌ویستی به‌کۆمه‌ل. (وه‌رگێر).

له‌سه‌رچۆک سه‌یری ده‌کات و ده‌گریی.

زانا چیکه‌که ئیتر خۆی په‌کئالا ده‌کاته‌وه: هه‌له‌ده‌ستی، خۆی به‌لای ناوه‌که ده‌چه‌می‌نیته‌وه و رانی ده‌نووشتی‌نیته‌وه و بازووشی به‌ره‌و دواوه گرز بوته‌وه.

کابرای بی‌جامه‌له‌به‌ر ئیتر سه‌یری ژنه‌که ناکات، سه‌ری له هه‌یکه‌لی نه‌و پی‌اوه نه‌ناسیاوه سوورماوه، زل و زه‌به‌للاج، به‌هیز و سه‌یریش گێروگه‌وال، ریک به‌رامه‌رییه‌تی، ده‌پانزه مه‌تری‌ک و به‌س، خه‌ریکه خۆی تی‌که‌لی درامایه‌ک ده‌کات که هه‌یچ په‌یوه‌ندی به‌وه‌وه نییه؛ مه‌به‌ست له‌و درامایه‌یه که نه‌و بی‌جامه‌له‌به‌ر حه‌ز ده‌کات ته‌نها هی خۆی و هی نه‌و ژنه بیته‌ که خۆشی ده‌وی و به‌س. چونکه، کێ هه‌یه گومان له‌وه بکات؛ خۆشی ده‌وی، قینه‌که‌ی شتیکی کاتییه؛ ناتوانی قینی لی بیته‌وه و به‌رده‌وامیش بیته له‌م قین لی‌هاتنه‌وه‌یه، سه‌ره‌رای نه‌وه‌شی گه‌لی نه‌شکه‌نجی داوه.

نه‌وه‌شی ده‌زانی له‌ژیر فشاری هه‌ستی ناعاقلا‌نه و کیتی به‌م کاره هه‌لسا، له‌ژیر فشاری نه‌و هه‌ست ناسکییه عاجباتییه بوو که خۆشی لی تی‌ناگات و هه‌روه‌ها به‌پیرۆزیشی ده‌زانی. سه‌ره‌رای نه‌وه‌ی جوتینیکی زۆری پیتدا، له‌ قوولایی ناخی، ئافره‌تیکی بی‌تاوانه و تاوانباری راسته‌قینه‌ی نه‌م شه‌روشۆر و ناته‌بایییه چاوه‌روان نه‌کراوه‌ی نیوانیان په‌کیکی دیکه‌یه. نایناسیت و ناشزانیت له‌ کویییه، به‌لام ناماده‌یی نه‌وه‌ی تیا په‌ به‌ره‌و رووی بیته‌وه. نا له‌م حاله‌ته زه‌هینییه‌دا، سه‌یری نه‌و پی‌اوه ده‌کات که سپۆرتانه بو سه‌ر ناوه‌که ده‌چه‌میته‌وه و وه‌کو نه‌وه‌ی به‌نج کرابیت، سه‌یری له‌شی ده‌کات، چوست و ماسوولکه‌کانی له‌شیشی پته‌و و غه‌ربیش له‌شیتیکی نه‌گوجاوی هه‌یه، رانی پانوپۆری ژنانه و پوزی گه‌وره و حۆل، له‌شیتیکی بیته‌وه و هه‌ر چه‌شنی ناعه‌داله‌تیکی قه‌واره پیتداوه. هه‌یچ شتیکی له‌باری نه‌و پی‌اوه نازانی، گومانی هه‌یچی لی ناکات، به‌لکو له‌ تاو نازاره‌کانی کویریایی داها‌توو، له‌ په‌یکه‌ره می‌ژوویییه دزیوه‌دا، وینه‌ی به‌دبه‌ختی خۆی ده‌خوینیته‌وه که رافه‌کردنی مومکین نییه و به‌رامه‌به‌ر به‌و پی‌اوه هه‌ست

به قینیکی ملهوریش دهکات و تیایا زیندوو ده بیته وه.

زانا چیکه که زهرگیتک ده هاویژئی و به چهند باسکه مه له به کیش له ژنه که نزیک ده بیته وه.

"وازی لیبهینه!" بیجامه له به ره که هاوار دهکات و ئه ویش خۆی فری ده داته ناو ئاوه که وه.

زانا چیکه که تهنها دوو مه تریک ماوه بگاته ژنه که و پییه کانی وا له زه مینی حه وزه که ده دن.

بیجامه له به ره که به ره و ئه ده چیت و جاریکی دیش هاوار دهکاته وه: "وازی لیبهینه! دهستی لی نه دهیت!"

زانا چیکه که بازووی بوژیر له شی ژنه که درپژ دهکات و هه ناسه یه کی درپژ ده دات.

ئا له م کاته دا، بیجامه له به ره که، لیبی نزیک بوته وه: "به ریده یا ئه وه تا ده تکوژم!"

له بهر خوره ی فرمیسه کانی هیچ شتیکی دیکه نابینی، هیچ شتیکی دیکه جگه له سیتبه ری له شتیکی گپروگه وال. شانیتیکی ده گریته و به هیتز رایده وه شینی. زاناکه لا ده دات و ژنه که ش له سه ر بازووه کانی غلور ده بیته وه. ئیتر هیچ کامیکیان به ته نگی ئه و ژنه وه نایه ن، هه ردووک خه ریکن به ره و په یژه که ده چن و سه رده که ون. زاناکه سه یری چاوه به کینه کانی بیجامه له به ره که دهکات و چاوانی ئه ویش به قینیکی هاوشان ده بریسکینه وه. بیجامه له به ره که خۆی پی ناگیریت و مستیکی لی ده دات.

زاناکه هه ست به ئازار له سه ر ده موپلی دهکات. به زمان له وه تپده گات که دانیتیکی پیشه وه ی له ق بووه. دانیتیکی درۆزنه بوو که زۆر به مه حکه م له ره گی ئه وه ی پیشوو له لایه ن دانسازیتیکی شاری پراگ راگیرا بوو و دانی درۆزنه ی دیکه ی ده وره به ری خۆی راگرتبوو، زۆر به شیلگیری ئه وه شی بو باس کردبوو که ئه میان وه کو کۆله گه یه ک وایه ئه وانی دیکه راده گری،

ئه گه ر هاتوو رۆژتیکیان ئه میانت له کیس چوو، ئه وه هه موو ئه وانه ی تر جی له ق ده بن، بو به زانا چیکه که تووشی دلته زانیتیکی به ده ر له وه سف دهکات. به زمان ده که ویتته سو راغی دانه که و ره نگی ده په ری، سه ره تا دلله راوکه یه که، پاشان شیتوهار ده بیته. هه موو ژبانی له به رده میا قووت ده بیته وه و فرمیسه ک بو جاری دوو دم، هه ر ئیمرۆکه چاوانی غه رق کرد؛ به لی ده ست به گریان دهکات، له ناو گه رمه ی گریان ده بیته ئه مه ی به خه یالا دیت: هه موو شتیکی له کیس چوو، تهنها بازوو و ماسوولکه ره په کانی ماون، به لام ئیتر ئه م بازووانه، ئه م بازووه هه ژارانه به چی ده چن؟ هه روه کو ئیسه برینگیتک، ئه م پرسیاره بازووی راستی ده خاته جووله یه کی زۆر تونده وه: شه پازلله یه ک، شه پازلله یه کی به هیتز به قه د غه مگینی تاخمیتیکی دان، به هیتز وه کو نیو سه ده ی پانپانوکی* له بارچووی قه راغ حه وزه کانی فه رنه سا، ده کیشیتته بنا گوئی بیجامه له به ره که، بیجامه له به ره که له ژیر ئاوه که ون ده بیته.

که وتنه که ی هه ند خیرا بوو، هه نده گونجاو بوو زانا چیکه که هه ست دهکات کوشتی، دوا ی چه ند ساتیتیکی حه په سان، ده چه میتته وه و به رزی دهکاته وه و چه ند زلله یه کی هیتواش ده ساویتیته ئه ملا و ئه ولای روخساری؛ کابرا چاوی دهکاته وه، ته ماشا لیلله که ی ده که ویتته سه ر له شه گپروگه واله که و پاشان خۆی رزگار دهکات و به ره و ژنه که و به ره و په یژه که ده چیت.

ژنه که، له سهر چينچک له دهوری حهوزه که خوی گرمۆله دابوو و بهوردی سهرنجی بيجامه له بهر که ده دا، بیری له تهلش و کهوتنه ناو ئاوه که ده کردهوه. کاتیکیش دهگاته قهراغه کاشیرپژده که، ژنه که هه لدهستی و به بی نه وهی ناوری لی بداته وه، له سهرخو بهرو په یژه که ده چیت بو نه وهی بيجامه له بهر که دواي بکه ویت. ئا بهم جوړه، به بی ورته، شاهانه تهر بوونه، به سالونه که دا تیده په ږن (ده میکیسه که سی تیا نه ماوه)، دالانه که ده ږن و ده گنه ژووره که بیان. جلوه رگه کانیاں چوړه دی دیت، له بهر سهر ماش هه لده لهرزن، ده بی جلوه رگه کانیاں بگورن.

ئهی دواي؟

مه به ست له دواي چیه؟ پیکرا دهنون، ئهی بیرتان له چی تر ده کردهوه؟ به درپژایي هم شه وه بیده ننگن، تنها نه وه نه بیت، ژنه که به نووزانه وه شه و ده باته سهر وهک نه وهی غه دریاں لی کرد بیت. ئا بهم شیوهیه هه موو شته کان به رده وام ده بن، هم دیمه نهی که نه مشه و پیتسه شیان کرد، به رۆژ و به هه فته دووباره دی ده که نه وه. بو نه وهی پی نیشان بدات که ژنیکی بازایی نییه، له سهرووی هم جیهانی ئاساییه وهیه که بیزی لی ده کاته وه، جاریکی دیش وای لی ده کات که بزی بیته سه رچوک، دان به تاوانه که دی داده نیت، ده گری، ژنه ش شه رانتر ده بیت، له گه ل هیتران در ده چیت، به بیوه فای داده نی، نازاری ددات، دهیشکینیت، جاریکی دی لیتی یاخی ده بیته وه، زمانی شه لانیانی ده بیت، هه ر شهی لی ده کات، بریاری نه وه ش ددات شتیکی زور ناقولا بکات، ئینجانیه که ده شکینتی، جوینی پیس ددات، بویه ژنه ترس دایده گرتته وه، به ده سدریزکه ر و توند ره ویش ناوی ده زرتینی، جاریکی دیکه بوی دیتته وه سه رچوک، جار بو تاوانباری خوی لی ددات، ژنه بریاری نه وهی پی دداته وه جاریکی دیش له گه لیا بچیتته جیگاوه و ئا بهم جوړه، رۆژ و هه فته تیده په ږن، سال دیت و سال دپروا.

ئهی زانا چیکه که؟ زمانی نووسایه نه و دانهی که له ق بوو، به خوی ده لی: له م ژیا نه چیم بو ماوه ته وه: دانیکي له ق و ترسی نه وه ش که ده بی له مه ولا تاخم هه لگرم. هه ر نه مه و بهس؟ هیچی دیکه؟ هیج. له ریگای رۆشنینییه کی کتوپردا، هه موو رابردوی نهک وهک موغامه ره به کی مه زنی پر روودای تاک و تراژیدی، به لکو وه کو تو زقالی روودای تیکه لوییکه لی بی سه روشین که هه موو گه روونیاں له چا ونوقیتدا ته ی کرد به به رده میا تیه ری که ئیتر له توانایدا نییه له یه کتریان جیا کاته وه، به جوړیک که رهنگی بیترک هه قی بو بیت که به هه نگاری بچوتنی، یا به پۆلونیسه ک، چونکه زور پیی ده چی هه نگاریسه ک یا پۆلونیسه ک یا تورکیک، یا پروسیک بوايه، بوشی هه یه منالیکي سۆمالی بیت له کاتی گیاناندا. کاتی شته کان زور به خیرایی تیده په ږن، که س له هیج دلنیا نییه، له هیج دلنیا نابین، تنانهت له خوشمان.

کاتی که باسی شه وه که دی خاتو ت یم کرد، نه و هاوکیشه به ناوبانگه م هینایه وه یاد که له فه سلی یه که می نامیلکه دی ماتماتیکی وجوودیدا هاتوه: پله ی خیرایی راسته وخو په یوه ندی به ته ناسوی پله ی له بیر کردنه وه هه یه. له م هاوکیشه په وه ده کری چه ندین په یوه ندی بقوزینه وه، له وانه: هم سه رده مه ی ئیمه خوی داوه ته ده ست شه ی تانی خیراییه وه، هه ر بویه شه زو خوی فه راموش ده کات. به لام ده مه وی نه و هاوکیشه یه سه روژیر بکه م و بلیم: هم سه رده مه ی ئیمه هاجیسی فه راموش کردنی هه یه و بو نه وهی هم ئاره زوه به ده ست به یینی، بویه خوی دداته ده ستی شه ی تانی خیراییه وه، هه نگاوه کانی گورج ده کات بو نه وهی نه وه مان تیبگه یه نی که نایه وی بیتته وه یادمان و له ده ستی خوی بیزاره، بیتر له خوی ده کاته وه و ده یه وی نه و گره لهر زو که دی زاکی ره ش بکوژتیتته وه.

هاوولاتی خوشه ویستم، هه قال، ئهی کاشیفی به ناوبانگی موسکا

پراژنیسیس، کرىكارى قاره مانى سهر ئه سكه له كان، نامه وى چىتر نازارت به دهسته وه بچىزم، ئا ئوها بتبىنم له ناو ئه و ناوه راوه ستاوى! تووشى په تا دهبيت! هاوړى! برا! هه نده نازارى خوت مه ده! ده رچو! برؤ بخره وه. دلته به وه خوښ بيت كه فه راموش كراوى. خوت له ناو په شته مالى نه رمونولى له بىرچونه وهى گشتيدا بپىچهره وه. بىر له و پىكه نينه مه كه ره وه كه هه سته برىندار كړدى، ئه و پىكه نينه ش وه كو رابردوى سهر ئه سكه له كانت كو تايى هات، هه روه ها شكومه ندى راوانت كو تايى هات. كو شك هيمنه و په نجه ره كان بكه ره وه با بونويه رامه ي دره خته كان ژوره كه ت پر كه ن. هه ناسه بده. ئه مانه دره خته شابه روون، ته مه نيان سى سه ده يه. ورشه ي ئه و دره ختانه، هه مان ئه و ورشانه ن كه كاتى خو ي خاتوو ت و سوارچا كه كه گو تيان لى ده بو، كاتى له كو شكه بچو كه كه خو شه ويستيان ده كړد، ئه و كو شكه بچو كه كه كه له په نجه ره كه ي تو وه ديار بو، به لام تو نايى نى، ئه فسوس، چونكه ده پانزه سال دواتر له ناو كه ف و كولى شو رشى ۱۷۸۹ دا روو خپنرا و له و چهنه لاپه ربه يه ي قىقان دىنون كه تو نه تخو يندو ته وه و هه رگيزيش ناى خو نى نيه ته وه، هىچى تر شك نابه ين.

فانسان ده رپى كه ي نه دو زى به وه، پانتو له كه ي كرده پى و كراسه كه ي له بهر كړد، به بى ئه وه ي له شى وشك كاته وه و به دواى ژوليا رايكرد. به لام ژولى زور خپرا و ئه و يش زور له سه رخو. فانسان به دالانه كه دا ده گه را، سه رنجى ئه وه ي دا كه ژولى له و ناوه نه ماوه. له بهر ئه وه ي ژوره كه ي ژولى نه ده هاته وه ياد و ئه وه شى ده زانى به ختى زور نيه له وه ي كه بى دو زى ته وه، به لام به دالانه كه يا ده هات و ده چوو به هيو اى ئه وه ي ده رگايه ك بكرى ته وه و گو تى له دهنگى ژولى بيت و پى بلى: "وه ره فانسان، وه ره." به لام له و كاته دا هه موو خه لك نووستوون و گو تمان له هىچ دهنگى ك نايى ت و ده رگا كانىش هه موو داخراون. به چرپه: "ژولى، ژولى!" چرپه كه ي هه راشتر ده كات، به لام ته نها بى دهنگى وه لامى ده داته وه. بىرى لى ده كاته وه. بىر له رو خسارى ده كاته وه، چون له ژى تر تريفه ي مانگ سپى ده چوو وه. بىرى له سمته خرپه كه ي ده كاته وه، ئاى بو ئه و سمته روو ته ي كه چهنه لى نى نىك بو وه وه و هىچى لى نه كړد، هه ر هىچى لى نه كړد. نه ده سته لى دا، نه بىنى. ئاى بو ئه و وىنه سامنا كه و جار پىكى دىش ئه ندامه كه ي دىته وه هو ش، دىته وه ئاگا، خو دىته وه ئاگا، ئه مجاره، بى سوود و بى حى كمه ت و به وىقاره وه دىته وه ئاگا.

ده چى ته وه ژوره كه ي، خو ي فرى ده داته سهر ئه سكه مپى لى ك و له ناو مپى شكى شى ته نها ئاره زوى ژولى پهنگى خوار دو ته وه. ئاماده يه هه موو شتى ك بكات له پى ناوى ئه وه ي ژولى بدو زى ته وه، به لام هىچى له ده ست نايه ت. سبه ينى دىته چى شته خانه كه بو ئه وه ي قاوه لتى بكات، به لام ئه و، به داخه وه ده بوايه بگه رپى ته وه مه كته به كه ي له پارىس. نه ناو نيشانى پى ده زانى، نه ناوى خپزانى شى، نه شو تى نى ش، هه ر هىچ. به ته نها له گه ل شكستى به كه ي مه زن، شكستى به كه ي كه عه جاب زلى ي ئه ندامه كه ي قه واره ي دا وه تى.

ئەم ئەندامە، سەعاتىك نابىت، گەلى ژىر و تەنھا جەمىتىكى شىاوى بەخۆى شك دەبرد و لە گفتوگۆبەكى زۆر سەرنج راکىشدا، بەئەنجه تى زۆر مەحكەم و عقلاىى هەموومانى جەپەساند؛ ئەوا ئىستاناش، هەمان ئەندام تووشى گومانى كردووم و ئەمجارەيان رېتى لى و ن بووه و هېچ هۆبەكيش نىيە و بەرەو پروى گەردوون قىت بۆتەوه و هەر چەشنى سەمفۆنىيائى نۆبەمى بىتھۆفن، بەرامبەر بەكەساسى مرۆفایەتى، سروودى ئۆخزنى تايبەتى خۆى دەلوورىتى.

۴۳

ئەمە دووهم جارە كە ئىبرا دېتەوه ئاگا.

"بۆجى ناچارى ئەوهى كە دەنگى رادىۆكە هەندە بەرز كەيت، وەختە گىژىم؟ بەئاگات هیتنامەوه.

- رادىۆم دانەگىرساندووه. لە هېچ شوپىنىكى دىكە هیتىمى وەكو ئىرەت دەست ناکەوتت.

- نەخىر، رادىۆت داگىرساندبوو و ئەمەش جوان نىيە. خەوتبووم.

- بەخودا!

- بەتايبەت ئەم سروودە ناخۆشەش، چۆن دەتوانى گوى لەمە بگىرى!

- داواى لىبورەنت لىدەكەم، جارېكى دىش خەتای خەيالەم.

- چۆن؟ خەيالې تۆ؟ رەنگى تۆ بووبىتى كە سەمفۆنىيائى نۆبەمت نووسىبى؟ دەلېى خۆت بەبىتھۆفن دادەنىت؟

- نا نا، مەبەستم ئەمە نىيە.

- هەرگىز ئەم سەمفۆنىيائەم هەندە لەلا بىزاركەر و ناخۆش و گەمژە و حۆل و ساوتىلكە و بازارېى و مندالانە نەبووه. ئىتر لە تاقەتدا نىيە. بەراستى هەر ئەمە ما بوو. ئەم كۆشكە ئەجندەى تىايا، دەقەبەك چىبە زىاتر نامەوى لىرە بىتم. تكات لى دەكەم، با برۆىن. وا رۆژىش خەرىكە هەلېت. "

سپیدیه. بیری له دوا دیه نی چیرۆکه که ی فیشان دینۆن ده که مه وه. شهوی خوشه ویستی له کابینه نهینیه که ی کۆشکه که کۆتایی هات، ژنه کاره که، نهینیراگر هات و نهوه یان پی رابگه به نی که رۆژ بۆته وه. سوارچاک خیرا جلویه رگه که ی ده کاته بهر، دهرده چی، به لام له دالانی کۆشکه که ون ده بیته. له بهر نهوه ی له وه دترسا که که شف بیته، نهوه به باش ده زانی که بگه پیتته وه باخچه که و وانیشان بدات که پیاسه ده کات، وه کو یه کیک که تیروپیش نووستی، ههر بویه شه زوو هاتۆته وه ناگا. که می گیتز، دهیه وی له واتای نه م سه رچلییه تیبگات: ئایا خاتوو ت وازی له دۆسته که ی هیناوه، مه به ست له مارکیزه؟ ئایا دهیه وی وازی لیبتی؟ ئایا ته نها دهیه وی به م جوړه سزای بدات؟ ئایا له م شه وه به دوا وه ده بی چ شتیکی دیکه روو بدات؟

له نیو نه م پرسیارانه گومرا بوو، له پریکدا تووشی مارکیز دیت، دۆسته که ی خاتوو ت هنده نیبه گه بشته کۆشکه که و خیرا به ره و لای سوارچاکه که ده روات: "چۆن نه مه رووی دا؟" زۆر به هینمی نه م پرسیاره ی ئاراسته ده کات.

دیالوگی نه و دووه، سوارچاک ده گه یه نیته مه به ستی موغامه ره که ی: نیازیان وا بوو میترده که ی خاتوو بیری بۆ لای دۆستیکی دیکه وه رچه رخین و نه م رۆلشه بهر نه و که وت. رۆلکیکی جوان نییه، ته نانه ت رۆلکیکی نابوتیسه، مارکیز به پیکه نینه وه نه مه ی تیده گه یه نی. بۆ نه و خو به خت کردنه، مارکیز دهیویست پاداشتی سوارچاکه که بداته وه، چهند نهینیه که ی له لا دهرکینتی: خاتوو ت ژنیکی زۆر خوشه ویسته و بۆ وه فاداریش وینه ی نییه. ته نها یه ک لاوازی هه یه: له لایه ن فیزیکییه وه ساردوسره.

ههر دووک ده گه رپته وه کۆشکه که بۆ نه وه ی سلاو له میترده که ی بکن. زۆر

به حورمه ته وه سهیری مارکیز ده کات و به لالووتیسه وه سهیری سوارچاکه که ده کات: داواشی لیته کات که ههر زوو باروبارگه ی بیچیتته وه و مارکیز گالیسکه که ی خو ی بۆ ته رخان ده کات.

پاشان مارکیز و سوارچاکه که ده چنه خزمه ت خاتوو ت دوا ی نه م چاوپیکه وتنه، له پیش دهرگا، چهند وشه یه کی میهره بان ئاراسته ی سوارچاکه که ده کات: ئا نه مه ش نه و دوا پرستانه ن که چیرۆکه که بۆمانی نه قل ده کات: "له م کاته دا، خوشه ویسته که ت بانگت ده کات؛ نه وه ی با به تی خوشه ویستییه، ههر نه ویش شانازیکه ره (... جارێکی دیش خوات له گه ل. کورپکی نازداری... وا مه که که له گه ل کۆنتیس تیکچم." "وا مه که که له گه ل کۆنتیس تیکچم." نه مانه دوا وشه بوون که خاتوو ت به دۆسته که ی وت.

ههر دوا ی نه مه، دوا وشه کانی چیرۆکه که: "سوار نه و گالیسکه که یه بوو که چاوهروانی ده کردم. ده مویست له حیکمه ی نه م موغامه ره یه ش تیبگه م و... هه یچ شتیکم نه دۆزیبه وه."

به لام، حیکمه ته که ئا لیتریه: له خاتوو ت دا قهواره ی وه رگرتوو: درۆی له گه ل میترده که ی کرد، درۆی له گه ل دۆسته که ی کرد، واته له گه ل مارکیز، درۆشی له گه ل سوارچاکه که کرد. نه و، موریدی راسته قینه ی نه پیکوره و هاوپی و دۆستی له زه ته. درۆزنیکی ناسک بۆ خو پاراستن. ههر نه وه پاسه وانی به ختیاریی.

حیکایه تی چیرۆکه که له لایهن کەسی یەکه مەوێ دەگێردیتەو، ئەویش سوارچاکە کە یە. ئاگای لە بێرکردنەوێ خاتوو ت نییە و ناشزانێ چۆن بێر دەکاتەو و کاتێ تەعبیر لە هەست و بێرکردنەوێ کانی خوشی دەکات هەندێک قەرچۆک دیارە. جیهانی ناوێوێ ئەم دوو شەخسییە تە داپۆشراوێ یا نیمچە داپۆشراوێ.

کاتیکیش بەو بەیانییە زوو، مارکیز باسی ساردوسری خاتوو ت یی بو کرد، سوارچاک هەق بوو تیرۆپر پێبکەنێ چونکە ئەوێ روویدا بە پێچەوانە ی ئەو بوو کە روویدا و مارکیز باسی کرد. بەلام جگە لەم دنیایییە، لە هیچ شتیکی دیکە دلتیا نییە. ئایا ئەوێ روویدا، بو خاتوو ت شتیکی رۆتینی بوو یا ئەو تە بەموغامەرەبەکی تاک و دەگمەنی لە قەلەم دا؟ ئایا گۆرانکاریبەک بەسەر دلی داها، یا وەکو ئەوێ نە بای بینیبت نە باران؟ ئەو شەوێ عیشقە وای لیکرد کە ئیرەیی بەکوئیتس بەریت؟ ئەو دوا وشانە ی کە لە دەم خاتوو ت هەو دەرچوون، ئەو جۆرە فەرمايشە، لە دلێبەو دەرچوو یا ئەو تە جۆرە پێداوئیتیبەک بوو و بەس، بو دا بێنکردنی ئاسایشی خۆی بوو؟ لە رۆشتنی سوارچاک، ئایا خاتوو هەست بەسۆز و نوستالژی دەکات، یا بەهیچ شێوێبەک گوئی لی نییە؟ ئە ی ئەو: کاتیکی بەو بەیانییە زوو، مارکیز بەگالته پیکردن شۆریبەو، بەزیرەکی وەلام دەداتەو و جەلەو و دەزەکە ی لە مستدا دەبیت. لە راستیدا دەبێ هەستی بەچی کردبیت؟ ئە ی دوا ی ئەوێ کۆشکە کەش بەجێدەهێلێ، ئایا چ شتیکی لە دلیدا خەتەرە ی کردبیت؟ دەبێ بیری لە چی کردبیتەو؟ دەبێ بیری لە لەزەت کردبیتەو یا بیری لە سومعە ی لاویکی گالته جار؟ ئایا بیری لەوێ کردبوو هەو کە برەوێبە یا دۆراو؟ دلخۆشە یا غەمگین؟

بەشێوێبەکی دی: ئایا دەتوانین لەناو لەزەت و لە بو لەزەت بژین و لە

هەمان کاتیشدا دلخۆش بێن؟ ئیدیالی ئیدۆنیسم ئایا تەحقیق دەکریت؟ ئایا هیوای وا وجودی هەیه؟ یا ئایا پرشکیکی لە بلتیسە ی ئەو هیوایە وجودی هەیه؟

له ماندوویی وهخته گیانی ده‌ریت. حه‌ز ده‌کات له‌سه‌ر رایه‌خه‌که رایکشیت و بخه‌ویت به‌لام له‌وش ده‌ترسج که له کاتی خۆی نه‌یه‌ته‌وه ناگا. ده‌بج سه‌عاتیکه دیکه پروات، ده‌قه‌یه‌ک دوا نه‌که‌وئ. له‌سه‌ر نه‌سه‌که مبیله‌که دانیشته‌وه، ته‌پله‌ی ماتوره‌که ده‌ناخنیتته سه‌ری و واش بیر ده‌کاته‌وه ئیتر بارستاییه‌که‌ی نایه‌لج چاو له‌یه‌ک بنج. به‌لام دانیشیت و ته‌پله‌یه‌کیشت له‌سه‌ر بیته و نه‌شخه‌وی هیچ مانایه‌کی نییه. هه‌لده‌ستی و برپاری ته‌وه ده‌دات که ده‌بج پروات.

ئه‌م هه‌لسانه کتوپره وای لینه‌کات بیر له پۆتقان بکاته‌وه. ئای پۆتقان! ده‌چج هه‌ندئ پرسپاری لی کات. ده‌بج چی بۆ بگپرتته‌وه؟ ئه‌گه‌ر کتومت هه‌موو ته‌و شتانه‌ی بۆ بگپرتته‌وه که پرویان دا، ته‌وه‌ی خو ده‌بیته مه‌سخه‌ره‌ی ته‌و، نه‌ک ته‌و و به‌س به‌لکو هه‌موو ته‌وانه‌ی که له‌ویشن. چونکه گپره‌وه هه‌میشه ده‌بیته جی پیکه‌ن کاتیک خۆی رۆلئیک کۆمیکه بینیی. که‌سیش به‌قه‌د پۆتقان لیزان نییه. بۆ نمونه کاتیک باسی به‌سه‌ره‌اته‌که‌ی خۆی له‌گه‌ل تایبچه‌که ده‌کات، کاتیکیش به‌یه‌کیکی دی له‌قه‌لام ده‌دات و پرچی ده‌گرئ و ده‌یه‌وئ به‌ره‌و رایه‌خه‌که رایکشیت. به‌لام له‌وه ناگادار بن! پۆتقان گه‌ل فیلبازه! هه‌مووش ته‌وه ده‌زانن که ئه‌م چیرۆکه کۆمیکه ده‌مامکی حه‌قبه‌تیکه تری له‌ژیر دایه، ئه‌مه‌یان جوژه به‌خۆ نازکردنیکه. گوئگران ئیره‌بیان پی دپته‌وه و کچه هاورپیه‌که‌ی داوای ته‌وه‌ی لی ده‌کات که توندروویی له‌گه‌ل بنوئیت و بیر له‌وه‌ش ده‌که‌نه‌وه و بیریان بۆ ته‌و تایبچه‌جوانه ده‌چیت و ده‌لین ده‌بج مه‌گه‌ر هه‌ر خوا بزانی چی له‌گه‌ل بکات. به‌لام ته‌گه‌ر بیته و ئانسان باسی ته‌و رپواردنه له‌بارچوه‌ی دم حه‌وزه‌که‌یان بۆ بگپرتته‌وه، هه‌موو پروای پیده‌که‌ن و به‌خۆی و شکستییه‌که‌شی پیده‌که‌ن.

به‌دریژ و پانی ژوره‌که‌یا دیت و ده‌چج و ده‌یه‌وئ ده‌سکاری چیرۆکه‌که‌ی

بکات، بیگونجینتی و هه‌ندئ رتووشی بکات. یه‌که‌م شت که بییری لی بکاته‌وه ته‌وه‌یه ده‌یه‌وئ جووتبونه درۆزنه‌که بکاته جووتبونیکی راسته‌قینه. ته‌وه‌شی به‌خه‌یالا دیت که خه‌لکه‌که‌ی ته‌وئ به‌ره‌و حه‌وزه‌که ده‌چن و هه‌موویان چاویان ته‌بله‌ق ده‌بج و به‌رامبه‌ر به‌م دوو عاشقه تیکئالاوه تووشی ئیغرا هاتوون و ته‌وانیش به‌په‌له‌ خۆیان رووت ده‌که‌نه‌وه، هه‌ندیکیان سه‌یربان ده‌که‌ن و هه‌ندیکی تریش لاساییان ده‌که‌نه‌وه و کاتیکیش ئانسان و ژولی ده‌بینن ته‌م هه‌موو خه‌لکه له‌ ده‌وریان خه‌ریکی جووتبوون و له‌نیو راهینان و داهینانی ته‌م دیمه‌نه ناسکه، هه‌لده‌ستن و بۆ چه‌ند چرکه‌یه‌کیش ته‌ماشای ته‌م دیمه‌نه ده‌که‌ن و وه‌کو دیمپورژ،^(١) دوا‌ی ته‌وه‌ی دونیا ده‌ئافرتنی، بۆی ده‌رده‌چن. وه‌کو چۆن یه‌کتریان ناسی ئا به‌و شپوه‌به‌ش له‌ یه‌کتیش جودا ده‌بنه‌وه، هه‌ر که‌سه و به‌لایه‌ک، بۆ ته‌وه‌ی ئیتر قه‌د چاویان به‌یه‌کدی نه‌که‌وئته‌وه.

هیشتا به‌ته‌واوی ته‌م "بۆ ته‌وه‌ی ئیتر قه‌د چاویان به‌یه‌کدی نه‌که‌وئته‌وه ی ته‌واو نه‌کردبو، ته‌ندامه‌که‌ی دپته‌وه ناگا؛ ئانسانیش ده‌یه‌وئ به‌چه‌په‌لۆک له‌ خۆی بدات و سه‌ری خۆی بکیشینیتته قه‌د دیوارا.

ئا ته‌مه‌یه شتیکی سه‌یر و عاجباتی: ئا له‌و کاته‌ی که دیمه‌نی ئورژی به‌خه‌یالا ده‌هات و دایده‌هینا، جو‌شوخرۆشه کاره‌ساتاوییه‌که‌ی خامۆش ده‌بووه‌وه؛ به‌په‌چه‌وانه‌شه‌وه، کاتیکیش بیر له‌ بزر بوونی راسته‌قینه‌ی ژولی ده‌کات، ته‌وه شیتوه‌هار ده‌بیته. به‌گپرانه‌وه‌ی حیکایه‌تی ئورژی، قفلی لی ده‌دریت، به‌خه‌یالی بییری لی ده‌کاته‌وه و بۆ خۆی ده‌یگپرتته‌وه و ده‌یگپرتته‌وه: خو‌شه‌ویستی ده‌که‌ن، ژن و پیاوه‌کان دین و ته‌مasha ده‌که‌ن، خۆیان رووت ده‌که‌نه‌وه و له‌ ده‌وری حه‌وزه‌که‌ن، حه‌شاماتیکی زۆریشی لینه و له‌گه‌ل یه‌کترووت ده‌بن. ته‌م دیمه‌نه چه‌ند جاریک ته‌م فلیمه پۆرنۆیه له‌ می‌شکیا دووباره ده‌کاته‌وه و هه‌ست ده‌کات هیمن بۆته‌وه، ته‌ندامه‌که‌ی ژیر ده‌بیته‌وه.

(١) خالیقی گه‌ردوون، به‌نیسه‌ت ته‌فلاتوونه‌وه. (وه‌رگپری).

بیر له قاوه خانه که ی گاسکۆن و بیر له و خه لکه ده کاته وه که گوئیان بۆی راگرتوو. پۆتشان، ماچۆش به زه ده خه نه گه لکو که یه وه و گوژار و ئه وانی دیکه ش سه رنجه ورده کانیان ده خه نه روو. له جیاتی سه رنه نجام پیی ده لئ: "هاورپیان، له بهر خاتری ئیوه خۆشه و یستیم کرد، ئه ندامه کانی ئیوه هه موو له و را بواردنه ئاماده بوون، من ته ته ری ئیوه بووم، بالیۆزی ئیوه بووم، بکه ری* هه لبارده ی ئیوه بووم، سه رخه ری* مورته زه قی ئیوه بووم، من کو ده عبا بووم!" به ژوو ره که یا دیت و ده چی و دوا رسته ش، به ده نگی بهرز دوو باره ده کاته وه. کو ده عبا، چ داهینانیکی دانسه یه! پاشان، (به ته واری جۆشو خرۆشه ناقۆلا که ی هیور بو ته وه) جانتا که ی هه لده گری ت و بۆی ده رده چی ت.

قیی را بۆ ئه وه ی پارهی ئوتیله که بدات به ره و پرسگا که چوو و منیش جانتا یه کی بچوو کم له ده ست، به ره و ئوتومبیله که مان ده رۆیشتم که له ناو حه وشه که رامگرتبوو. به داخه وه، نۆیه م سه مفۆنیا نابو ته که نه یه یشت هاوسه ره که م زیاتر بخه ویت و ناچار به په له ده بی ت ئه م شوینه جیبه یلین که دلخۆش بووم لی ره و سه یریکی نو ستالژیانه ی ده ورو به ری خۆم کرد. په یژه کانی ئوتیله که. ئا لی ره بوو، می رده ساردره به ریزه که، به خیره اتنی له هاوسه ره که ی و سوارچا که که کرد له و کاته ی که گالیسکه که ده مه و ئیواره رایگرت. هه ر لی ره ش بوو، ده دوانزه سه عات دره نگتر، سوارچا که که به ته نها ده رده چی ت و که سی تکی ش نییه خودا حافیزی لی بکات.

دوای ئه وه ی ده رگای ئه پارمانه که ی خاتو ت ی له دوا داخرا، گوئی له پی که نیی مارکی ز ده بی ت و پی که نی نیکی ژنانه ش دوا به دوای ئه وی تره وه دیت. بۆ چه ند ساتیک هه نگا وه کانی خا و کرده وه: به چی پی ده که نن؟ گالته ی پی ده که نن؟ پاشان نایه وی گوئی له هیچ شتی دیکه بی ت، به ره و ده رگای حه وشه ده روات؛ به لام له ناو رۆحی، هه می شه گوئی له و پی که نی نه ده بی ت؛ ناتوانی خۆی لی قوتار کات، له هه ققه تیشدا قه د ئه و پی که نی نه ی له کو ل نابیته وه. رسته که ی مارکی زی دیت به بی را: "ئه ری هه ست به و رۆله کو می که ی خۆت نا که ی ت؟" به و به یانی به زوو، کاتی ک مارکی ز ئه م پرسیا ره زۆلانیه ی لی ده کات، نه ی توانی وه لام بداته وه. به وه ی ده زانی که خیانه ت له مارکی ز کرا وه و به پی که نی نی شه وه به خۆی ده و ت یا ئه وه ته خاتو ت خه ری که واز له مارکی ز ده هی نی و ئی تر ئه ویش ده توانی جاری کی تری ش بی بی نی ته وه یا ئه وه ته تو له ی خۆی لی ده کاته وه و بۆی هه یه جاری کی دیکه بی بی نی ته وه (ئه وه ی جاری ک تو له ی لی بوه شی ته وه، تو له ی تری شی لی ده وه شی ته وه). پی ش سه عاتی کیش، ده ی توانی بیر له مه بکاته وه. به لام دوای دوا رسته ی خاتو ت، هه موو شتی ک روون بو وه وه: ئه م شه وه شه وی تری به دوا وه

به و به یانیه سارده کۆشکه که به جی دههیلێ؛ به خۆی دهوت له و شهوه، له و پیکه نینه زیاتر هیچ شتیکی تری بۆ نه مایه وه: ئەم نوکته یه ده خوولیته وه و ئیتر سوارچاک ده بیته شه خسییه تیکی عه نتیکه . شتیکی ئاشکرایه که ژن هاوسه ریی پیاوی عه نتیکه ناکات. به بیج ئه وهی داوی روخسه تی لی بکه ن کلاویکی عه نتیکه ئامیزیان خسته سه ری و ئه ویش هه نده هیز شک نابات بۆ ئه وهی ئه و باره هه لیگریت. له ناواخی روچیدا گوئی له بانگه وازی یاخیبوون ده بیته و بانگاشه ی ئه وهی ده کات که هه موو چیرۆکه که وه کو ئه وهی روویدا بگیڕیته وه، به دهنگی بهرز و لای هه موو خه لکیش.

به لام ئه وهش ده زانی که له توانایدا نییه . گیل بوون گه لی له به قه شمه ر بوون سه ختیره . ناتوانی خیانهت له خاتوو ت بکات و خیانه تیشی لی ناکات.

له ده رگایه کی تره وه، کپ و بیده نگتر ده گاته پرسگای میوانخانه که، فانسان به ره و هه وشه که رویشته . هه میشه هه ولێ ئه وه ده دات که چیرۆکی پارتوزه که ی ده ور هه وزه که له گه ل خۆیا دووباره ی کاته وه؛ نه ک له بهر ئه وه ی کاریگه ری خامۆشکردنه وه بیینی (هه موو په نگ و روویه کی جو شوخرۆش به ده ر نییه)، به لکو یادی ژولی بسرپیته وه که ناهه موارانه دایده درێ. ئه وهش ده زانی که ته نه ها چیرۆکی هه لبه ستره و ده توانی چیرۆکه راسته قینه که ی له بیر بیاته وه. هه ز ده کات تا زوه ئه م چیرۆکه به دهنگی بهرز بگیڕیته وه و وه کو ده هۆل و زورنایه کی ئاشکرا که ته نه ها ئه و ده توانی ئه ندیشه ی نابوته ی جووتبوونه بسرپیته وه که وای کرد ژولی له ده ست بچیت.

"کۆده عبایه ک بوون"، له لای خۆی دووباره ی ده کاته وه و گوئی له پیکه نینی پۆتفانیس ده بیته، زه رده خه نه ئیساره به خشه که ی ماچۆش ده بیینی و پینی ده لیت: "تۆ کۆده عبایه کی و ئیتر له مه وداش ته نه ها هه ر به کۆده عبایش بانگت ده که یین." ئەم فیکریه دلخۆشی ده کات و بز ه ده بگری.

به ره و ماتۆره که ی ده چیت که له وه به ری هه وشه که رایگرتوه، چاوی به پیاویک ده که ویت، که می له و گه نجتیره، جلوه رگی زه مه نیکی به سه رچووی له به ره و به ره و لای ئه و دی. فانسان زه ق تیی ده روانی و ده حه په سی. ده بی ئه م شه وه ناماقووله چه ندی کاری تیکرد بێ: له توانایدا نییه ته فسیرتکی به جی بۆ ئه م ده رکه وتنه بکات. ئایا ئه مه ئه کته ریکه و له جلوه رگی میژوویدا؟ ئایا په یوه ندی له نیوان ئه م و ژنه که ی ته له فزیۆندا هه یه؟ ره نگیشه، دوینی له م کۆشکه فلیمیکی پروپاگه نده یان گرتبیت؟ کاتیکی لیتی نزیک ده بیته وه، له نیو چاوی ئه م لاوه، هه په سانیکی هه نده ئاشکرای تیدا به که مه حاله ئه مه له چاوانی ئه کته ریک بخویندریته وه.

سوارچاکه که سهیری ئەم نه ناسیاوه دهکات. به تاییهت کلاوه که ی زۆر سه رنجی راده کیشی. ئا به و جوژه کلاوله سه ر کردنه، به ک دوو سه ده له مه و بهر، سوارچاکان ده چونه جهنگ. به لام هه نده ی تر سه رنج راکیش بو ئەو، په رپووتی پیاوه که یه. پانتۆلیکی پانویۆر، به بی هه یج هه یه تیک، ته نها مه گه ر جوتیارانی زۆر هه ژار یا راهیبان جلویه رگی وا بکه نه بهر.

هه ست به ماندوویی دهکات و هه یزی به به ره وه نه ماوه و وه خته هه ست به گه یژ بوون بکات. نازانی، ئایا خه وی لیکه وتوه و یا خه ون ده بیینی، یا و پینه دهکات. به لام کابراکه زۆر لیتی نزیک بوته وه و دیتسه زار و ئەم رسته ی پی ده لئێ که حه په سانه که ی بو ده سه لمیینی: "ئه ری تۆ له سه ده ی هه ژده مه وه دیتیت؟"

پرسیاریکی سه یر و ناماقوول، به لام به و شیهویه ی که ئەو کابرایه له فزی کرد هه نده ی تر تووشی حه په سانی دهکات؛ نه غمه یه کی نه ناسراوی هه یه، هه ر به په یامبه ریک ده چوو که له مه مله که تیکی غه ربه وه هاتبی و فه ره نسیش له مه کته ب فیر بوو بیت، به بی ئەوه ی فه ره نسای بیینی. ئا ئەم له فز کردنه، ئەم نه غمه نا جوژه یه که وای کرد سوارچاکه که بییری بو ئەوه بچیت که ئەم پیاوه له زه مه نیکی تره وه هاتوه.

"به لئێ، ئەم تۆ؟ پیی ده لئێ.

- من له سه ده ی بیسته مه وه هاتووم. پاشان پیی ده لئیتته وه: "کو تایی سه ده ی بیسته م. " جارێکی دیش پیی ده لئێ: "شه ویکی زۆر نایام برده سه ر."

ئەم رسته یه کاری له سوارچاکه که کرد: "منیش هه ره ها"، له وه لامدا ده لئیت.

بیر له خاتووت دهکاته وه و له پریکدا میه ره بانیی شالاری بو ده بات.

خوای گه وه، چۆن ئا به م شیهویه پیکه نیینی مارکیز و سه رنجی راکیشا؟ وه کو ئەوه ی که گرینگترین شت جوانی ئەو شه وه نه بیت که برده سه ر، ئەو جوانییه ی که واهه سستی کردوه و تارمایی ده بیینی، خه ون و واقع تیکه ل دهکات، وه کو ئەوه ی توپ درابیتته وه ده ره وه ی زه من.

ئەم پیاوه ته پله له سه ره که و به و نه غمه سه یره یه وه ئەوه دووپات دهکاته وه: "شه ویکی تا بلئی به له زه تم برده سه ر."

سوارچاکه که سه ری بو ده له قیینی، هه ر وه کو ئەوه ی پیی بلئی به لئێ هه وری. کیتی تر توانای ئەوه ی هه یه له مه تیبگات؟ پاشانیش بییری لیده کردوه: له بهر ئەوه ی په یمانی ئەوه ی دابوو که نه یینی پاریزی، ناتوانی به که س بلئی چۆن شه ویکی برده سه ر. به لام ئەم نه یینییه پاراستنه دوا ی دوو سه ده ش هه ر به نه یینی مایه وه؟ وای لیکدایه وه که خوای له زه ت ئەو کابرایه ی بو ناردوه بو ئەوه ی بتوانی قسه ی له گه ل بکات؛ بو ئەوه ی بیته هه قیقه ت هه لپژ و له هه مان کاتیشدا په یمانی نه یینی پاراستنیشی هه بیت؛ بو ئەوه ی چه ند ساتیک له ژیان ی فری داته داها تووه وه و فری داته ئەبه دبیته وه و بیکاته شکۆمه ندی.

"به راست، تۆ له سه ده ی بیسته مه وه هاتووی؟"

- ئەم چۆن، خالۆ. شتی زۆر سه یر و عه جایب له م سه ده یه روو ده دات. ئازادیی ئەخلاق ی هه یه. ئەوه ت بو دووباره ده که مه وه که شه ویکی زۆر تاییه تم برده سه ر.

- منیش"، سوارچاک جارێکی دیکه ش ئەمه دووباره دهکاته وه و ئاماده ی ئەوه یه که چیرۆکه ی ئیمشه وی بو بگه یژته وه.

"شه ویکی عه جایب، گه لئێ عه جایب"، پیاوی ته پله له سه ر ئەمه ده لئیت و به ته ماشا کردنیکی قورس و درێژ سه یری دهکات.

سوارچاکه که له وه تیده گات که به ئاره زویه کی و رکنه وه ده یه وی قسه بکات. له م و رکنبیه شتیک جارسی دهکات.

لهوه تیدهگات که ئەم بئێ تهحهمولیبه، خۆی لهگهڵ خۆی بئێ سوودی گویتگرتنی دههینئێ. سههرپای ئهوهی بهرهو پرووی ئەم ئارهزوه قسه کردنه بووهوهوه، سوارچاک ئیتر ههست بههیچ چێژتیک ناکات بۆ ئهوهی شتتیک بلتیت و له پرتیکیشدا، هیچ هۆیهک نادۆزیتتهوه بۆ درتیهپیدانی ئەم چاوپیکهوتنه.

ماندوو بوون شالای بۆ دههینئێ. بهپهنجه نهوازش لهگهڵ روخساری خۆی دهکات و بۆنی خوشهویستی دهکات که خاتوت لهسهه پهنجهکانی جیهیتشت. ئەم بۆنه نوستالژی تیا دهبووژیتیتتهوه و ئارهزووی ئهوهشی دهکرد که لهسهه ئهسکهمیلی گالیسکهکه دانیشئێ و بههتوری خهون بیینئێ و تاكو پاریس ههلیگرن.

۵۰

فانسان وای بۆ چوو که ئهوه پیاوهی که جلویهرگه کۆنهکهی لهبهره زۆر لاوه، ئهویش ههستی بهتۆزه ناچاریبهک دهکات که گوئ بۆ پاکانهکهی شل بکات. کاتیک فانسان دوو جار ان ئهوهی بۆ دووباره دهکاتهوه که "شهویکی تایبهتی بردهسهه" و ئهویش له وهلامدا دهلتی "منیش"، ههستی بهوه کرد که له روخساری جوهره فزوولیبهتیک دهردهکهوئێ، پاشانیش، له پرتیکدا بهبئ هۆ کوژایهوه و بئیموبالاییهکی کهمی لووت بهزانه جیتی گرتتهوه. ئهوه ئهتوسفیره هاوړتیهتیهی که بۆ نهیتنی دهرخستن دهگونجا دهقهیهکیشی نهخایاند و بوو بهههلم.

بهتووړهیبیهوه سهیری جلویهرگی لاوهکهی کرد. ناخر دهبئ ئەم موههریجه کئ بیت؟ جووتئ پیتلای نهقیزه زبوین پتوه و دهرپتیهک که ران و سمت و پووزی له قالب داوه، ئەم ههموو نهخشانه بهدەر له وهسفانهی سهه ملیوانه و سورمه و قهدیفانهی سهه سنگ. ئۆیهکه که له دوری یهخه بوو، بهدوو پهنجه دهیگرته دهست و بهبزهیهکهوه سهیری دهکات و دهیهوئ تهعبیر له ئیعبایتیکی کاریکاتۆرانه بکات.

ئەم حههکه ته دۆستانهیه، کابرای جلویهرگ کۆن شیتوهار دهکات. روخساری گرژ دهبیت و چاوانی پر له قین. دهستی دههینئێ و دهبا وهک بلتیی بیهوئ له پرتیکدا زللهیهکی پیا بکیشئێ. فانسان دهست له ئۆیهکه بهردهدات، ههنگاوێک دهکشیتته دواوه. دواي ئهوهی بهلالووتیکهوه سهیری دهکات، کابرای جلویهرگ کۆن دهگهړیتتهوه لای گالیسکهکهی.

بهو نزم تهماشاکردنه، فانسان نغرو دهکاتهوه نئو شلهژانهکهی جارانبیهوه. له پرتیکدا، ههست بهلاوازیی دهکات. ئهوهش دهزانئ ئیتر بۆی نالوئ چیرۆکی پارتوزهکه بۆ کهس بگیتیتتهوه. هیزئ دهرکردنی تیا نییه. گهلتی غههگینه و له تاقهتی دانیهه درۆ بکات. تاقه ئارهزووشی ههبت:

ڦيرا سهردهكهوئ و له تهنشت منهوه دادهنیشی.

"سهیر که، سهیری ئهوی که، پییم وت.

- چی؟

- لهوی! ئهوه قانسانه! نایناسی؟

- قانسان؟ ئهوهی خهریکه سواری ماتورهکه دهبیته؟

- بهلئ. لهوه دهترسم زور خیرا لیتی بخورئ. بهراستی دهترسم.

- ههز دهکات خیرا لیتی بخورئ؟ ئهویش؟

- ههمیشه نا. بهلام، بهتایبهت ئیمرو، وهکوشیت لیتی دهخورئ.

- لهم کوشکه ئهجنده ههیه. شوومه. تکات لئ دهکه، با برۆین!

- دهقهیهک. "

دهمهوی پروانه سوارچاکهکه و بزانه چون لهسهرخوی بهرهو گالیسکهکه دهرواته. دهمهوی لهززهت له ریتمی ههنگاوهکانی بیینم: چهندی پیشدهکهوئ، ههنده لهسهرخوی دهرواته. ئا لهم لهسهرخوییه، ههست بهبهختیاری دهکه.

عاره بانچییه که سلاوی لیدهکات؛ ههلویتستهیه که دهکات، په نجهکانی له لووتی نزیک دهکاتهوه، پاشان سهردهکهوئ و دادهنیشی و له سووچیک ههلهتوتی، جوان پی لهسهر پی دادهنی، ئهسکه مبیلهکهی ژیری رایدهژهنی، ههنده نابات خهوی لئ دهکهوئ و دیتتهوه ناگا و بهدریژی ئه کاتهش ههولئ ئهوه دههات زور له نزیک ئهوه شهوه بیت که ئهفسوس رووناکی شهقی کرد.

سبهییتی بهسهروهه نییه.

گوئگر نییه.

ئهم شهوه تا زوهه له یاد بکات، ئهم شهوهی ههر وا له خوڤایی لهکیس چوو، بیسپرتهوه، بیکوژینیتتهوه و لهناوی بهریت - ئا لهم کاتهدا، تامهزروی خیراییه.

بهههنگاوی پتهو، بهرهو ماتورهکهی بهخیرایی ههلهپه دهکات، پر لهشی عیشقه بوئهم ماتوره، لهسهر ئهم ماتورهی که ههموو شتیکی له بییر دهباتهوه و بهلکو خوشی له بییر دهچیتتهوه.

تکات لیده کهم هاوړی، به اختیار به. ئینتیبا عیگی ته نکم له لا هه یه که
توانای به اختیار بوون په یوه ندی به تاقه هیوای هه ردوو کمانه وه هه یه.
گالیتسکه که نغړی ته م بوو و منیش سویچی ئوتومبیله کهم با دا.

چاپکراوه‌کانی ده‌زگای ئاراس له ساڵی ۲۰۰۳

۱۷: ۱۹۳ - کوردستان نیشتمانی یه‌که‌مینی سۆمه‌رییه‌کانه. نووسینی: هاوړی باخه‌وان.

۱۸: ۱۹۴ - الإنفاضات البارزانية. تأليف: كاوس قفطان.

۱۹: ۱۹۵ - گۆرانیبیژه نهمه‌کان - به‌شی دووهم. دانانی: باکوری.

۲۰: ۱۹۶ - ظهور الكورد في التاريخ. ج ۱. د. جمال رشید أحمد.

۲۱: ۱۹۷ - ظهور الكورد في التاريخ. ج ۲. د. جمال رشید أحمد.

۲۲: ۱۹۸ - کۆچره... کۆچره‌و. عه‌بدووللا سه‌راج.

۲۳: ۱۹۹ - به‌هاری ره‌ش. ئەحمەد محەمەد ئیسماعیل.

۲۴: ۲۰۰ - به‌فریا ئەشکه‌وتی مراز. رەزا سه‌یید گۆل به‌رنجی.

۲۵: ۲۰۱ - خاتوون T. رۆمان: میلان کوندیرا. وه‌رگێرانی له‌ فرەنسبیه‌وه.

د. ئەحمەدی مه‌لا.

۱: ۱۷۷ - بیره‌دربییه‌کانی سه‌عید ناکام

۲: ۱۷۸ - البارزانی. مسرحية للأطفال. تأليف: أحمد إسماعیل إسماعیل

۳: ۱۷۹ - بارزانی. شانۆگه‌ری یۆمنداان. نووسینی: ئەحمەد ئیسماعیل ئیسماعیل.

وه‌رگێرانی له‌ عه‌ره‌ببیه‌وه: مه‌هدی خو‌شناو.

۴: ۱۸۰ - کابینه‌ی چواره‌م: ته‌مه‌نیک‌کی که‌م و به‌ره‌مه‌میک‌کی زۆر. چالاکییه‌کانی

حکومه‌تی هه‌رێمی کوردستان له‌ ساڵی ۲۰۰۲دا.

۵: ۱۸۱ - من مهاياد الى اراس. ترجمه من الفارسية الى الكردية: شوکت شیخ

یزدین. نقله الى العربية: شاخوان کرکوکي.

۶: ۱۸۲ - ته‌می سه‌ر خه‌ره‌ند. رۆمان. شێرزاد هه‌سه‌ن.

۷: ۱۸۳ - پارگه‌ی یاران. سه‌ره‌مه‌می شیعرى هێمن.

۸: ۱۸۴ - هه‌واری خالی. سه‌ره‌مه‌می نووسینی هێمن.

۹: ۱۸۵ - زینده‌خه‌و - رۆمان. نووسینی: فه‌تاح ئەمیری.

۱۰: ۱۸۶ - پیاویکی شه‌پقه‌ ره‌شی پالتۆره‌شی پیتا‌لو شین. رۆمان: د. فه‌ره‌اد

پیریا‌ل.

۱۱: ۱۸۷ - هه‌یه‌. رۆمانی: سه‌لام عه‌بدووللا.

۱۲: ۱۸۸ - ئاقیستسا - له‌میت‌ینه‌ترین سه‌روودی کورد. کۆکردنه‌وه و وه‌رگێرانی و

لیکۆلینه‌وه: جه‌لیل عه‌باسی - ج. قه‌قنه‌س.

۱۳: ۱۸۹ - خه‌نجه‌ره‌ زێرینه‌که‌ی عومه‌ر قادر. نووسینی: جۆن هنری میولر. وه‌رگێرانی

له‌ ئەلمانیه‌یه‌وه: ناصح ئیبراهیم عه‌بدووه‌حمان دزه‌یی. بژارکردن و

دا‌رشته‌وه‌ی: غه‌ریب پشه‌ده‌ری.

۱۴: ۱۹۰ - الجیش الأيوبي في عهد صلاح الدين (ترکیبه‌. تنظیمه‌. أسلحه‌ته‌.

بحریته‌. و أبرز المعارك التي خاضها). تأليف: الأستاذ الدكتور محسن

محمد حسين.

۱۵: ۱۹۱ - کورد و کوردستان- لیکۆلینه‌وه‌یه‌که‌ سه‌باره‌ت به‌باری رۆشنبیری و

کۆمه‌لایه‌تی و سیاسی و جوگرافی کوردستان، ساڵی ۱۹۲۳ له‌ فه‌له‌ستین

به‌ئینگلیزی چاپ کراوه‌. نووسینی: کۆمه‌لیک له‌ پسه‌پۆزان و ئەفسه‌رانی

سیاسیی ئینگلیز. وه‌رگێرانی: حسێن عوسمان نێرگسه‌جاری و حسێن

ئەحمەد جاف.

۱۶: ۱۹۲ - ئەنفال و ئافره‌تی کورد. دانانی: عه‌داله‌ت عومه‌ر سالح.